

*Giấc Nam Kha khéo bất bình,
Bình con mắt dậy, thấy mình ... tan hoang !*

Đại Hán (1)

Vừa Hán hóa vừa thực dân, 'giấc mộng Trung Hoa' sẽ chỉ là giấc mộng ?

Giấc mơ Trung Hoa, ác mộng thế giới

Trung Quốc, cường quốc quen thói cưỡng bức

Tập Cận Bình dùng 'viễn kiến quan hệ Trung – Việt' cho cả thế giới?

Tập Cận Bình thao túng đảng, tự biến mình thành kẻ thù của cả thế giới

Tập Cận Bình muốn ở vị thế hoàng đế Trung Hoa : Lãnh đạo các nước phải đến tận nơi gặp ông ta ?

Quá trình hình thành sùng bái cá nhân Tập Cận Bình

Không còn phản biện, Tập Cận Bình sẽ đi đến đâu ?

Trung Quốc của Tập Cận Bình : Bước đại thụ lùi

Tập Cận Bình bị các đảng viên lão thành ở Bắc Đới Hà khiển trách

Trương Đức Giang: 'Người thứ ba' ở Bắc Đới Hà và tương lai chính trị Trung Quốc

Tại sao Tập Cận Bình không tin tưởng quân đội?

Bên trong cuộc thanh trừng quân đội của Tập Cận Bình

Trung Quốc : Dấu hiệu của « một cơn sốt » thanh trừng ở thượng tầng Nhà nước ?

Tập Cận Bình có thực sự kiểm soát được quân đội Trung Quốc ?

Cuộc thanh trừng gần đây của TQ có gây tổn hại cho ông Tập Cận Bình?

Bất ổn trong giới lãnh đạo cấp cao 'gây quan ngại' về nền ngoại giao của Trung Quốc

Bộ trưởng Quốc Phòng Trung Quốc « mất tích »: Tập Cận Bình nghi ngờ lòng trung thành của quân đội?

Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc biến mất trong hơn 2 tuần

Truyền thông phương Tây: Lý Thượng Phúc đang bị điều tra tham nhũng

Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc đang bị điều tra tham nhũng?

Tàn Cương biến mất nhưng Trung Quốc nhất quyết không nói rõ lý do

TQ sa thải ông Tàn Cương và để ông Vương Nghị quay lại làm Bộ trưởng Ngoại giao

Ngoại trưởng Trung Quốc mất chức sau một thời gian dài mất tích

Trung Quốc thay chỉ huy Lực lượng Tên lửa Chiến lược

Vừa Hán hóa vừa thực dân, 'giấc mộng Trung Hoa' sẽ chỉ là giấc mộng ?

Capture à partir de : [RFI](#)

Nhà báo François Bougon phân tích, Hán tộc được coi là chủng tộc ưu việt, và đảng Cộng Sản có nhiệm vụ đưa một Trung Quốc của người Hán vào vị trí trung tâm thế giới. Thế nên phải thực hiện mưu đồ đế quốc mà Bắc Kinh gọi là « Giấc mộng Trung Hoa » : vừa Hán hóa các sắc tộc trong nước, vừa thực dân hóa thế giới bên ngoài qua « Con đường tơ lụa mới ».

Một lính Trung Quốc trước pa-nô có hình Tập Cận Bình ở căn cứ hải quân trên đảo Ngang Thuyền Châu (Stonecutter), Hồng Kông. Ảnh chụp ngày 30/06/2019. © REUTERS/Tyrone Siu/File Photo

Đại dịch corona là trọng tâm chính của các tuần san kỳ này, bên cạnh đó là mối đe dọa từ Trung Quốc. *L'Express* dành 30 trang báo cho việc « *Tìm lại chỗ đứng* », nói về cuộc chiến gay go trên lãnh vực kinh tế sau khi bị con virus từ Vũ Hán phá hoại. Trong đó nước Pháp có nhiều ưu thế, với điều kiện có chọn lựa đúng đắn, có lòng can đảm và phải tiến hành ngay lúc này. *Le Point* giải thích về mặt khoa học virus corona di chuyển trong không khí như thế nào, với hàng tựa « *Những gì chúng ta đang hít thở thực sự* ». *Courrier International* đặt vấn đề « *Nếu chúng ta thay đổi cuộc sống* » sau thời kỳ phong tỏa.

Bức màn sắt đã phủ xuống Hồng Kông

Riêng tuần báo *L'Obs* có ảnh bìa đả kích với một con rồng màu đen đang cuộn mình, ẩn trong đó những khuôn mặt Donald Trump, cảnh sát và người biểu tình Hồng Kông, người Duy Ngô Nhĩ, Tập Cận Bình và những con virus corona...với hàng tựa lớn : « *Trung Quốc, siêu cường tự do tung hoành* ».

Ở trang trong, hồ sơ 12 trang của tờ báo bắt đầu bằng tám ảnh nổi tiếng : một thanh niên Hồng Kông biểu tình bị trói quặt nằm dưới đất. Tờ báo tóm lược : cưỡng bức Hồng Kông, đàn áp dã man người Duy Ngô Nhĩ, ngoại giao hung hăng, khiêu khích quân sự... Trung Quốc của Tập Cận Bình mỗi ngày lại tỏ rõ chủ nghĩa dân tộc toàn trị với chiến lược đế quốc.

♦ Đọc thêm: [Luật an ninh Hồng Kông: Vụ tấn công quy mô vào một xã hội dân chủ từ sau thế chiến](#)

Bài viết chính mở đầu bằng nhận xét, một thành phố quốc tế vừa chết đi trước mắt chúng ta : Hồng Kông, đô thị quyến rũ, phương Tây và phương Đông hòa quyện. Lưỡi gươm Damoclès đầy đe dọa từ lúc Tập Cận Bình lên cầm quyền năm 2013 cuối cùng đã rơi xuống.

Những tội danh với định nghĩa mù mờ trong luật an ninh quốc gia có thể ập xuống đầu bất kỳ ai. Một lời tố cáo nặc danh có thể làm một giáo viên bị điều tra và sa thải. « Khủng bố trắng » cũng diễn ra tại các doanh nghiệp, nơi mỗi người phải cẩn trọng lời nói và dè chừng kẻ chỉ điểm. Năm mươi năm sau khi bức tường ô nhục mọc lên ở Đông Berlin, người Hồng Kông bừng con mắt dậy bỗng thấy một bức màn sắt phủ xuống.

Vì sao Trung Quốc tả xung hữu đột, gây hấn khắp nơi ?

Bắc Kinh muốn thanh toán dứt điểm các cuộc biểu tình ở Hồng Kông. Nhưng phải chăng « phương án nguyên tử » này là chọn lựa duy nhất ? Tại sao lại hủy hoại trung tâm tài chính hàng đầu châu Á, nơi 60% vốn đầu tư ra vào Hoa lục ? Và tại sao vài ngày sau đó, Bắc Kinh kết thúc nhiều thập niên tương đối hòa bình với Ấn Độ qua cuộc đụng độ dữ dội ở biên giới Ladakh, với những quả chùy đinh làm đổ những giọt máu đầu tiên từ 40 năm qua ?

♦ Đọc thêm: [Xung đột Ấn-Trung bùng nổ: Bắc Kinh hiếu chiến hơn trong khủng hoảng ?](#)

Vì sao Trung Quốc lại « phóng hỏa » lần thứ hai ở phía bên kia rặng Himalaya, khi yêu sách một phần lãnh thổ quốc gia tí hon Bhutan, đồng minh của Ấn Độ ? Vì sao hôm 30/03, cả một đoàn tàu « dân quân biển » lại lao vào một khu vực hạm Nhật trong hải phận Nhật ? Tại sao một trong vô số tàu hải cảnh Trung Quốc lại đâm chìm một tàu đánh cá Việt Nam hôm 02/04 ? Tại sao tàu Trung Quốc thản nhiên đi vào vùng biển Indonesia, Malaysia, Philippines ? Sao Bắc Kinh lại điều tàu sân bay đến bờ biển Đài Loan hai lần trong tháng trước ?

Không chỉ gây hấn tứ tung với các nước về quân sự, Trung Quốc còn tấn công tin học vào Úc và các bệnh viện, phòng thí nghiệm châu Âu đang nghiên cứu vaccin chống virus corona. Một chiến dịch ngoại giao hung hăng nhắm vào Úc, Hà Lan, Anh, Pháp và nhiều nước khác, chưa nói đến những trận khẩu chiến dữ dội với Mỹ.

♦ Đọc thêm: [Ngoại giao « chiến binh sói » khiến Trung Quốc bị gây ông đập lưng ông](#)

Ở Hoa lục, hai công dân Canada bị tù tội từ cuối 2018 để trả đũa vụ bà Mạnh Văn Châu bị bắt giữ. Đảng trấn áp các luật sư, nhà báo phản biện, phá hủy mấy chục nơi thờ tự, và tiếp tục quy trình diệt chủng tàn bạo người Duy Ngô Nhĩ, đàn áp người Tây Tạng.

Con virus làm bộc lộ bộ mặt thật đầy thủ đoạn

Tất cả các chuyên gia về Trung Quốc đều sửng sốt, kinh ngạc. Cả thế giới cũng vậy, từ giới tinh hoa cho đến dư luận quần chúng. Họ bất ngờ khám phá bộ mặt thật của một siêu cường đầy đe dọa, thủ đoạn, ngạo mạn, khác hẳn với hình ảnh một đất nước cần cù, ít phô trương. Con virus corona đã làm người ta mở mắt, xóa đi mọi ảo tưởng.

♦ Đọc thêm: [Virus corona: Trung Quốc và tổng giám đốc WHO phải chịu trách nhiệm về đại dịch](#)

Khi xảy ra tai nạn Fukushima năm 2011, Nhật Bản đã cho phép Cơ quan Năng lượng Nguyên tử Quốc tế vào điều tra và hoàn toàn nhận trách nhiệm về thảm họa. Còn Trung Quốc nhất quyết từ chối cho điều tra về virus corona, vào phút cuối dưới áp lực của khoảng 100 nước thành viên Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) mới miễn cưỡng đồng ý, nhưng đòi phải do ông tổng giám đốc vốn ngoan ngoãn với Bắc Kinh phụ trách.

Rồi đến chiến dịch « ngoại giao khẩu trang » nhằm biến Trung Quốc thành ân nhân của nhân loại, chiến dịch bóp méo thông tin tởm lợm, quy trách nhiệm cho...Hoa Kỳ đã gây ra đại dịch, thậm chí cả Ý trong lúc nước này đang khốn đốn vì Covid-19. Một loạt những thủ đoạn thay vì đánh bóng lại làm hình ảnh Trung Quốc thêm xấu xí.

Vừa Hán hóa vừa thực dân

Theo chuyên gia Valérie Niquet, việc phô trương cơ bắp này có thể gây phản tác dụng. Chẳng hạn tất cả các chính khách Ấn Độ hiện rất bức xúc, đòi hỏi thủ tướng Modi phải cứng rắn hơn. *L'Express* tiết lộ, ông Modi đã đặt mua 33 chiến đấu cơ của Nga cùng với hỏa tiễn và

đạn dược trị giá 4,7 tỉ euro. New Delhi đã chặn 59 ứng dụng của Trung Quốc, trong đó TikTok bị mất đi 1/3 thị trường.

♦ Đọc thêm: [Đại dịch virus corona : Đảng Cộng Sản Trung Quốc càng hung hăng với phương Tây](#)

Nhà sử học François Godement nhận định, chế độ Bắc Kinh đang chuyển sang hướng chủ nghĩa dân tộc cực đoan, phân biệt chủng tộc, thậm chí phát-xít. Theo nhà nghiên cứu chính trị François Heisbourg, sở dĩ Trung Quốc hung hăng khiêu khích một loạt các nước vì cho rằng thời cơ của mình đã đến. Một đế quốc coi các nước khác kể cả châu Âu là những chur hầu, như trong thời nhà Minh trước đây, như nước Đức trước Đệ nhất Thế chiến và nước Nhật trước Đệ nhị Thế chiến.

Nhà báo François Bougon phân tích, Hán tộc được coi là chủng tộc ưu việt, và đảng Cộng Sản có nhiệm vụ đưa một Trung Quốc của người Hán vào vị trí trung tâm thế giới. Thế nên phải thực hiện mưu đồ đế quốc mà Bắc Kinh gọi là « Giác mộng Trung Hoa » : vừa Hán hóa các sắc tộc trong nước, vừa thực dân hóa thế giới bên ngoài qua « Con đường tơ lụa mới ».

Giác mộng Trung Hoa sẽ chỉ là giấc mộng

Nhưng liệu giấc mơ có thành sự thực ? Giáo sư Bùi Mẫn Hân (Minxin Pei) ở California cho rằng Trung Quốc đang lặp lại sai lầm của Liên Xô cũ – bám vào những quan điểm lỗi thời, tập trung quyền hành vào tay cá nhân. Một chế độ trước đây vươn lên được nhờ thực dụng, nay ý thức hệ cứng nhắc và biến tướng sang toàn trị. Cách đây một thập niên, đảng Cộng Sản Trung Quốc có nhiều luồng tư tưởng khác nhau và quyết định theo tập thể, nay là một bộ máy chỉ phục vụ cho Tập Cận Bình.

♦ Đọc thêm: [Giấc mơ Trung Hoa, ác mộng thế giới](#)

Theo *L'Obs*, giấc mộng Trung Hoa có thể chỉ là một giấc mộng. Nhiều quốc gia đang đưa sản xuất trở về nước hoặc đa dạng hóa nguồn cung, dịch chuyển sang các nước gần hơn hoặc đáng tin cậy hơn. Phân nửa các con nợ của chương trình « Con đường tơ lụa mới » 1.000 tỉ đô la có nguy cơ không trả nổi, nhất là Kyrgyzstan và Sri Lanka.

GDP Trung Quốc năm nay có thể chỉ tăng 1%, nợ công cùng với các món nợ của địa phương và công ty quốc doanh đã lên đến 300% GDP,

80 triệu người thất nghiệp trong đó có 9 triệu sinh viên tốt nghiệp đại học. Bất bình đẳng xã hội tiếp tục : chính thủ tướng Lý Khắc Cường thú nhận hiện có 600 triệu người Trung Quốc thu nhập dưới 125 euro một tháng.

Đài Loan, nạn nhân sắp tới ?

Kinh tế suy sụp, giới trung lưu thất vọng, người nghèo phần nộ... có thể thúc đẩy chủ nghĩa dân tộc và phiêu lưu quân sự của Bắc Kinh. Đài Loan có thể là mục tiêu sắp tới.

« *Một khi thanh toán xong Hồng Kông, chúng tôi sẽ giải quyết Đài Loan. Việc thống nhất bằng giải pháp quân sự là không thể tránh khỏi* ». Nội dung từ một tài khoản Twitter của chính quyền Trung Quốc tháng 9/2019 lập tức khiến Đài Bắc và Washington chú ý. Mười tháng sau, lời đe dọa thứ nhất đã trở thành sự thực, còn lại Đài Loan trong tầm ngắm.

Theo các nhà phân tích của Lầu Năm Góc, quân đội Trung Quốc với ngân sách gấp 15 lần Đài Loan, đã có tất cả những phương tiện cần thiết cho việc đổ bộ. Và theo lời đồn đãi thì cuộc xâm lăng sẽ diễn ra vào tháng Bảy năm 2021, nhân kỷ niệm 100 năm thành lập đảng. Tàu sân bay thứ hai của Trung Quốc là Sơn Đông đã được hạ thủy cuối 2019, có thể chặn phía Thái Bình Dương để ngăn tăng viện của Mỹ.

Hồng Kông : Một đất nước, hai quốc tịch

Về Hồng Kông, trong bài « *Một đất nước, hai quốc tịch* », *The Economist* cho biết những người dân muốn ra đi có nhiều lựa chọn. Canada là nước có nhiều người Hồng Kông sinh sống nhất, có thể cấp giấy phép thường trú nếu đầu tư 112.000 đô la, một món tiền không cao so với giá nhà đất ở đặc khu. Úc đề nghị gia hạn 5 năm cho những người Hồng Kông hiện đang cư trú, còn visa theo đầu tư tốn đến 1,1 triệu đô la.

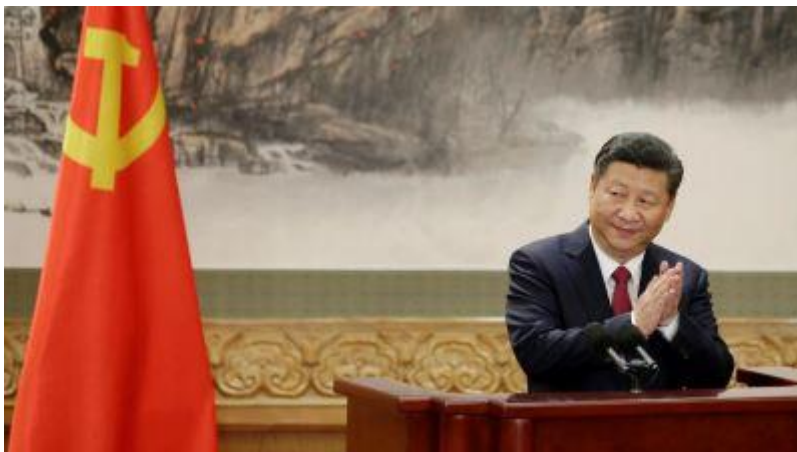
Đài Loan với tương đồng văn hóa và ngôn ngữ, là hướng đến ưa thích của 50% người Hồng Kông muốn đi tị nạn. Đặc biệt Anh sẵn sàng tạo điều kiện cho 2,9 triệu dân cựu thuộc địa cư trú, với khả năng nhập tịch sau này. Các công ty tư vấn di trú như Andrew Lo trước đây nhận 10 yêu cầu một ngày, nay lên đến 200 hồ sơ/ngày, đơn xin cấp tư pháp lý lịch vốn cần thiết để xin visa tăng 40%.

Giấc mơ Trung Hoa, ác mộng thế giới

Đăng ngày: 28/10/2017 - 16:53

Capture à partir de : [RFI](#)

Tác giả Christian Makarian trên *L'Express* tuần này khi viết về Đại hội Đảng Cộng Sản Trung Quốc lần thứ 19 đã nhận định « *Giấc mơ Trung Hoa, ác mộng cho thế giới* ». Bài viết mô tả, hàng ngàn đại biểu Đảng bỗng xuất hiện như từ trong quá khứ, với những nụ cười giả tạo và cờ đờ rợp trời, chẳng khác nào thời kỳ chủ nghĩa cộng sản làm mưa làm gió.

Tổng bí thư Tập Cận Bình tại Đại hội Đảng Cộng Sản Trung Quốc, thông báo thành phần Ban Thường vụ Bộ Chính trị ngày 25/10/2017. REUTERS/Jason Lee

Trong khung cảnh hoành tráng này, vẫn phải đặt ra câu hỏi về tương lai của Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa. Theo tổng bí thư kiêm chủ tịch nước Tập Cận Bình, Trung Quốc « *sẽ có một chỗ đứng trung tâm trên trường quốc tế* ».

Không ai nghi ngờ về điều đó, nhưng tất cả vấn đề đều nằm ở đây. Với dân số 1,4 tỉ người, sự « *thành công* » của Trung Quốc có liên quan đến toàn thế giới. Tập Cận Bình đã tuyên bố trước các đồng chí đang đứng im phăng phắc như tượng: « *Chúng ta ngày nay có khả năng hơn bao giờ hết để thực hiện mục tiêu đại phục hưng quốc gia* ».

Phục hưng đại quốc như thế nào ? Bắt đầu bằng « *Kiên quyết phản đối mọi lời nói và hành động nhằm đặt lại vấn đề, bóp méo hoặc chối bỏ hệ thống chủ nghĩa xã hội theo kiểu Trung Hoa* ». Tiếp theo là đưa trên 80 triệu người nghèo bước vào giai cấp trung lưu ngay từ đầu thập niên tới. Cuối cùng, từ nay đến năm 2049, kỷ niệm 100 năm thành lập nước, « *Giấc mơ Trung Hoa* » là trở thành một người khổng lồ trên mọi mặt.

Tập Cận Bình thậm chí còn dùng ngôn ngữ của một thủ lĩnh chiến tranh, nhấn mạnh « *Quân đội khi vào trận là phải chiến thắng* ».

Hướng về chính quyền Đài Loan và phe đòi độc lập ở Hồng Kông, người đứng đầu Trung Quốc vừa đe nẹt vừa chiêu dụ.

Tăng cường quyền lực cá nhân, cường điệu chủ nghĩa dân tộc, sùng bái lãnh tụ quá trớn... chế độ Bắc Kinh hứa hẹn là một mối đe dọa. Trong khi Donald Trump, Brexit, khủng hoảng Catalunya... đang gây quan ngại, thì một mối lo khác bỗng xuất hiện, bao trùm lên tất cả. Trong khi những nền dân chủ ngày càng gặp khó khăn, thì Bắc Kinh dần những bước mạnh mẽ.

L'Express cho rằng, việc Tập Cận Bình xử sự như một Mao Trạch Đông mới là rất nguy hiểm cho sự thăng bằng trên thế giới. Bởi vì nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa của năm 2017 hoàn toàn không giống chút nào với đất nước nghèo khổ của thời Sách Đỏ, mà là động lực phát triển của thế giới. Nhưng người đứng đầu cường quốc khổng lồ này lại là người quảng bá cho chủ nghĩa toàn trị. Bắc Kinh không ngại ngần đề cao trở lại quan niệm của đế chế Trung Hoa xưa, « *Trung Quốc là cái rốn của vũ trụ, là toàn thể diện tích dưới bầu trời* ».

Chống Tập Cận Bình là chống Đảng !

Trong bài « *Sự phong thánh cho Tập Cận Bình* », tuần báo *The Economist* đánh giá việc ghi « *Tư tưởng Tập Cận Bình* » vào Điều lệ Đảng đã giúp củng cố quyền lực của ông Tập không chỉ một nhiệm kỳ 5 năm thứ hai, mà là suốt đời. Tập Cận Bình nay ngang hàng với Mao Trạch Đông, một vinh dự mà những người tiền nhiệm không có được.

Cá nhân ông Tập đã được đồng hóa với Đảng, chống Tập Cận Bình là chống Đảng ! Điều này có nguy cơ khiến cấp dưới chỉ nói với ông Tập những gì ông ta muốn nghe mà thôi, và như vậy có thể dẫn đến các quyết định tồi tệ.

Một số người cho rằng việc sửa đổi Điều lệ Đảng không làm tăng nhiều quyền lực cho Tập, vì người cộng sản dù sao cũng phải tuân lệnh Đảng. Không có « *Tư tưởng Đặng Tiểu Bình* », nhưng ảnh hưởng ông Đặng vẫn rất lớn. Đưa được tên mình vào Điều lệ, có lẽ giúp sức cho ông Tập trong trận đấu sắp tới, hơn là mang ý nghĩa ông đã thắng được cuộc chiến.

Theo *The Economist*, thoát nhìn vào danh sách các ủy viên thường trực Bộ Chính trị thì có thể nghĩ như thế. Chỉ có một trong số năm ủy viên mới là thân cận với Tập Cận Bình, bốn người còn lại được cho là

thuộc các phe nhóm khác. Còn Vương Kỳ Sơn, cánh tay mặt chống tham nhũng của ông Tập thì về hưu.

4/5 ủy viên thường vụ mới thuộc các phe nhóm khác

Hai ông Lật Chiến Thư (Li Zhanshu) và Uông Dương (Wang Yang) thuộc cánh Đoàn Thanh niên Cộng sản của ông Hồ Cẩm Đào. Hai tân ủy viên khác thuộc phe Giang Trạch Dân – tổng bí thư 1989-2002, nguyên bí thư Thượng Hải. Đó là Hàn Chính (Han Zheng), bí thư Thượng Hải hiện nay và Vương Hộ Ninh (Wang Huning), người viết diễn văn cho ông Tập. Vương Hộ Ninh còn là « quân sư », không chỉ cho « *Tư tưởng Tập Cận Bình* » mà cả « *Thuyết Ba đại diện* » của Giang Trạch Dân và « *Quan điểm Phát triển Khoa học* » của Hồ Cẩm Đào.

Ông Vương sẽ trở thành trưởng ban tuyên huấn đầu tiên từng học ở Mỹ (đại học Berkeley). Triệu Lạc Tế (Zhao Leji), người sẽ phụ trách chống tham nhũng, thuộc nhóm nào không rõ. Chỉ có Lật Chiến Thư là người gần gũi với ông Tập. Hai ông gặp nhau hồi thập niên 80, lúc cùng công tác ở tỉnh Hà Bắc. Trước khi trở thành tổng bí thư năm 2012, ông Tập đến thăm Quý Châu, nơi Lật Chiến Thư làm bí thư, và trở nên thân thiết từ lúc đó.

Như vậy, về thành phần Thường vụ Bộ Chính trị, cơ quan quyền lực cao nhất, Tập Cận Bình đã nhượng bộ các phe đối địch ? Không đơn giản như thế, vì trong nhiệm kỳ vừa qua, ông Tập đã dựng lên hệ thống « *các nhóm chỉ đạo nhỏ* ». Trên thực tế, Tập Cận Bình lãnh đạo thông qua các nhóm này, làm giảm bớt quyền hạn của Ban Thường vụ. Bốn ủy viên thường vụ mới là thành viên của các nhóm chỉ đạo này, có lẽ họ đã chịu ơn mưa móc của ông.

Áp đảo ở Bộ Chính trị, nhưng không chỉ định người kế nhiệm

Ở hàng thấp hơn, ảnh hưởng Tập Cận Bình rất rõ nét. Hơn phân nửa trong số 18 ủy viên còn lại của Bộ Chính trị là người của ông Tập, kể cả hai tân ủy viên là Thái Kỳ (Cai Qi), bí thư thành ủy Bắc Kinh và Trần Mẫn Nhi (Chen Min'er), bí thư Trùng Khánh.

Đáng chú ý nhất là sự thiếu vắng người kế nhiệm. Là chủ tịch nước, Tập Cận Bình chỉ có thể làm hai nhiệm kỳ, cho đến năm 2023. Chức tổng bí thư thì không có quy định cụ thể, nhưng theo thông lệ cũng chỉ hai nhiệm kỳ, kết thúc vào năm 2022. Trong Đại hội Đảng 19, người ta hy vọng có được dấu hiệu về một khuôn mặt sẽ nổi ngôi. Một nhân vật

như thế phải tương đối trẻ để lãnh đạo Đảng đến tận năm 2032, tức là không thể sinh trước năm 1960. Nhưng trong Ban Thường vụ Bộ Chính trị, người trẻ nhất là Triệu Lạc Tế sinh năm 1957.

Tập Cận Bình vẫn có thể chỉ định người kế vị trong những năm tới, nhưng hiện nay không có ai trong danh sách chờ. Ông Tập đang một mình một chợ, và có thể tự ý quyết định ở lại tiếp, sau 2022.

Lên ngang hàng với Mao, Tập Cận Bình có quyền lực trọn đời

Với tên tuổi được ghi trong Điều lệ Đảng, Tập Cận Bình sẽ là người có tiếng nói quyết định cuối cùng, dù có đang tại vị hay không. Cùng với Mác, Lênin, Mao và Đặng, nay Tập cũng ngang hàng với những ông tổ cộng sản ; quyền lực ông không chỉ kéo dài thêm 5 năm mà là trọn đời.

« *Tư tưởng Tập Cận Bình* » là một sự cập nhật luận thuyết của Đặng Tiểu Bình, mang tên « *Chủ nghĩa xã hội theo kiểu Trung Hoa* ». Nhưng rõ ràng là Tập trái ngược hẳn với Đặng.

Năm 1980, Đặng Tiểu Bình lập luận rằng Trung Quốc phải được lãnh đạo tập thể, rằng tập trung quá nhiều quyền hành vào tay một con người là không tốt cho đất nước, và Đảng cần phải quy hoạch trước các lãnh đạo tương lai. Ông Đặng cũng quy định ủy viên Bộ Chính trị không thể ngồi lại thêm một nhiệm kỳ nếu đã 68 tuổi. Về đối ngoại, Đặng Tiểu Bình chủ trương không phô trương, mà phải giấu kỹ thực lực, ẩn nhẫn chờ thời.

Tất cả những quan điểm trên nay đã bị xép xó. Một bài bình luận trên Nhân Dân Nhật Báo nói rằng « *Tư tưởng Tập Cận Bình* » xứng đáng có được « *sự chú ý của toàn thế giới* », còn Tân Hoa Xã so sánh sức mạnh của « *Tư tưởng Tập Cận Bình* » với « *các nền dân chủ đang lung lay* ».

Ông Tập đã đưa ra một số chỉ dấu cho thấy nhiệm kỳ sắp tới của ông sẽ khác nhiệm kỳ đầu. Ông đồng dục tuyên bố trong Đại Hội : « *Chính quyền, quân đội, xã hội, trường học, đông tây nam bắc, Đảng lãnh đạo tất cả !* ».

Putin, Sa hoàng thế kỷ 21

Còn tại nước Nga, « *Một Sa hoàng đã ra đời, 100 năm sau cuộc cách mạng Nga* », theo *The Economist*. Ảnh bìa tuần báo Anh là tổng thống Nga Vladimir Putin mặc triều phục, với ngù vai và huy chương là hỏa

tiền, xe tăng, chiến đấu cơ. Tờ báo cho rằng một thế kỷ sau khi vương triều bị lật đổ, nước Nga vẫn đang dưới sự thống trị của một Sa hoàng mới.

Phương Tây vẫn coi ông Vladimir Putin là lãnh đạo quyền lực nhất kể từ thời Stalin đến nay. Mười bảy năm sau khi lên nắm quyền, Putin vẫn điều khiển nước Nga bằng bàn tay sắt. Cả hai phe cải cách và bảo thủ ở Matxcơva đều cho rằng Putin là Sa hoàng của thế kỷ 21.

Cho dù Putin vẫn e ngại các cuộc « *cách mạng màu* », mối đe dọa lớn nhất không phải là một cuộc nổi dậy tập thể kiểu bôn-sê-vích. Từ mùa xuân 2018, tổng thống Nga bắt đầu nhiệm kỳ 6 năm cuối cùng, sau cuộc bầu cử mà ông chắc chắn sẽ thắng. Người ta lo sợ vị Sa hoàng mới này khi ra đi sẽ để lại phía sau một nước Nga hỗn loạn.

Ai sẽ nói ngói Sa hoàng Putin ?

Cũng như Sa hoàng, từ khi tấn công vào các đại gia, nắm lấy truyền thông và ngành dầu khí, tất cả các ngã đường dẫn đến quyền lực và tiền bạc đều phải thông qua Putin. Cũng như Sa hoàng, Putin phải đối mặt với câu hỏi, nên hiện đại hóa nước Nga theo kiểu phương Tây với các quyền dân sự và chính phủ đại diện, hay giữ ổn định bằng cách đi theo hướng ngược lại ? Câu trả lời của Putin là giao phó kinh tế cho các nhà kỹ trị tự do, còn chính trị do các cựu sĩ quan tình báo KGB nắm. Tất nhiên là chính trị đứng trên kinh tế, và nước Nga đã phải trả giá. Dù vượt qua được các trừng phạt, nền kinh tế vẫn lệ thuộc nặng nề vào nguồn lợi thiên nhiên.

Và cũng như Sa hoàng, Putin củng cố quyền lực bằng đàn áp và chinh chiến. Trong nước, đối lập và các nhà hoạt động xã hội kể cả cho nữ quyền, các tổ chức phi chính phủ, người đồng giới đều bị trấn áp. Ở bên ngoài, Putin sáp nhập Crimée bằng vũ lực, còn việc tham gia vào cuộc chiến Syria và Ukraina được truyền thông nhà nước khoác lên một vàng hào quang.

Vấn đề là ai sẽ lên nói ngói Putin ? Ông ta không thể truyền ngói cho con cháu, hay thông qua tôn ti trật tự của đảng Cộng Sản. Putin cần một người đủ yếu để có thể kiểm soát, nhưng lại đủ mạnh để loại các đối thủ - một bài toán khó giải. Ra đi nhưng giật dây trong hậu trường như Đặng Tiểu Bình, hay né tránh chỉ định người kế nhiệm như Tập Cận Bình mới đây ?

The Economist nhận định, do thiếu vắng một cơ chế dân chủ để có được tính chính danh, nhà lãnh đạo mới sẽ phải đấu đá kịch liệt để ngoi lên nắm quyền. Trong một quốc gia sở hữu vũ khí nguyên tử, điều này rất đáng lo sợ.

Trung Quốc, cường quốc quen thói cưỡng bức

Đăng ngày: 19/06/2015 - 17:52

Sửa đổi ngày: 19/06/2015 - 17:57

Capture à partir de : [RFI](#)

Trong bài phân tích mang tựa đề « *Trung Quốc, (siêu) cường cưỡng bức* », thông tin viên nhật báo *Le Monde* tại Bắc Kinh nhận định, nền kinh tế thứ nhì thế giới và có ngân sách quốc phòng cũng thứ nhì thế giới, Trung Quốc của Tập Cận Bình đang ở thế tiến công.

Trực thăng bay theo đội hình trên bầu trời Bắc Kinh, chuẩn bị lễ kỷ niệm kết thúc Đệ nhị Thế chiến, 12/06/2015. REUTERS/Stringer

Từ dự án « *Con đường tơ lụa* », nhằm trang bị cơ sở hạ tầng cho Đông Nam Á và Trung Á, những món tín dụng khổng lồ hứa hẹn cho các nước châu Phi và châu Mỹ la-tinh, cho đến việc thành lập các định chế cạnh tranh như Ngân hàng Đầu tư Cơ sở hạ tầng Châu Á (AIIB), Trung Quốc đang khẩn trương tiến hành sách lược ngoại giao kinh tế với nhiều mục tiêu chiến lược khác nhau. Cùng với việc tăng tốc hiện đại hóa quân sự, và chủ nghĩa đại quốc trỗi trợn tại Biển Đông, sự tá xung hữu đột này khiến người ta phải đặt ra câu hỏi, siêu cường Trung Quốc mang lại được những gì.

Sách Trắng quốc phòng của Bắc Kinh hồi cuối tháng Năm mới đây đã thẳng thừng nêu ra trung tâm các quan ngại là « *an toàn của các lợi*

ích viễn hải về năng lượng và nguồn lợi thiên nhiên, các tuyến đường hàng hải chiến lược, cũng như các định chế, con người và tài sản ở ngoại quốc ». Le Monde cho rằng, sức bật kinh tế vừa là cái cớ vừa là sự cần thiết cho sự bành trướng trên biển đã được lập trình.

Trong Hội nghị trung ương về đối ngoại hôm 28 và 29/11/2014, Tập Cận Bình đã nêu ra điều mà nhà nghiên cứu Timothy Heath của Jamestown Foundation mô tả là một « *chiến lược cất cánh thực sự của siêu cường Trung Quốc* ». Bắc Kinh, thông qua các chính sách kinh tế « *hy vọng làm cho số phận của các quốc gia mới nổi dậy và thịnh vượng ở châu Á - đang ngày càng tăng lên - phải lệ thuộc vào Trung Quốc với tư cách đại cường. Đồng thời khiến Hoa Kỳ phải đứng bên lề trong tương lai khu vực* ».

Đạt mục tiêu bất chấp luật pháp và đạo đức

Bắc Kinh đặt mục tiêu khá xa : hải quân Trung Quốc với mỗi một tàu sân bay, không có căn cứ quân sự nào ở nước ngoài. Djibouti có thể là nước đầu tiên cho Trung Quốc đặt căn cứ - việc tham gia chống hải tặc ở vùng vịnh Aden được phương Tây cho là tích cực. Khả năng khác là các hải cảng Trung Quốc xây dựng, như ở Sri Lanka – hiện đang có phong trào bài Hoa, và Pakistan, nơi các dự án đầu tư khổng lồ của Trung Quốc đòi hỏi các điều kiện an ninh vững vàng.

Không thành lập một khối riêng, không dùng quân đội xâm lăng một nước khác, siêu cường Trung Quốc, theo Le Monde, sẽ linh hoạt, gia trưởng và thực dụng. Tuy nhiên Bắc Kinh rất xuất sắc trong việc sử dụng vũ khí áp bức về kinh tế. Các vụ bắt bí trong thương mại, đầu tư và du lịch rất nhiều lần đã được tung ra để ép các nước châu Á (Nhật Bản, Philippines) và châu Âu (đối với Pháp, sau những cuộc biểu tình ủng hộ Tây Tạng năm 2008 và với Na Uy sau khi giải Nobel hòa bình được trao cho ông Lưu Hiểu Ba năm 2011).

Le Monde nhận định, đã hẳn trừng phạt kinh tế thường được các cường quốc phương Tây sử dụng, đối với Nga, Syria, hay Trung Quốc sau vụ thảm sát Thiên An Môn. Tuy nhiên các biện pháp đôi khi bị cho là mỉa dân này vẫn làm dấy lên những tranh luận, và cách tiến hành tương đối minh bạch. Còn với Trung Quốc thì không hề : Nhà nước công an chưa bao giờ đặt ra câu hỏi về giới hạn pháp luật và đạo đức cho hành động của họ. Bắc Kinh chỉ quan tâm đến kết quả, từ việc quản thúc các nhà tranh đấu, ngăn cản các nhà báo làm việc cho đến đóng cửa một tổ chức phi chính phủ.

Chủ nghĩa xã hội theo kiểu Trung Quốc : Duy trì quyền hành độc đảng

Theo tờ báo, tranh luận xung quanh các hậu quả của chủ nghĩa bành trướng Trung Quốc, về tính chất toàn trị của chế độ này, không phải là không quan trọng. Nhất là khi, như cựu Thủ tướng Úc Kevin Rudd, tác giả bản báo cáo về quan hệ Trung-Mỹ đã đánh giá, rằng hy vọng về dân chủ hóa Trung Quốc nhờ sự trỗi dậy của giai cấp trung lưu và toàn cầu hóa, « *chỉ là hoang tưởng* ».

Ông Rudd viết : « *Tập Cận Bình không cảm thấy rằng khi vừa dấn sâu vào cải cách thị trường để đạt được mục tiêu, đồng thời áp đặt thêm những hạn chế về tự do chính trị cá nhân, là một nghịch lý. Trên thực tế, ông ta còn coi đây là tinh túy của « mô hình Trung Hoa » trước chủ nghĩa tư bản, trước tự do dân chủ phương Tây, mà ông Tập cho là hoàn toàn không thích hợp với Trung Quốc* ».

Là con của một trong « Bát đại nguyên lão », người đứng đầu Trung Quốc tự coi mình là người cứu rỗi của Đảng Cộng sản nước này, và của những « *thành tựu vĩ đại* » - phép lạ kinh tế ba thập niên qua. « *Giấc mơ Trung Hoa* » của ông Tập chỉ có thể thành hiện thực khi đạt được hai « *mục tiêu thiên niên kỷ* » đã được vạch rõ : tăng gấp đôi tổng sản phẩm nội địa trên đầu người từ 2010 đến 2021, và đưa Trung Quốc thành « *nước phát triển* » từ nay đến 2049. Và với một đòi hỏi cao hơn, đó là bảo vệ bằng mọi giá « *chế độ xã hội chủ nghĩa theo kiểu Trung Quốc* » - có nghĩa là duy trì quyền hành độc đảng.

Mục tiêu tối thượng này định ra các hành động của chế độ Bắc Kinh trong đối nội cũng như đối ngoại. Bị ám ảnh « *thế lực thù địch* » xâm nhập, Trung Quốc truy bức các tổ chức phi chính phủ (NGO) bảo vệ nhân quyền, trong khi các NGO này đóng vai trò điều phối những dự án của các định chế quốc tế tại các nước đang phát triển. Người ta cũng không tin AIIB để lại cho họ một khoảng không gian để hành động.

Ngược lại, hai cột trụ cho tính chính danh của Đảng Cộng sản là dân tộc chủ nghĩa, với một Trung Quốc bất di bất dịch trong vấn đề chủ quyền (thực tế hay viễn mơ) ; và tăng trưởng kinh tế mạnh mẽ, được tăng cường với việc bành trướng ra khỏi biên giới về mọi phương diện.

Sự tích cực xúc tiến « mô hình Trung Quốc » và nâng cao năng lực kinh tế là cơ sở cho một sự đô hộ mới. Le Monde kết luận, và như vậy thế giới cần phải cân nhắc trước vai trò siêu cường Trung Quốc tương lai, cho một thế giới tốt đẹp hơn hoặc tệ hại hẳn đi.

Chiến thắng tạm thời cho « Cách mạng những cây dù » Hồng Kông

Cũng liên quan đến Trung Quốc nhưng về bầu cử ở Hồng Kông, Le Figaro nhận định : « *Hồng Kông, Những Chiếc Dù cuối cùng đã chiến thắng* », khi Quốc hội bác bỏ dự luật gây tranh cãi về cải cách thể thức bầu cử, dự kiến thiết lập một nền « dân chủ » dưới sự kiểm soát của Bắc Kinh.

Tờ báo dẫn lời của giáo sư luật Surya Deva thuộc City University của Hồng Kông, cho rằng đây là chiến thắng của phong trào « Những chiếc dù ». Ông nói : « *Các cuộc biểu tình đã không đạt được một nhượng bộ nào, nhưng nay thì Bắc Kinh đã phải chịu đựng thất bại. Cuộc bầu cử này đã vượt ra ngoài Hồng Kông, Đài Loan có thể sẽ noi theo. Các nhà tranh đấu Hoa lục cũng sẽ coi đây là một cú đánh vào chính quyền Bắc Kinh* ».

Gary Fong, thành viên ban lãnh đạo Liên đoàn Sinh viên thì lo ngại phản ứng của Bắc Kinh : « *Họ sẽ tìm cách đẩy các dân biểu dân chủ ra khỏi cuộc bầu cử kỳ tới* ». Một đại diện People Power, một trong những phong trào dân chủ hứa hẹn « *một cuộc đình công lớn* » và các hành động « *bất tuân dân sự* » để gây áp lực với Trung Quốc. Còn Hoàng Chi Phong, khuôn mặt lãnh tụ học sinh 18 tuổi thì muốn đưa cuộc tranh luận về hậu 2047, khi thời kỳ « *Một đất nước, hai chế độ* » chấm dứt.

Tập Cận Bình dùng 'viễn kiến quan hệ Trung – Việt' cho cả thế giới?

Capture à partir de : [BBC](#)

23 tháng 9 2020

Nguồn hình ảnh, Getty Images

Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình thăm Việt Nam tháng 11/2015

Phát biểu ở Đại hội đồng Liên Hiệp Quốc qua mạng trực tuyến hôm 22/09/2020, Chủ tịch Tập Cận Bình dùng khái niệm 'vận mệnh chung' để đề xuất vai trò lãnh đạo thế giới cho Trung Quốc.

[Trung Quốc đẩy mạnh chương trình chuyển đổi lao động tại Tây Tạng](#)
[The Eight Hundred: Vì sao bộ phim bị cấm chiếu lại thành phim ăn khách nhất toàn cầu?](#)

Ngay lập tức, các báo Phương Tây đã cho rằng đây là 'viễn kiến' nhà lãnh đạo cộng sản Trung Hoa tung ra nhằm đối chọi chủ thuyết 'cô lập, đối đầu' của Tổng thống Mỹ, Donald Trump.

Với người Việt Nam, khái niệm 'common shared destiny' (vận mệnh cùng chia sẻ) mà ông Tập nêu ra nghe rất quen.

Vì trong quan hệ Trung - Việt, các nhà lãnh đạo Trung Quốc đã nhiều lần nói về 'vận mệnh chung' của hai quốc gia, gây ra nhiều bình luận khác nhau.

Nhưng trước hết, ta hãy xem ông Tập nói gì tại diễn đàn LHQ vừa qua.

Không chỉ đề cao hòa bình, phát triển, ông còn nhấn mạnh đến dân chủ, tự do, công lý:

"Chúng ta hãy chung tay gìn giữ, củng cố các giá trị hòa bình, phát triển, bình đẳng, công lý, dân chủ và tự do vốn được chia sẻ bởi tất cả chúng ta, nhằm xây dựng một dạng quan hệ quốc tế mới, vì một cộng

đồng chia sẻ tương lai chung của nhân loại. Cùng nhau, chúng ta có thể tạo ra một thế giới tốt hơn cho tất cả."

Theo một đánh giá của Shannon Tiezzi trên trang The Diplomat (23/09), khái niệm cộng đồng chia sẻ tương lai, hoặc 'chia sẻ vận mệnh chung' (community of common destiny) mà TQ nêu ra luôn có hàm chứa lời đả phá hệ thống liên minh của Hoa Kỳ.

Nhưng quan sát kỹ thì đây không phải là viễn kiến gì mới, và chắc chắn không phải là tác phẩm lý luận của Chủ tịch Tập.

Các văn bản tiếng Trung đã nói nhiều về khái niệm 'Nhân loại mệnh vận cộng đồng thể' (人类命运共同体) từ nhiều năm qua.

Nguồn hình ảnh, AFP Contributor

Ông Tập Cận Bình và ông Nguyễn Phú Trọng gặp nhau tại Hà Nội năm 2017

Không có gì mới?

Trên thực tế, theo đánh giá của Richard Rigby và Brendan Taylor trong một nghiên cứu về ngoại giao Trung Quốc, phát biểu về 'vận mệnh chung' không đến từ miệng nhà lãnh đạo Trung Quốc hiện nay, mà lần đầu do TBT Hồ Cẩm Đào nêu ra năm 2005.

Thậm chí có người còn cho rằng ý tưởng này đến từ viễn kiến của lãnh đạo Úc trước đó nói về nhu cầu kiến thiết 'cộng đồng châu Á - Thái Bình Dương hài hòa, ổn định'.

Còn tại Trung Quốc, vào năm 1991, ngay khi bình thường hóa quan hệ với Việt Nam ở hội nghị Thành Đô, lãnh đạo Trung Quốc khi đó, Chủ tịch Giang Trạch Dân đã nói về 16 chữ vàng gồm một câu về 'vận mệnh tương quan'.

"Sơn thủy tương liên,
Lý tưởng tương thông,
Văn hóa tương đồng."

Nguồn hình ảnh, AFP
Đoàn đại biểu Tân Cương ở Bắc Kinh, ảnh tư liệu 2014

"Vận mệnh tương quan"

Những người chỉ trích hai đảng cộng sản ở Việt Nam và Trung Quốc thường cho rằng các cụm từ trên mang tính "bùa chú" đảm bảo cho hai đảng này cầm quyền bằng một liên minh nào đó.

Nhưng thực ra, công thức nêu ra sự 'chia sẻ vận mệnh' đã được Trung Quốc áp dụng với tất cả các láng giềng.

Theo một nghiên cứu của Trương Đăng An (Zhang Dengan) thì ban đầu, việc nêu ra 'vận mệnh chung' được Trung Quốc "đề xuất với các láng giềng nhằm hàn gắn quan hệ bị căng thẳng bởi các tranh chấp lãnh thổ".

Chỉ sang thế kỷ 21, khái niệm nói trên "mới trở thành một phần của chiến lược lâu dài của Trung Quốc trong quan hệ quốc tế".

Tác giả Trương Đăng An, người Trung Quốc, cũng nhận định rằng khái niệm 'vận mệnh chung' được đề cao nhằm "tận dụng cơ hội hòa bình trong hai thập niên đầu của thế kỷ 21" mà Trung Quốc rất cần, để phát triển tối đa.

Nguồn hình ảnh, Getty Images

Theo ông, quốc tế khó chấp nhận khái niệm này vì nó chưa đủ tính minh bạch, sự cam kết và hành động cụ thể từ chính quyền Trung Quốc.

Vào thời điểm hiện nay, phát biểu của Chủ tịch Tập tại diễn đàn LHQ tháng 9 năm nay (qua video) lại bị cho là lời đả phá ngầm nhằm vào khẩu hiệu 'Hoa Kỳ trên hết' của Tổng thống Donald Trump.

Năm 2018, ông Tập nói y nguyên như thế về quan hệ với Nhật Bản và các nước Đông Bắc Á, và sang thăm Moscow năm 2020, ông cũng nhắc lại thuyết 'vận mệnh chung' với Nga và rộng ra là cả nhân loại.

Tuy vậy, cần phải nói rằng ông Tập Cận Bình đã diễn giải mở rộng định nghĩa 'cộng đồng chung vận mệnh'.

Hồi năm 2015, nó mới chỉ có năm thành tố gồm 'đôi tác chính trị, an ninh, phát triển kinh tế, trao đổi văn hóa, và bảo vệ môi trường'.

Nay, việc chia sẻ vận mệnh chung khiến nhân loại cần tập trung vào 'toàn cầu hóa, chống biến đổi khí hậu, và củng cố cải thiện quản trị tầm toàn cầu' (global governance reform).

Khẳng định Trung Quốc "không bao giờ làm bá chủ" và "không có ý định mở cuộc Chiến tranh Lạnh hay chiến tranh Nóng với bất cứ nước nào", chủ tịch TQ cũng cam kết sẽ dẫn dắt cuộc chiến chống Covid-19.

Các liều vaccine mà Trung Quốc đang chế tạo, thử nghiệm, sẽ được ưu tiên cho các nước đang phát triển, ông nói.

Tập Cận Bình thao túng đảng, tự biến mình thành kẻ thù của cả thế giới

Đăng ngày: 12/09/2020 - 15:14

Capture à partir de : [RFI](#)

Bà Thái Hà (Cai Xia), cựu giảng viên Trường Đảng trung ương : « Đảng Cộng Sản Trung Quốc đã trở thành một xác sống chính trị (...). Tập Cận Bình đã chứng tỏ chỉ một mình ông ta có thể giết chết một đảng và cả một đất nước ».

Bìa tuần báo Courrier International số ra ngày 10/09/2020. © Capture d'écran Courrier International

Le Point tuần này bực tức trước tình trạng bạo lực tại Pháp, đặt câu hỏi « *Quyền lực Nhà nước ở đâu ?* » trong các lĩnh vực tư pháp, cảnh sát, giáo dục... *L'Express* chú ý đến « *Những ông vua của thế giới* », đó là các tập đoàn công nghệ số GAFAM. *L'Obs* dành chủ đề cho « *Thế hệ Covid* » - phải chăng đó là một thế hệ trẻ bị hy sinh ? Riêng *Courrier International* chạy hàng tựa lớn « *Tập Cận Bình khóa chặt Trung Quốc* » trên nền đỏ chói, với hình vẽ ông Tập quay lưng đá giò lái vào logo búa liềm.

Ở trang trong với hai màu đen và đỏ, cũng khuôn mặt Tập Cận Bình, phía sau là hàng quân đang vác súng, *Courrier International* tố cáo : đàn áp Tân Cương, áp đặt luật an ninh quốc gia cho Hồng Kông, đe dọa Đài Loan, bỏ tù bất kỳ tiếng nói phản biện nào trên toàn Trung Quốc... Mức độ đàn áp của ông Tập lên cao chưa từng thấy, tại một đất nước vốn đã độc tài, với sự lên ngôi của những kẻ chủ trương cứng rắn.

« Trung Hoa mộng » không dành cho các dân tộc thiểu số

Đặng Tiểu Bình đề ra nguyên tắc « *nhất quốc, lưỡng chế* » năm 1984, nhưng chỉ áp dụng được cho Hồng Kông từ năm 1997, còn Đài Loan bác bỏ. Đặng tin rằng hai lãnh thổ này sẽ gắn bó với Hoa lục nhờ dòng máu Hán tộc. Tuy nhiên sau hai thập niên, hơn phân nửa dân số Hồng Kông không coi mình là người Trung Quốc, và ba phần tư người Đài Loan cũng thế.

Theo nhà sử học James Milward, những quyền được đảng Cộng Sản Trung Quốc dành cho các dân tộc thiểu số sau 1949 nhằm « *lãnh đạo một đế quốc nhưng không có vẻ như đô hộ* ». Tuy nhiên giảng viên đại học Mã Nhung (Ma Rong) cho rằng nếu « *chính trị hóa* » tư cách các dân tộc thiểu số dễ dẫn đến ly khai. Một số trí thức như Hồ An Cương (Hu Angang), Hồ Liên Hiệp (Hu Lianhe) thậm chí còn đòi đồng hóa hẳn với người Hán.

Rất có thể những ý tưởng dân tộc chủ nghĩa này đã làm nảy sinh chủ trương đàn áp người Duy Ngô Nhĩ, Kazakhstan và các sắc tộc khác ở Tân Cương, nhằm xóa bỏ tín ngưỡng, phong tục và ngôn ngữ của họ. Một triệu người bị tống vào trại cải tạo, nửa triệu trẻ em bị tách rời khỏi gia đình ; và trong một chiến dịch cuối năm 2017, một triệu đảng viên được phân công sống chung trong các gia đình Duy Ngô Nhĩ để tổ tình « *đoàn kết* ». Gần đây là chiến dịch triệt sản người Hồi giáo, công nghệ giám sát phổ biến ở Tân Cương và Tây Tạng. Tất cả diễn ra từ khi Tập Cận Bình lên ngôi, mơ một « *Giấc mộng Trung Hoa* ».

« Một mình Tập Cận Bình có thể giết chết một đảng và một đất nước »

Trong bài trả lời phỏng vấn *The Guardian* được *Courrier International* dịch lại, bà Thái Hà (Cai Xia), giáo sư Trường Đảng trung ương đã bị khai trừ đảng và nay sống lưu vong, vẽ ra một toàn cảnh đáng lo ngại sẽ mang lại những hậu quả trầm trọng về chính trị, thậm chí địa chính trị, khi quyền lực chỉ tập trung trong tay nhân vật số 1 Trung Quốc.

Về việc hủy bỏ quy định trong Hiến Pháp làm chủ tịch nước không quá hai nhiệm kỳ, theo bà Thái Hà, ông Tập buộc Quốc Hội phải « *nuốt lấy sự cải cách thô bạo này như những con chó* ». Tập Cận Bình đã soạn thảo ra và buộc mọi người phải chấp nhận. Không ai dám phản đối sự thụt lùi này, cho thấy « *đảng Cộng Sản Trung Quốc đã trở thành một xác sống chính trị* », không có cách nào sửa chữa những sai lầm. «

Tập Cận Bình đã chứng tỏ chỉ một mình ông ta có thể giết chết một đảng và cả một đất nước ».

Ông Tập tự biến mình thành kẻ thù của cả thế giới. Trước những xung đột trong nội bộ, Tập Cận Bình muốn lái dư luận sang hướng khác qua việc gây sự với các nước, thúc đẩy tinh thần chống Mỹ, gây sự với Ấn Độ... Do chỉ một mình ông quyết định những việc lớn từ đối nội đến đối ngoại, rất dễ phán đoán nhầm lẫn, không ai dám nói trái lại hoặc báo cáo tình hình thực tế. Về đại dịch corona, bà Thái Hà cho biết Tập Cận Bình không có được những thông tin trung thực, cho đến ngày 07/01 khi ông tuyên bố bắt tay vào việc. Nhưng tại sao phải đợi đến 20/01 mới công bố dịch bệnh ?

Khi không còn tường lửa, tự do ngôn luận sẽ đánh đổ toàn trị

Trả lời câu hỏi vì sao đảng Cộng Sản không thể tìm được ông Tập, bà Thái Hà cho rằng do nhiều quan chức tham nhũng nên không dám lên tiếng, còn những ai không tham nhũng cũng rất dễ dàng bị quy chụp. Điều lệ được thông qua năm 2016 cũng không cho phép đảng viên nói trái lại đường hướng của đảng. Theo bà, có đến 70% đảng viên nghĩ rằng cần phải cải cách, tỉ lệ này còn lớn hơn nữa trong số các quan chức đảng.

Nắm quyền từ năm 1949, đảng Cộng Sản Trung Quốc đã phạm phải nhiều sai lầm và tội ác : gần 40 triệu người chết đói từ 1959-1961, phong trào chống hữu khuynh năm 1957 và Cách mạng văn hóa đã làm tổn hại cho giới trí thức, quân đội xả súng vào sinh viên biểu tình Thiên An Môn năm 1989... Trung Quốc cần phải tiến đến dân chủ, tự do chính trị, Nhà nước pháp trị và thượng tôn Hiến Pháp.

Hiện giờ thì xã hội dân sự bị Tập Cận Bình tiêu diệt : mỗi ngày đều có những nhóm thảo luận WeChat bị đóng, đảng lấy cớ dịch bệnh để tăng cường giám sát. Theo cựu giảng viên Trường Đảng, việc đầu tiên cần thực hiện là xô ngã Vạn Lý Hỏa Thành, chấm dứt phong tỏa thông tin. Một khi người dân biết được sự thật, thì không gì có thể ngăn chặn được, tự do ngôn luận sẽ đánh đổ toàn trị. Bên cạnh đó, nếu mỗi người hành động như một con người tự do chứ không phải nô lệ, thì thay đổi sẽ đến nhanh hơn.

Đọc thêm: [Vừa Hán hóa vừa thực dân, 'giác mộng Trung Hoa' sẽ chỉ là giác mộng ?](#)

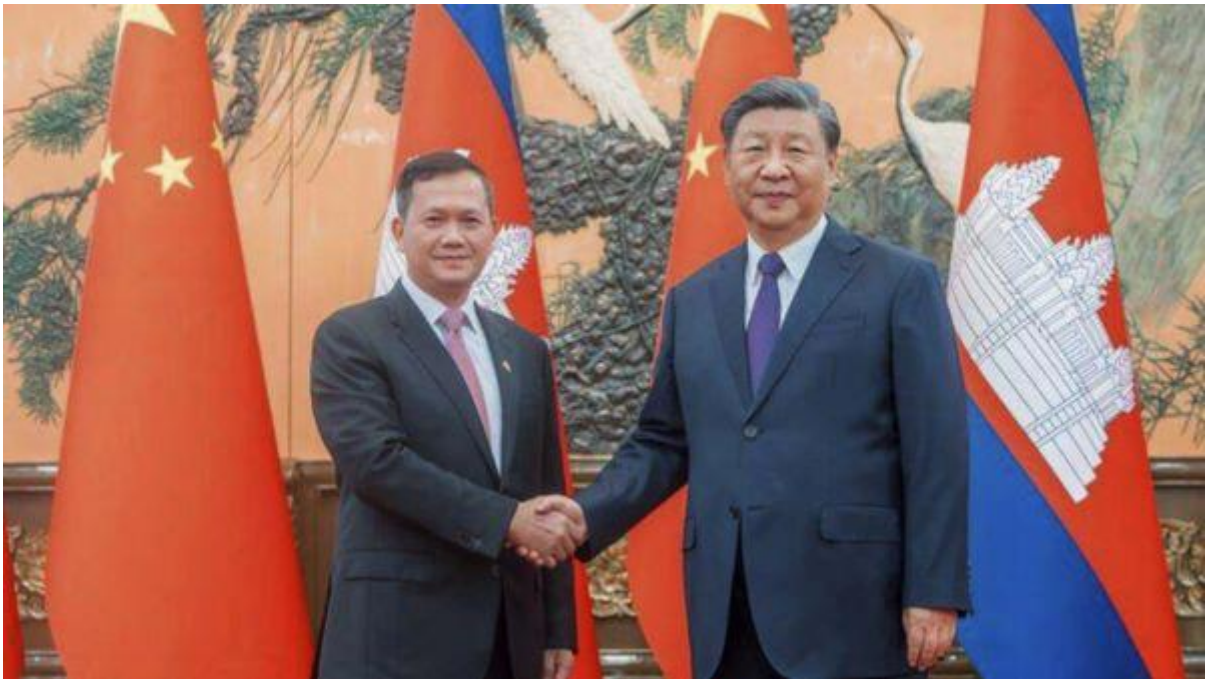
Đọc thêm: [Ra tay thanh trừng, Tập Cận Bình siết chặt gọng kềm tại Trung Quốc](#)

[Tập Cận Bình muốn ở vị thế hoàng đế Trung Hoa : Lãnh đạo các nước phải đến tận nơi gặp ông ta ?](#)

Đăng ngày: 20/09/2023 - 11:18

Capture à partir de : [RFI](#)

Sau ngoại trưởng Tần Cương, đến lượt bộ trưởng Quốc Phòng Lý Thượng Phúc « đột ngột biến mất » khỏi chính trường trong nhiều ngày, gây ra những lời đồn đoán về khủng hoảng trong nội bộ chế độ Tập Cận Bình, cũng như những nghi vấn về chính sách ngoại giao và quân sự của Bắc Kinh. Tuy nhiên, chính việc chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình vắng mặt « không lời giải thích » tại nhiều sự kiện quốc tế tầm cỡ trong thời gian qua cũng khiến các nhà quan sát đặt nhiều câu hỏi.

(Ảnh minh họa) - Ảnh đăng trên kênh Telegram của thủ tướng Cam Bốt: Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình tiếp ông Hun Manet, tại Bắc Kinh, ngày 15/09/2023. AP - Cambodia Prime Minister Telegram

Lục đục nội bộ ?

Nhà nghiên cứu về Trung Quốc, Pierre-Antoine Donnet, trong bài viết « *Từ BRICS đến G20, xung đột trường kỳ giữa Trung Quốc và Mỹ* » đăng trên trang mạng nghiên cứu về châu Á Asialyst, nhắc lại là sự vắng mặt của Tập Cận Bình tại thượng đỉnh G20 vừa qua ở New Delhi, Ấn Độ, là chưa từng có tính từ khi ông Tập lên nắm quyền điều hành đất nước hồi năm 2012. Vốn luôn duy trì thái độ mập mờ, không

rõ ràng, chính quyền Trung Quốc đã không đưa ra bất kỳ lời giải thích nào, khiến các nhà quan sát về Trung Quốc đưa ra nhiều giả thuyết.

Nhiều người cho rằng chủ tịch Trung Quốc không muốn rời Bắc Kinh do những căng thẳng trong bộ máy của đảng Cộng Sản Trung Quốc. Báo Nhật Nikkei Asia, trích dẫn các nguồn không xác định, phỏng đoán Tập Cận Bình là đối tượng bị các quan chức Đảng đã về hưu chỉ trích trong hội nghị thường niên truyền thống ở Bắc Đới Hà, một khu nghỉ mát ven biển miền đông bắc đất nước, nơi các nhà lãnh đạo của chế độ Cộng Sản Trung Quốc họp kín vào mùa hè hàng năm.

Nhà nghiên cứu Pierre-Antoine Donnet trích dẫn Katsuji Nakazawa, cựu thông tin viên của báo Nhật Nikkei Aisia, tại Bắc Kinh : « *Có những dấu hiệu về sự lục đục trong chính trị nội bộ Trung Quốc. Bầu không khí của mật nghị này có những khác biệt lớn so với 10 hội nghị Bắc Đới Hà mà Tập Cận Bình từng tham dự kể từ khi ông ta trở thành tổng bí thư đảng Cộng Sản hồi năm 2012. Tại hội nghị năm nay, một nhóm cựu lãnh đạo của Đảng, đã trách cứ vị lãnh đạo tối cao (Tập Cận Bình) với những ngôn từ mà cho đến nay họ chưa từng sử dụng. Tập Cận Bình sau đó đã bày tỏ nỗi tức giận với các trợ lý thân cận nhất : “Tôi đã dành cả thập kỷ qua để giải quyết những vấn đề này, ấy vậy mà chúng vẫn cứ tồn tại dai dẳng mà không có giải pháp. Tôi có đáng bị trách cứ không ?”* ».

Nhà báo này cho biết cụ thể là những vị cựu lãnh đạo Đảng nói trên đã gặp nhau trước khi diễn ra hội nghị Bắc Đới Hà. Trong hội nghị này, các vị cựu quan chức, đứng đầu là Tăng Khánh Hồng (Zeng QinHong), cựu phó chủ tịch Trung Quốc và cũng là cánh tay phải của cựu chủ tịch Giang Trạch Dân (người mới qua đời), nhấn mạnh rằng nếu không nhanh chóng đưa ra các biện pháp để đối phó với tình hình chính trị - kinh tế - xã hội rối ren hiện nay, đảng Cộng Sản Trung Quốc có thể sẽ mất đi sự ủng hộ của quần chúng. Các cựu lãnh đạo Đảng nói : « *Chúng ta sẽ không thể đối phó với tình trạng hỗn loạn hơn hiện nay* ».

Chủ ý của Tập Cận Bình ?

Trên thực tế, trong những tháng qua, đây thực ra cũng không phải là lần đầu tiên chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình gây chú ý vì vắng mặt tại những sự kiện quan trọng. Hồi cuối tháng 8, ông Tập đã không có mặt tại một cuộc họp được tổ chức bên lề thượng đỉnh BRICS với các doanh nhân, một cuộc họp vốn được chờ đợi. Không một lời giải thích,

bài phát biểu của ông Tập đã được bộ trưởng Thương Mại Vương Văn Đào (Wang Wentao) đọc.

Trong số những lý lẽ khác được xem là hợp lý để lý giải sự vắng mặt của Tập Cận Bình là việc ông Tập không muốn tỏ ra yếu thế trước các nhà lãnh đạo G20 khác trong bối cảnh kinh tế Trung Quốc đang trải qua những biến động rất mạnh. Theo một giả thuyết khác, chủ tịch Trung Quốc không muốn gặp Joe Biden do mối quan hệ giữa Trung Quốc và Hoa Kỳ đặc biệt đã trở nên căng thẳng trong những tháng gần đây.

Còn một giả thuyết khác mà nhà nghiên cứu Pierre-Antoine Donnet cho rằng không nên xem nhẹ: Tập Cận Bình chú ý không đến New Delhi vì ông ta muốn đánh tín hiệu với thế giới rằng, từ giờ trở đi, Trung Quốc sẽ từ chối mọi quy tắc được thiết lập theo trật tự quốc tế mà Hoa Kỳ đã áp đặt từ cuối Đệ nhị Thế chiến. Và Tập Cận Bình muốn thay thế các quy tắc đó bằng chính quy tắc do Bắc Kinh đề ra. Ít nhất đây cũng là luận điểm của một số phương tiện truyền thông Anh ngữ, trong đó có tờ báo in hàng tháng của Mỹ, The Atlantic. Michael Schuman, một nhà báo Mỹ làm việc tại Bắc Kinh và am hiểu Trung Quốc, giải thích : *« Tẩy chay G20 chỉ là bước khởi đầu. Trung Quốc muốn thay thế G20. Tẩy chay hội nghị thượng đỉnh này đánh dấu một bước ngoặt quan trọng trong chính sách đối ngoại của Trung Quốc. Ông Tập hiện giờ coi đất nước của mình là một đối thủ đã được tuyên bố, sẵn sàng thành lập khối riêng của mình để chống lại Mỹ và các đồng minh của Hoa Kỳ, cũng như chống lại các tổ chức quốc tế mà các nước này đang ủng hộ »*, cụ thể là Ngân Hàng Thế Giới, Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế và Tổ Chức Thương Mại Thế giới.

Chí ít thì đó cũng là giả thuyết mà Japan Times ủng hộ. Theo tờ báo của Nhật, sự vắng mặt của Tập Cận Bình ở thượng đỉnh G20 tại New Delhi, Ấn Độ, đã *« củng cố hình ảnh của ông với tư cách là nguyên thủ quốc gia toàn cầu. Đối xử theo kiểu bề trên với khối G20 đánh dấu một bước chuyển từ một nguyên thủ quốc gia lên thành một vị hoàng đế Trung Hoa »*. Theo Japan Times, bước ngoặt chính trị này cũng củng cố nỗi lo sợ ngày càng lớn ở phương Tây về một nhà lãnh đạo đang ngày càng trở nên khó đoán, khó ngờ, bởi vì trong thời gian qua Trung Quốc đã gây ra những thách thức ngày càng lớn.

Các lãnh đạo nước ngoài phải đến tận Trung Quốc gặp hoàng đế đồ ?

Bước tiếp theo của Tập Cận Bình là vào tháng 10/2023, với một diễn đàn ở Bắc Kinh để kỷ niệm 10 năm dự án « *Những con đường tơ lụa mới* », với sự tham dự đã được khẳng định của tổng thống Nga Vladimir Putin, cũng là nhà lãnh đạo đã vắng mặt tại thượng đỉnh G20. Alfred Wu, giảng viên thỉnh giảng tại School Public Policy, Đại học Singapore, được Japan Times trích dẫn, nhận định ông Tập Cận Bình « *hiện mang tâm thế của một vị hoàng đế đang chờ các quan chức nước ngoài đến gặp mình* », kiểu như các vị hoàng đế Trung Quốc xưa kia đang chờ người đứng đầu các nước chư hầu đến quỳ gối trước mình.

Dù ông Tập không dự thượng đỉnh G20 tại Ấn Độ, nhưng chuyên gia Pierre-Antoine Donnet, trích dẫn François Danjou trên trang mạng thông tin Pháp ngữ về thời sự Trung Quốc, Question Chine, theo đó Trung Quốc đã ghi điểm tại thượng đỉnh BRICS hồi cuối tháng 08/2023 tại Johannesburg.

Quả thực, gần một phần tư thế kỷ sau khi Ngân hàng Goldman Sachs nhắc tới khối BRICS và xem việc đầu tư vào « *các nước mới trỗi dậy* » sẽ mang lại lợi nhuận, dự báo khối BRICS sẽ có một tương lai hưng thịnh, từ một từ viết tắt (tên 5 nước Brazil, Nga, Ấn Độ, Trung Quốc và Nam Phi), BRICS đã trở thành biểu tượng của « *một sự chống đối toàn cầu nhắm vào ảnh hưởng của Hoa Kỳ và phương Tây* ».

Trong suốt thượng đỉnh lần thứ 15 của BRICS, bên cạnh các cuộc thảo luận về việc mở rộng thành viên mới, bao trùm các cuộc trao đổi vẫn là tinh thần phản kháng chống lại phương Tây, ở nhiều mức độ khác nhau, đặc biệt là trong các phát biểu của Tập Cận Bình. Chủ tịch Trung Quốc đề xuất 3 dự án quy mô toàn cầu : Sáng kiến Phát triển Toàn cầu (GDI), Sáng kiến An ninh Toàn cầu (GSI) và Sáng kiến Văn hóa Toàn cầu (GCI), nhấn mạnh vào việc Trung Quốc quan tâm đến hòa bình, làm nổi bật điểm khiến ông ta khác biệt với Vladimir Putin, người đã phát động cuộc chiến tàn khốc xâm lược Ukraina.

Xem Washington là kẻ hiếu chiến, và cũng như Matxcơva, gieo rắc suy nghĩ về trách nhiệm của Mỹ và NATO trong cuộc chiến Ukraina, chỉ trích việc mở rộng Liên Minh Bắc Đại Tây Dương đến tận Ấn Độ - Thái Bình Dương, chủ tịch Trung Quốc cáo buộc Hoa Kỳ bá quyền nhờ « *sức mạnh cơ bắp và mạnh miệng* », coi Mỹ là « *một quốc gia bị ám ảnh về việc duy trì thế bá chủ, làm mọi cách có thể để làm tê liệt các thị trường mới trỗi dậy và các nước đang phát triển* ».

Việc BRICS kết nạp 6 thành viên mới (Argentina, Ai Cập, Ethiopia, Iran, Ả Rập Xê Út và Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất) đã củng cố ảnh hưởng của Tập Cận Bình trong khối. Trong bối cảnh căng thẳng Trung-Mỹ ngày càng nghiêm trọng, Tập Cận Bình đã xem việc mở rộng khối như phương tiện để phản bác sự thắng thế của Washington và phương Tây. François Danjou viết : « *Chủ tịch Trung Quốc, cùng với Vladimir Putin, đã trở thành thủ lĩnh của xu hướng bác bỏ phương Tây* », bởi vì việc mở rộng khối BRICS « *khẳng định lập trường của Tập Cận Bình, người gương cao lá cờ chống phương Tây và Washington bằng việc đi đường vòng qua « các nước phương Nam* » (ý nói đến các nước đang phát triển).

Với sự gia tăng cạnh tranh toàn cầu giữa Hoa Kỳ và Trung Quốc, câu hỏi ngày càng được đặt ra là liệu Tập Cận Bình có đến San Francisco, Mỹ, vào tháng 11/2023 dự thượng đỉnh Diễn đàn Hợp tác Kinh tế Châu Á-Thái Bình Dương (APEC) hay không. Tổng thống Mỹ Joe Biden coi đây là cơ hội gặp gỡ đồng nhiệm Trung Quốc. Đây sẽ là chuyến đi đầu tiên của Tập Cận Bình tới Hoa Kỳ kể từ năm 2017, nhưng hiện giờ, không có gì chắc chắn rằng chuyến đi của ông Tập sẽ diễn ra.

[Quá trình hình thành sùng bái cá nhân Tập Cận Bình](#)

Capture à partir de : [baotiengdan](#)

[Time](#)

Tác giả: **Chun Han Wong**

[Cù Tuấn](#), biên dịch

18-6-2023

Bản sao tiếng Nga và tiếng Trung cuốn sách ‘Quản trị Trung Quốc’ của Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình được trưng bày trên kệ của ‘Tập đoàn xuất bản quốc tế Trung Quốc’ (CIPO) trong ngày đầu tiên của Hội chợ sách Luân Đôn tại Phòng triển lãm Hammersmith’s Olympia, vào ngày 18-4-2023, ở London, Anh. ‘Quản trị Trung Quốc’ là tuyển tập bốn tập, gồm các bài phát biểu và bài viết của Tập Cận Bình, TBT Đảng CS Trung Quốc. Ảnh: Time

Nhà lãnh đạo Trung Quốc Tập Cận Bình bước sang tuổi 70 vào ngày 15 tháng 6 năm 2023. Ông đã bước vào thập kỷ thứ hai cầm quyền với quyền lực vô đối ở Trung Quốc và Đảng Cộng sản hùng mạnh với 97 triệu đảng viên.

Tập Cận Bình có thể giữ quyền lực vô thời hạn, sau khi loại bỏ các đối thủ chủ chốt và loại bỏ các tiêu chuẩn nghỉ hưu trong hai nhiệm kỳ đầu tiên nắm quyền. Và tuổi trẻ tương đối của ông, xét đến việc hai người tiền nhiệm đã sống đến độ tuổi 90, cho thấy rằng ông Tập vẫn có thể tận hưởng nhiều năm nữa ở vị trí lãnh đạo.

Phần lớn ảnh hưởng của Tập Cận Bình bắt nguồn từ hình ảnh lầy lùnh mà ông ta đã vun đắp cho chính mình. Những nỗ lực thúc đẩy điều mà một số nhà quan sát mô tả là sự sùng bái cá nhân xung quanh ông Tập có thể bắt nguồn từ những ngày đầu ông nắm quyền. Mùa xuân năm 2013, chỉ vài tháng sau khi Tập trở thành tổng bí thư đảng, một nhóm các thái tử nổi tiếng—được biết đến là hậu duệ của các quan chức cấp cao của đảng—và các trí thức công chúng đã tập trung tại một khách sạn ở Bắc Kinh để ăn mừng Tết Nguyên đán. Trong số những người tham dự có Hồ Đức Hoa, con trai của cựu bí thư Hồ Diệu Bang. Khi đề cập đến Tập Cận Bình và các thái tử khác

lớn lên trong Cách mạng Văn hóa 1966-1976, Hồ Đức Hoa lưu ý rằng nhiều thanh niên thời kỳ đó ít được tiếp cận với sách và không có học vấn. Thế hệ đó hiện đang lãnh đạo Trung Quốc, và “tôi chỉ cảm thấy rất lo lắng”, ông nói.

Trong vòng vài tuần, Tập Cận Bình bắt đầu nói say sưa về niềm đam mê sách của mình. “Tôi có nhiều sở thích, sở thích lớn nhất là đọc”, Tập nói với các phóng viên, sau khi nêu tên tám nhà văn Nga — bao gồm Chekhov, Dostoevsky và Tolstoy — với những tác phẩm mà ông tuyên bố đã đọc. Hai tháng sau, Tập quỳn rũ thủ tướng Hy Lạp bằng cách nói rằng ông đã đọc nhiều tác phẩm của các triết gia Hy Lạp trong thời niên thiếu. Khi Tập đến thăm Pháp vào năm sau, ông khoe khoang về việc đã đọc Montesquieu, Voltaire, Rousseau, Diderot, Sartre và hơn chục nhà văn khác. Truyền thông nhà nước Trung Quốc ca ngợi Tập là một nhà lãnh đạo uyên bác, xuất bản danh sách những cuốn sách yêu thích của ông và khuyến khích người dân bắt chước sự ham thích học hỏi của ông.

Màn PR chớp nhoáng khiến các thái tử Đảng xôn xao bàn tán. Nhiều người kết luận rằng, những tuyên bố hoành tráng của ông Tập về năng lực cảm thụ văn học đã phản ánh sự bất an sâu xa về việc ông không được học hành bài bản—đặc biệt là trái ngược với Mao Trạch Đông, người từng làm thơ, và thậm chí cả Giang Trạch Dân, người nói được nhiều thứ tiếng, từng hát và chơi nhạc cùng với các nhà lãnh đạo nước ngoài. “Ông Tập không có văn hóa. Về cơ bản, ông ấy chỉ là một học sinh tiểu học”, một thái tử Đảng biết Tập trong nhiều thập kỷ, nói với tôi. “Ông ấy rất nhạy cảm về điều đó”.

Huyền thoại hóa là một thành phần quan trọng trong nỗ lực quảng bá sự ưu việt của ông Tập. Trong khi Mao Trạch Đông và Đặng Tiểu Bình giành được sự ngưỡng mộ nhờ những kỳ tích cách mạng và những thành tựu mang tính thời đại, thì Tập lên nắm quyền với tư cách là một người khá vô danh và phải xây dựng sức hấp dẫn của mình từ đầu. Ông đã lựa chọn để giành được sự yêu mến thông qua các hành động dân túy và xây dựng thương hiệu dân gian, dựa trên hình ảnh gợi nhớ đến Mao và theo các phương pháp giống Đại lộ Madison hơn.

Đảng đã nhân bản hóa Tập bằng cách tiếp thị trên mạng xã hội. Chuyến ghé thăm của ông tới một cửa hàng bánh bao hấp ở Bắc Kinh vào năm 2013 đã trở thành một cơn sốt lan truyền sau khi những thực khách cùng ăn chia sẻ hình ảnh ông Tập xếp hàng và trả tiền cho bữa

trưa. Các phương tiện truyền thông nhà nước thúc giục cư dân mạng gọi nhà lãnh đạo của mình là “Tập Đại Đại”, sử dụng một thuật ngữ thân mật thông tục có nghĩa là “bố” Tập hoặc “bác” Tập. Các hãng phim do Đảng điều hành đã tạo các video trực tuyến để tôn vinh các thành tựu của Tập, bao gồm một cuốn phim năm 2013—có tiêu đề “Các nhà lãnh đạo được tạo ra như thế nào”—ví sự thăng tiến của Tập với việc “đào tạo một bậc thầy kung-fu”, người đã chứng tỏ khí phách của mình bằng cách cai trị hơn 150 triệu người hơn bốn thập kỷ, với tư cách là một quan chức địa phương và khu vực. Các ca khúc mọc ra như nấm trên mạng, ca ngợi Tập Cận Bình là một người hành động cứng rắn, một người chồng yêu thương và thậm chí là một đối tác lý tưởng cho hôn nhân.

Tập cũng sử dụng các kỹ thuật truyền thống quen thuộc với những người theo chủ nghĩa Lenin hơn là những người thuộc thế hệ GenZ. Truyền thông nhà nước đăng tên và hình ảnh của Tập trên các trang nhất, trang web và bản tin truyền hình. Các báo chí của Đảng đăng các bài tường thuật về cuộc đời ông. Sách giáo khoa tiểu học mô tả “Ông Tập Cận Bình” là một nhà lãnh đạo tài ba, người hy vọng đưa trẻ em Trung Quốc trở thành những công dân đứng đắn.

Tập đã tích lũy các danh hiệu quyền lực, trở thành “cốt lõi” của đảng, tổng tư lệnh quân đội, và “lãnh đạo nhân dân” — một danh xưng gọi lại danh hiệu “Lãnh tụ vĩ đại” của Mao. Đảng Cộng sản Trung Quốc viết lại điều lệ để thêm vào một khẩu hiệu ý thức hệ thường được rút ngắn thành “Tư tưởng Tập Cận Bình”, làm cho những lời nói và ý tưởng của ông có sức mạnh tâm cỡ như thánh kinh. Các biện pháp kiểm soát truyền thông được tăng cường khi Tập nhấn mạnh rằng, tất cả các cơ quan báo chí Trung Quốc đều phải trung thành với Đảng. Các nhà chức trách tăng cường kiểm soát internet, loại bỏ bất cứ thứ gì gây bất mãn đối với Đảng và lãnh đạo Đảng.

Việc xây dựng hình ảnh của Tập đôi khi trở nên phóng đại. Sau khi một bộ phim tài liệu truyền hình nhà nước năm 2017 phát sóng đoạn phỏng vấn cũ của Tập nói rằng, ông, với tư cách là một lao động nông thôn trong Cách mạng Văn hóa, đã gánh 200 cân (TQ) lúa mì đi một đoạn đường 10 lý—khoảng 110 kilogam trên quãng đường 3 dặm—mà không phải đổi vai, một số cư dân mạng chế giễu khi họ coi đó là một kỳ tích phi lý. Những tuyên bố của Tập Cận Bình nói rằng, ông là một người thường xuyên đọc sách, cũng thu hút sự khinh miệt, vì những lỗi lặt đi lặt lại trong các bài phát biểu của ông—phát âm sai

các từ và trộn lẫn các cụm từ—mà các nhà phê bình cho là do quá trình học vấn bị gián đoạn của ông gây ra.

Sự hiện diện khắp nơi của Tập Cận Bình khiến nhiều người Trung Quốc lo lắng khi nhìn thấy bóng dáng của một chế độ độc tài kiểu Mao. Nhưng không giống Mao, Tập không muốn sự tham gia của quần chúng mà muốn sự ủng hộ của quần chúng—một nguồn vốn chính trị mà ông có thể sử dụng để vượt qua các nhóm lợi ích được đầu tư và sức ỳ của bộ máy quan liêu. Và trong khi Tập nhận được sự yêu mến cao hơn so với người tiền nhiệm của mình, sự nhiệt tình dành cho vai trò lãnh đạo của ông vẫn là một sắc thái mờ nhạt so với sự tôn kính của quần chúng mà Mao từng có được.

Đảng đã cấm các hành vi sùng bái cá nhân vào năm 1982, và cho đến thời Tập Cận Bình, các nhà lãnh đạo của đảng hiếm khi viện dẫn “Người cầm lái vĩ đại” ngoài những đề cập chiếu lệ về “Tư tưởng Mao Trạch Đông”. Trong khi các quan chức khẳng định rằng, Tập không phục hồi sự sùng bái cá nhân kiểu Mao, thì đảng đã nỗ lực hết sức để nâng cao tầm vóc của Tập với cái giá phải trả là Đặng, người được cho là đã cố gắng tiêm nhiễm cho Trung Quốc chống lại sự cai trị của một người duy nhất. Đặng vẫn là một nhân vật tầm cao ngất ngưỡng sau khi ông qua đời vào năm 1997, ông được kính trọng vì đã làm giàu cho quốc gia và chuyển đổi Trung Quốc sang một lãnh đạo ổn định hơn. Di sản này cung cấp truyền thống lịch sử và uy quyền tư tưởng mà các quan chức có đầu óc tự do có thể viện dẫn để thách thức các chính sách của Tập—một sự kiểm chế mạnh mẽ mà Tập đã tìm cách gạt bỏ.

Khi Đảng Cộng sản Trung Quốc tổ chức lễ kỷ niệm 40 năm cải cách kinh tế của Đặng vào năm 2018, sự phô trương chủ yếu tập trung vào Tập, mặc dù Đặng từ lâu đã được tôn vinh là “kiến trúc sư trưởng” của “cải cách và mở cửa”. Trong khi Tập không cố gắng xóa bỏ hoặc bác bỏ Đặng, những người ủng hộ Đặng tỏ ra rất nhạy cảm với bất kỳ nỗ lực xét lại nào nhằm làm loãng di sản của ông.

Sự cạnh tranh tầm ảnh hưởng như vậy đã diễn ra một cách sống động ở Thâm Quyển, nơi Đặng được tôn vinh vì vai trò của ông trong việc biến một thị trấn ven biển buồn tẻ, thành một đô thị công nghệ cao. Tháng 12 năm 2017, tập đoàn China Merchants Group, thuộc sở hữu nhà nước, đã mở một bảo tàng ở quận Shekou của thành phố này—nơi thử nghiệm sớm các chính sách ủng hộ doanh nghiệp—để

tri ân các chính trị gia và doanh nhân đã đi đầu trong “cải cách và mở cửa”. Đặng là nhân vật nổi bật nhất của bảo tàng. Du khách sẽ bắt gặp ở tiền sảnh một bức phù điêu toàn cảnh mô tả chuyến thăm Shekou của Đặng năm 1984, một hình ảnh tri ân mà những người phụ trách mô tả là tâm điểm của bảo tàng. Đồ dùng của Đặng xếp dọc theo con đường—những bức ảnh, những câu trích dẫn, những bức thư pháp, cũng như một chiếc ghế mà ông đã từng ngồi. Gần tám mươi ngàn người đã đến thăm bảo tàng này trong sáu tháng đầu tiên, trước khi nó đột ngột đóng cửa để “nâng cấp” vào tháng 6 năm 2018.

Khi mở cửa trở lại hai tháng sau đó, Bảo tàng Cải cách và Mở cửa của Trung Quốc Shekou gần như không thể được nhận ra. Bức phù điêu của Đặng đã biến mất, thay vào đó là hai màn hình video giới thiệu sự phát triển của địa phương và một bức tường màu be được trang trí bằng một câu trích dẫn của Tập. Trong khi hầu hết các vật triển lãm liên quan đến Đặng vẫn còn, bảo tàng này đã bổ sung thêm một lượng lớn ảnh, văn bản và video để ca ngợi vai trò của Tập và cha của ông trong việc mang lại sự thịnh vượng cho Trung Quốc.

Một giám đốc điều hành bảo tàng bảo đảm với tôi rằng, việc thiết kế lại dựa trên phản hồi của công chúng và giới chuyên môn, “có thể vượt qua thử thách của lịch sử”. Nhưng một số du khách không thấy ấn tượng. “Họ nên tôn trọng lịch sử”, một người về hưu ở Thâm Quyển, người đã đến thăm bảo tàng trước và sau khi nó được tân trang lại, cho biết. *“Tôi cảm thấy rằng chúng ta đang làm sống lại sự sùng bái cá nhân từ thời Mao Chủ tịch. Điều này quá nguy hiểm”*.

Sau khi tôi mô tả những thay đổi trong một bài viết trên Wall Street Journal vào tháng 8 năm 2018, các phương tiện truyền thông Trung Quốc ở nước ngoài đã nổi lên với các cuộc thảo luận về những gì mà chủ nghĩa xét lại ủng hộ Tập đề xuất về âm mưu chính trị ở Bắc Kinh. Nhiều tuần sau, con trai cả của Đặng có một bài phát biểu với những lời chỉ trích thẳng thừng về Tập, đặc biệt là chính sách đối ngoại quyết đoán của ông ta. Trung Quốc *“nên giữ một tâm trí tỉnh táo và biết vị trí của mình”*, Đặng Phác Phương nói, lặp lại lời kêu gọi nổi tiếng của cha mình về ngoại giao khiêm tốn. *“Chúng ta không nên hống hách quá, cũng không nên coi thường bản thân quá”*.

Cuộc đọ sức giữa hai phe Đặng và Tập tiếp tục diễn ra tại bảo tàng Shekou. Những người phụ trách đã điều chỉnh hành lang vào tháng 9, thêm một câu trích dẫn của Đặng phía trên những nhận xét của Tập

trên tường và hiển thị hình ảnh của Đặng trên màn hình video. Những lần cải tạo tiếp theo vào tháng 10 đã lắp đặt một bức phù điêu mới của Đặng, tương tự như tác phẩm điêu khắc ban đầu đã bị phá bỏ nhiều tháng trước đó. Sau đó, vào cuối tháng 12, bảo tàng cho biết nó sẽ đóng cửa vĩnh viễn đối với công chúng kể từ ngày Giáng Sinh – chỉ còn hai ngày nữa là kỷ niệm một năm thành lập của nó. Người phát ngôn bảo tàng nói với tôi: *“Bây giờ nhiệm vụ của cuộc triển lãm đã được hoàn thành. Vì vậy nó không cần phải mở cửa lại nữa”*.

[Không còn phản biện, Tập Cận Bình sẽ đi đến đâu ?](#)

Đăng ngày: 06/09/2023 - 07:53

Capture à partir de : [RFI](#)

Theo *Le Figaro* ngày 05/09/2023, dưới thời Tập Cận Bình, Trung Quốc trong vòng mười năm đã từ một chế độ độc tài tập thể chuyển sang độc tài cá nhân. Không còn bất kỳ ai dám chỉ trích đường lối của đảng. Lịch sử cho thấy các bạo chúa luôn tự giam hãm trong những ám ảnh của mình và rốt cuộc trượt dài. Với Vladimir Putin là việc xâm lăng Ukraina, còn Tập Cận Bình sẽ trượt dốc như thế nào ?

Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình dự thượng đỉnh BRICS ở Johannesburg (Nam Phi) trong khi tổng thống Nga Vladimir Putin phát biểu qua màn hình vì vương lệnh truy nã quốc tế, ngày 23/08/2023.via REUTERS - POOL

ASEAN mãi loay hoay giữa hai dòng nước

Tại Đông Nam Á, *Les Echos* nhận thấy các nước thành viên họp thượng đỉnh hôm nay ở Indonesia đang bị chia rẽ trước áp lực Trung Quốc. Trong bối cảnh đối địch Mỹ-Trung, Hiệp hội các quốc gia Đông

Nam Á không xác định được phương án chung nhằm đối phó với tham vọng lãnh thổ của Bắc Kinh.

Cuối tháng Tám, chỉ vài ngày trước khi hội nghị thượng đỉnh ASEAN khai mạc tại Jakarta, Bắc Kinh tung ra tám bản đồ trong đó gộp luôn nhiều lãnh thổ của các nước láng giềng và nhất là hầu như toàn bộ Biển Đông. Malaysia, Việt Nam và nhất là Philippines giận dữ phản đối, đề nghị các đối tác cùng lên án đồng thời kêu gọi Trung Quốc tôn trọng luật pháp quốc tế. Manila cực lực tố cáo vụ tuần duyên Trung Quốc dùng vòi rồng tấn công tàu tiếp liệu của Philippines tại một đảo nhỏ cách xa Hoa lục đến 1.200 kilomet trong tháng Tám. Tuần trước, một tàu đánh cá Việt Nam cũng bị tấn công theo cách tương tự.

Nếu ngày càng nhiều quốc gia Đông Nam Á lên tiếng chỉ trích các hành động hung hăng của Bắc Kinh, thì tổ chức ASEAN lại ngần ngại không dám làm mất lòng cường quốc kinh tế châu Á. Chuyên gia Richard Heydarian nhận xét : « *ASEAN mất tích trên nhiều chủ đề, gây bất bình cho khu vực, đặc biệt là Philippines* ». Giáo sư Amitav Acharya ở Washington cho rằng : « *ASEAN đang bị kẹt giữa Trung Quốc, đối tác kinh tế có ảnh hưởng lớn nhất châu Á, và Hoa Kỳ, người bảo vệ an ninh cho những nước bị Trung Quốc đe dọa* ».

Marty Natalegawa, cựu ngoại trưởng Indonesia, dự báo : « *Nếu ASEAN muốn tiếp tục có thái độ trung dung, nói rằng không muốn chọn lựa, thì sẽ mất đi hiệu quả* ». Ông so sánh : « *Cũng giống như ASEAN đang cầm lái khu vực, nhưng không có khả năng dẫn dắt đi đâu* ».

Nghịch lý của Tập hoàng đế

Cũng liên quan đến Trung Quốc, *Le Figaro* nhận định « *Các nhà độc tài rất cuộc luôn sai lầm* ». Tờ báo đưa ra ví dụ, tám bản đồ kỳ quặc gồm luôn bang Arunachal Pradesh và bình nguyên Aksai Chin của Ấn Độ khiến New Delhi phản ứng dữ dội, dẫn đến việc Tập Cận Bình từ chối đến dự hội nghị thượng đỉnh G20 sắp tới.

Bài viết chỉ ra nghịch lý của hoàng đế đồ Trung Hoa. Một mặt, ông ta muốn làm lãnh đạo khối BRICS để chống lại « *ách thực dân mới phương Tây* » ở châu Phi và châu Á. Mặt khác, lại đối xử thô bạo với Ấn Độ, dù nước này là cột trụ của BRICS. Với thái độ hống hách, trong vòng chưa đến 10 ngày, Tập Cận Bình đã thành công trong việc

bề gãy đà tiến của phong trào, có được từ hội nghị thượng đỉnh ở Johannesburg hôm 22/09.

Với ông Tập, Trung Quốc trong vòng mười năm đã từ một chế độ độc tài tập thể chuyển sang độc tài cá nhân mang xu hướng toàn trị. Không có một địa phương, doanh nghiệp, trường đại học, cơ quan truyền thông nào dám chỉ trích đường lối của đảng. Sếp luôn có lý, vì ông ta là sếp. Ngay cả các tài xế xe buýt cũng bị buộc phải học tập tư tưởng Tập Cận Bình. Viết những lời chỉ trích chính quyền gửi cho bạn bè trên WeChat rất nguy hiểm, vì công an theo dõi cả những trao đổi riêng tư.

Phản biện không còn, Tập Cận Bình sẽ đi đến đâu ?

Việc tập trung quyền lực vào trung ương, chú trọng quốc doanh, kiểm soát xã hội gây ức chế cho các doanh nhân và cán bộ trẻ. Xử lý đại dịch Covid một cách điên rồ làm mất đi lòng tin của người dân. Không ít tài năng trẻ đã ra đi, còn những người thành công ở Hoa lục đang mơ một tấm hộ chiếu Úc. Giới tinh hoa Trung Quốc có học thức luôn ái quốc, hãnh diện về nền văn hóa lâu đời, ủng hộ mục tiêu chiếm Đài Loan của đảng ; nhưng nay họ bị Tập Cận Bình bóp nghẹt trong cuộc sống hàng ngày.

Lịch sử cho thấy các nhà độc tài luôn tự giam hãm trong những ám ảnh của mình và rút cuộc trượt dài. Đối với Mussolini, là lời tuyên chiến vào tháng 6/1940, với Vladimir Putin là việc kéo quân sang Kiev tháng 2/2022. Khi những khẩu đại bác im tiếng hai bên bờ sông Dniepr, Nga sẽ yếu hẳn về kinh tế và ảnh hưởng trong thế giới Slave giảm sút. Khi nhớ lại cách mà Putin công khai làm mất mặt giám đốc tình báo Narychkin hôm 21/02/2022, người ta hiểu rằng ông chủ điện Kremlin không còn muốn nghe bất kỳ lời nói nào trái ý.

Còn Tập Cận Bình sẽ trượt dốc như thế nào ? Bất ngờ đánh chiếm Đài Loan, cho ngư lôi tấn công một chiến hạm Nhật Bản trên biển, hay lại xung đột ở biên giới với Ấn Độ ? Chẳng phải là không có rủi ro Tập Cận Bình gây sự với bên ngoài, nhằm tìm kiếm lại sự ủng hộ trong nước. Không còn định chế nào bên cạnh ông ta để can ngăn.

Trung Quốc của Tập Cận Bình : Bước đại thụt lùi

Đăng ngày: 05/09/2023 - 08:09

Capture à partir de : [RFI](#)

Theo *Le Figaro* hôm nay 04/09/2023, phép lạ Trung Quốc đã kết thúc do Tập Cận Bình quay lại với chủ trương mao-ít và sùng bái lãnh tụ, hành xử đế quốc trong đối ngoại. Nếu Đặng Tiểu Bình từng tuyên bố : « *Mèo trắng hay mèo đen không quan trọng, miễn là bắt được chuột* », thì tại Trung Quốc của ông Tập, con mèo nhất định màu đỏ, nhưng chẳng bắt được con chuột nào.

Sinh viên tốt nghiệp chen chúc nộp đơn xin việc tại một hội chợ việc làm ở An Huy, Trung Quốc, ngày 04/09/2023. Tỷ lệ thanh niên thất nghiệp tại Trung Quốc lên đến trên 21 %, khiến Bắc Kinh ngưng công bố dữ liệu.via REUTERS - CHINA DAILY

Mây mù bao phủ Trung Quốc, cả ngoại giao lẫn kinh tế

Về quan hệ Mỹ-Trung, *Le Monde* nhận thấy « *Tập Cận Bình đang vấp phải sự cứng rắn của Hoa Kỳ* ». Ông Tập sẽ không tham dự hội nghị thượng đỉnh G20 vào ngày 09-10/09 tại New Delhi. Phải chăng là để tránh nâng cao uy tín của thủ tướng Ấn Narendra Modi, hay muốn hoãn lại cuộc gặp với tổng thống Mỹ Joe Biden ? Không thể biết được, nhưng sự vắng mặt này cho thấy những khó khăn của người đứng đầu Trung Quốc.

Dù xung quanh toàn là những nhân vật do chính mình chọn lựa, zéro Covid không còn, mây mù vẫn bao phủ cả về kinh tế lẫn ngoại giao. Một nhà kỹ nghệ nói với *Le Monde* cách đây năm năm ông vẫn lạc quan, nhưng giờ đây muốn chuyển dịch sản xuất sang Đông Nam Á. Cuộc chiến công nghệ với Hoa Kỳ và viễn cảnh xâm lăng Đài Loan gây lo ngại cho không chỉ giới kinh doanh mà cả chính giới.

Tháng Tám, 57 nhà khoa học được coi là « *nguồn vinh quang của đất nước* » đã được mời dự hội nghị Bắc Đới Hà với giới lãnh đạo để bàn

về « *tự chủ khoa học và công nghệ cao cấp* ». Từ tháng Bảy, đã có bốn viên chức của chính quyền Biden đến Bắc Kinh : Antony Blinken (ngoại giao), Janet Yellen (tài chính), John Kerry (khí hậu) và Gina Raimondo (thương mại) ; cho thấy thiện chí của Washington, nhưng không giải quyết được bất đồng nào.

Cũng trong tháng Tám, ông Joe Biden còn có hai quyết định làm Bắc Kinh tức tối : hạn chế đầu tư của Mỹ tại Hoa lục về chất bán dẫn, trí thông minh nhân tạo và tin học lượng tử ; sau đó còn viện trợ lần đầu tiên cho Đài Bắc với 80 triệu đô la. Hơn nữa, cuộc bầu cử tổng thống Đài Loan tháng Giêng 2024 có vẻ bất lợi cho Bắc Kinh. Ứng cử viên thứ tư tham gia cuộc đua là Quách Đài Minh (Terry Gou), cựu chủ nhân Foxconn, chỉ làm chia rẽ đối lập, tạo điều kiện cho ứng viên nhiều triển vọng nhất là Lại Thanh Đức (Lai Ching Te), đương kim phó tổng thống thuộc đảng Dân Tiến.

Càng hung hăng, Bắc Kinh càng bất lợi

Trung Quốc đứng trước thế lưỡng nan : càng phản ứng trước « những khiêu khích của Mỹ » sẽ càng gây lo sợ cho người Đài Loan, giúp ứng cử viên của kẻ thù là đảng Dân Tiến có thể đắc cử. Càng đe dọa Đài Loan thì sẽ càng thúc đẩy Hàn Quốc và Nhật Bản xích lại gần Washington. Thượng đỉnh ở Trại David hôm 18/08 đánh dấu một « kỷ nguyên mới » giữa Hoa Kỳ và hai nước châu Á.

Tập Cận Bình chỉ có một thành công ngoại giao duy nhất là mở rộng khối BRICS. Trung Quốc chuẩn bị kỷ niệm mười năm « Con đường tơ lụa mới », nhưng tình hình hỗn loạn ở Pakistan và các vụ đảo chánh ở châu Phi chứng tỏ việc tham gia sáng kiến này không hề giúp các nước thành viên được ổn định. Sự hiện diện của Vladimir Putin trong dịp này có nguy cơ làm xấu thêm hình ảnh của Trung Quốc và Tập Cận Bình tại nhiều nước.

Les Echos cho rằng việc Tập Cận Bình không dự hội nghị thượng đỉnh G20 chứng tỏ sự căng thẳng đang dấy lên trở lại giữa Trung Quốc và Ấn Độ, hai cường quốc nguyên tử đang xung đột ở Himalaya, vì tám bản đồ mới của Trung Quốc. Có thể G20 lần đầu tiên kể từ 2008 sẽ không ra được thông cáo chung. Một trong những điểm gây bế tắc là việc lên án Nga gây chiến với Ukraina : Bắc Kinh chưa bao giờ chấp nhận từ ngữ « *chiến tranh* » hay « *xâm lược* ».

Vẽ lại bản đồ lán đất Nga : Giậu đổ, bìm leo ?

Liên quan đến vấn đề chủ quyền lãnh thổ, *Le Monde* nhận thấy « Trung Quốc vẽ lại đường biên giới với các láng giềng, kể cả Nga », bao trùm toàn bộ đảo Bolchoi Ussuriisk mà Trung Quốc gọi là Hắc Hạt Tử. Phải chăng Bắc Kinh lợi dụng những khốn khó của Nga, đang bị quốc tế cấm vận và sa lầy trong cuộc chiến tranh ở Ukraina, để « ngoạm » thêm vài chục cây số vuông lãnh thổ ?

Tờ báo nhắc lại, hòn đảo mà trên sông Amur, tức Hắc Long Giang, từ lâu vẫn bị tranh chấp. Đến năm 1929, Nga cấm tàu Trung Quốc đi qua đây và năm 2004 hai nước đã thỏa thuận phía tây hòn đảo thuộc về Bắc Kinh, tàu bè được đi qua nhưng đổi lại phía đông là của Nga. Thế nhưng bản đồ chính thức năm 2023 do bộ Tài Nguyên Trung Quốc mới công bố gộp cả đảo này và những phần lãnh thổ của các láng giềng khác.

Ấn Độ phản đối Trung Quốc coi bang Arunachal Pradesh và bình nguyên Aksai Chin là của mình. Malaysia tuyên bố không liên quan gì đến tám bản đồ này, đồng thời hãng Shell và tập đoàn Petronas loan báo khai thác mỏ khí đốt Timi ngoài khơi Malaysia, nhưng nằm trong « đường 9 đoạn » tự vẽ của Bắc Kinh. Philippines nhắc lại Tòa án Trọng tài Thường trực La Haye hồi năm 2016 đã ra phán quyết coi đường lưỡi bò là bất hợp pháp, Đài Loan nhấn mạnh « Trung Hoa Dân Quốc là quốc gia có chủ quyền và độc lập, không hề thuộc về Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa ». Về phía Việt Nam phản đối tám bản đồ « vi phạm chủ quyền » của mình ở Hoàng Sa, Trường Sa và một phần lãnh thổ trên biển. Sau khi tất cả các quốc gia liên quan đã lên tiếng, rốt cuộc Matxcova mới rụt rè nói rằng thỏa thuận về hòn đảo trên không thay đổi.

Con rồng Trung Quốc hụt hơi

Bắt nạt láng giềng, nhưng Bắc Kinh đang lao đao trong khủng hoảng. Đây là chủ đề được hầu hết các báo hôm nay đề cập. *Le Figaro* nói về « Sự hụt hơi đáng ngại của con rồng Trung Quốc ». *Les Echos* cho rằng những khó khăn hiện nay phản ánh sự hụt hơi của mô hình kinh tế nước này. Sau Evergrande, đến lượt tập đoàn địa ốc lớn nhất là Country Garden loan báo thua lỗ 49 tỉ nhân dân tệ (6,7 tỉ đô la). Họa vô đơn chí, tất cả các nhà máy đều chạy dưới công suất, vì xuất khẩu và tiêu thụ nội địa đều giảm.

Địa ốc, vốn là động cơ tăng trưởng trong một thời gian dài, nay trở thành nhược điểm chính. Nền kinh tế thứ nhì thế giới lại chiếm trang

nhất báo chí quốc tế, phép lạ Trung Quốc đã kết thúc. Nhưng tăng trưởng bằng mọi giá không còn là ưu tiên của đảng cộng sản, Tập Cận Bình nhấn mạnh đến an ninh, tăng trưởng về « chất lượng ». Vấn đề là những cải cách về cơ cấu (phúc lợi xã hội, thuế khóa) vẫn chưa có, và bàn tay của đảng trong doanh nghiệp đã phản tác dụng. Xu hướng lâu dài là tăng trưởng Trung Quốc sẽ tiếp tục thấp.

Chật vật cứu vãn nền kinh tế

Trong bài « *Trung Quốc mò mẫm tìm cách cứu nền kinh tế* », *Le Monde* ghi nhận sau khi giảm lãi suất, Ngân hàng Trung ương Trung Quốc hôm thứ Sáu 01/09 hạ mức dự trữ ngoại tệ bắt buộc, để hỗ trợ cho đồng nhân dân tệ đang ở mức thấp nhất so với đồng đô la kể từ 2007. Chính quyền các địa phương được phép phát hành trái phiếu vay nợ 1.000 tỉ nhân dân tệ (127 tỉ euro), giảm lãi vay mua nhà, giảm thuế cho chi phí nuôi con. Những biện pháp kích thích này chẳng là bao so với những cuộc khủng hoảng trước đây, chẳng hạn hội 2015 Bắc Kinh đã cho phép địa phương vay mượn đến 12.000 tỉ nhân dân tệ.

Phải chăng nên thúc đẩy tiêu thụ như Hoa Kỳ và châu Âu đã làm trong đại dịch ? Nhiều nhà kinh tế Hoa lục ủng hộ biện pháp này, đơn giản nhất là tài trợ cho sức mua, giới hạn ở 5.000 đến 10.000 nhân dân tệ. Nhưng chính quyền trung ương không muốn, cho rằng như vậy người dân sẽ lười làm việc. Thay vào đó, Bắc Kinh trợ giá cho việc mua xe điện, vay mua nhà. Nhưng theo nhà kinh tế độc lập George Magnus, vấn đề là người dân không đủ tiền. Tốt nhất là trợ cấp tiền cho dân, đặc biệt người nghèo và trung lưu, tạo cho họ cảm giác an toàn qua hệ thống xã hội vững chắc hơn. Tuy nhiên văn hóa lênin-nít đã cấm cản chính quyền đi theo hướng này.

Trung Quốc, bước « đại thụt lùi »

Nói về « *Bước đại thụt lùi của Trung Quốc* », *Le Figaro* nhận định những khó khăn hiện nay của Bắc Kinh không phải là nhất thời mà nằm trong cơ chế. Tờ báo cho rằng mùa hè 2023 mang tính « sát thương » đối với kinh tế Trung Quốc : chỉ tăng 0,8 % trong quý II khiến mục tiêu tăng trưởng 5 % của năm nay trở nên ngoài tầm với. Chỉ số tiêu dùng giảm 0,3 % trong khi cả thế giới bị lạm phát, thanh niên thất nghiệp đến 21,3 % khiến Bắc Kinh ngừng công bố con số. Nhìn chung, Trung Quốc bắt đầu bị giảm phát.

Mô hình kinh tế của « bốn mươi năm huy hoàng », dựa trên sự mở rộng những công ty tư nhân và xuất khẩu hàng công nghiệp sang các nước phát triển, đã lỗi thời. Việc tái định hướng sang thị trường nội địa và việc Đảng Cộng sản nắm lấy nền kinh tế dẫn đến tăng trưởng từ 9,5 % xuống còn 3 % một năm, dân số hoạt động giảm khiến Trung Quốc không còn là công xưởng thế giới.

Khủng hoảng còn về địa ốc và tài chính, các ngân hàng chao đảo vì nợ xấu. Dòng nhân dân tệ sệt giá và đầu tư nước ngoài ra đi, trừ Đức, các rủi ro kinh tế và địa chính trị khiến vốn đầu tư chạy khỏi Trung Quốc - trên 11 tỉ đô la chỉ trong hai tuần đầu tháng Tám, và thị trường chứng khoán Thượng Hải suy sụp. Trung Quốc rơi vào bẫy thu nhập trung bình, và chỉ có thể tự trách mình.

Quay lại chủ nghĩa Mao : Hồi kết cho phép lạ Trung Quốc

Hồi kết của phép lạ Trung Quốc không phải do trừng phạt của Mỹ, mà do Tập Cận Bình quay lại với chủ trương mao-ít và sùng bái lãnh tụ, cứng rắn về chính trị trong đối nội, hành xử đế quốc trong đối ngoại. Siết quản lý doanh nghiệp, ưu tiên cho quốc doanh khiến hoạt động kinh tế sa sút, thiếu sáng tạo. Sự đối đầu với các nước dân chủ thông qua đối tác chiến lược với nước Nga của Vladimir Putin dẫn đến sự tách rời với phương Tây : hàng Trung Quốc nhập vào Mỹ giảm 25 % trong sáu tháng đầu năm, đứng sau hàng Canada và Mêhicô.

Tập Cận Bình cũng phá hủy một cách có phương pháp những nền tảng của bốn thập niên huy hoàng vừa qua. Ông ta lật lại khế ước xã hội vốn đã cho phép tư nhân tự do hoạt động, với điều kiện chấp nhận độc quyền lãnh đạo của Đảng Cộng sản. Tập phá vỡ việc hội nhập kinh tế và chính trị khi coi Hoa Kỳ là kẻ thù, gây phương hại cho toàn cầu hóa - đã giúp Trung Quốc cất cánh.

Trước tình trạng dân số giảm, tăng trưởng chậm cùng với thất nghiệp cao, Tập Cận Bình vẫn phủ nhận thực tế, từ chối tái thúc đẩy và cơ cấu lại ngành địa ốc - mà sự sụp đổ là chất độc tuy mạnh mẽ như tác động từ từ. Ngược lại, ông ta muốn bù đắp tình trạng thu nhập của tầng lớp trung lưu mới bị chững lại, bằng việc kích thích chủ nghĩa dân tộc, chủ nghĩa đế quốc, với ưu tiên là chiếm Đài Loan.

« Mèo đỏ » của Tập Cận Bình không bắt được chuột

Dù vậy, thành công của những cuộc nổi dậy ở các thành phố chống lại « zéro Covid » cho thấy người dân Hoa lục không sẵn sàng chấp nhận

tất cả, và quyền lực được cho là tuyệt đối của Tập Cận Bình vẫn có thể bị thách thức. Kết quả từ chủ trương kinh tế, ngoại giao của ông ta cũng tệ hại không kém chính sách dịch tễ, chỉ hơn được có Vladimir Putin.

Vòng xoáy giảm phát của kinh tế Trung Quốc đi kèm với sức mạnh tìm lại của Hoa Kỳ, viễn cảnh thời kỳ hoàng kim cho Ấn Độ của Narendra Modi - đang muốn thay thế Bắc Kinh trong vai trò công xưởng thời kỳ kỹ thuật số và lãnh đạo các nước phương Nam, các nền dân chủ châu Á đứng về phía Mỹ để ngăn chặn tham vọng Trung Quốc tại Thái Bình Dương.

Đặng Tiểu Bình tung ra « bốn hiện đại hóa » với tuyên bố : « Mèo trắng hay mèo đen không quan trọng, miễn là bắt được chuột ». Tại Trung Quốc của Tập Cận Bình, con mèo nhất định phải màu đỏ, nhưng chẳng còn bắt được con chuột nào. Khi chặn lại sự phát triển của Trung Quốc và đánh thức nước Mỹ, Tập Cận Bình có thể đứng cạnh một Vladimir Putin - đã làm lụn bại nước Nga, thức tỉnh châu Âu và hồi sinh NATO - với tư cách cứu tinh thực sự của dân chủ và phương Tây trong thế kỷ 21.

[Tập Cận Bình bị các đảng viên lão thành ở Bắc Đới Hà khiển trách](#)

11/09/2023

Capture à partir de : [nghiencuuquocte](#)

Nguồn: Katsuji Nakazawa, "[Xi reprimanded by elders at Beidaihe over direction of nation](#)," *Nikkei Asia*, 05/09/2023

Biên dịch: Nguyễn Thị Kim Phụng

Sự vắng mặt của Chủ tịch Trung Quốc ở G-20 đã gợi ý về tình trạng hỗn loạn trong chính trị nội bộ nước này.

Đang có những dấu hiệu cho thấy bất ổn trong chính trị nội bộ Trung Quốc.

Hôm thứ Hai (04/09/2023), có thông báo rằng Chủ tịch Tập Cận Bình sẽ không tham dự hội nghị thượng đỉnh sắp tới của Nhóm 20 nền kinh tế lớn ở Ấn Độ. Thủ tướng Lý Cường sẽ thay ông dự sự kiện.

Đây sẽ là lần đầu tiên Tập bỏ qua hội nghị thượng đỉnh G20, sự kiện mà ông luôn coi trọng với tư cách là nhà lãnh đạo cao nhất của Trung Quốc.

Nguyên nhân dường như đến từ mật nghị Bắc Đới Hà mùa hè này, vốn là cuộc họp thường niên của các nhà lãnh đạo đương nhiệm và đã nghỉ hưu của Đảng Cộng sản Trung Quốc tại khu nghỉ mát ven biển Bắc Đới Hà, tỉnh Hà Bắc.

Nội dung các cuộc thảo luận không chính thức này chưa bao giờ được công bố, nhưng chi tiết của cuộc thảo luận năm nay lại vừa xuất hiện. Nói ngắn gọn, mật nghị Bắc Đới Hà lần này có cảm giác khác biệt đáng kể so với 10 cuộc họp trước đó, diễn ra kể từ khi Tập trở thành Tổng bí thư vào năm 2012.

Các nguồn tin cho biết, tại cuộc họp năm nay, một nhóm đảng viên lão thành đã khiển trách nhà lãnh đạo cấp cao theo những cách mà họ chưa từng làm cho đến bây giờ. Theo thông tin thu thập được, Tập sau đó đã bày tỏ sự thất vọng với các trợ lý thân cận nhất của mình.

Tập Cận Bình dường như đang tránh các hội nghị quốc tế, nơi nền kinh tế đang chậm lại của Trung Quốc có thể bị đưa ra thảo luận. © Reuters

Bắc Đới Hà năm nay được tổ chức mà không có sự hiện diện của những nhân vật lão thành quyền lực nhất trong đảng. Cựu Chủ tịch [Giang Trach Dân](#) đã qua đời ở tuổi 96 vào tháng 11 năm ngoái, trong khi người tiền nhiệm trực tiếp của Tập, [Hồ Cẩm Đào](#), hiện 80 tuổi, hiếm khi được nhìn thấy kể từ khi bị hộ tống ra khỏi Đại lễ đường Nhân dân tại đại hội đảng toàn quốc hồi tháng 10 năm ngoái.

Sự vắng mặt của những nhân vật này có thể đã tạo ra một tình huống có lợi cho Tập. Nhưng sự việc không đơn giản như vậy.

Trung Quốc ngày nay không ở trong tình trạng tốt nhất. Nền kinh tế nước này đang suy thoái theo những cách chưa từng thấy kể từ khi quá trình “cải cách và mở cửa” bắt đầu vào cuối những năm 1970. Lĩnh vực bất động sản sa sút nghiêm trọng, với ví dụ tiêu biểu là những khó khăn mà Tập đoàn Evergrande phải đối mặt. Tỷ lệ thất nghiệp ở thanh niên cao đến mức chính quyền Trung Quốc phải ngừng công bố số liệu trong mùa hè này.

Quân đội cũng chìm trong hỗn loạn sau khi hai tướng lĩnh hàng đầu của Quân chủng Tên lửa bị thanh trừng. Vụ sa thải được đưa ra ánh sáng hồi tháng 7.

Ngoại trưởng Tần Cương đã bị cách chức mà không rõ lý do, với những nghi ngờ tiếp tục lan rộng trong Bộ.

Tình trạng hỗn loạn đã khiến nhiều đảng viên lão thành từng điều hành đảng trong thời kỳ kinh tế Trung Quốc đi lên lo lắng.

Các nguồn tin cho biết, trước Bắc Đới Hà, các đảng viên lão thành đã triệu tập một cuộc họp riêng để tóm tắt ý kiến của mình trước khi chuyển đến các nhà lãnh đạo đương nhiệm. Cuộc họp đó có thể đã được tổ chức ở ngoại ô Bắc Kinh.

Sau đó, chỉ một vài người trong nhóm đảng viên lão thành đến Bắc Đới Hà để truyền đạt thông điệp mà họ đã đồng thuận cho các nhà lãnh đạo đương nhiệm. Các nguồn tin cho biết, cuộc gặp mặt trực tiếp với các nhà lãnh đạo đương nhiệm, gồm cả Tập, diễn ra chỉ trong một ngày.

Nội dung chính của thông điệp là nếu tình trạng hỗn loạn chính trị, kinh tế, và xã hội tiếp tục diễn ra mà không có biện pháp đối phó hiệu quả

nào được thực hiện, đảng có thể mất đi sự ủng hộ của công chúng, gây ra mối đe dọa cho sự cai trị của đảng.

“Chúng ta không thể có thêm hỗn loạn nữa,” những người này chỉ ra.

Nhân vật trung tâm trong nhóm đảng viên lão thành là Tăng Khánh Hồng, nguyên phó chủ tịch nước và là một trong những phụ tá thân cận nhất của cố chủ tịch Giang.

Cố Chủ tịch Trung Quốc Giang Trạch Dân (trái) bắt tay Tăng Khánh Hồng trong một buổi tiến ở Bắc Kinh vào ngày 22/10/2002. © Reuters

Tăng đóng vai trò quan trọng nhất trong việc mở đường cho Tập, một nhân vật ít được biết đến, nhanh chóng thăng tiến vào vị trí lãnh đạo đảng.

Năm nay đã 84 tuổi, Tăng vẫn có ảnh hưởng trong đảng và có mạng lưới quan hệ cá nhân rộng khắp. Một số người nói rằng sau cái chết của Giang, Tăng thậm chí còn có vai trò lớn hơn.

Thế là mùa hè khó khăn của Tập đã bắt đầu. Sau khi bị các đảng viên lão thành bất ngờ chỉ trích gay gắt, Tập đã hội ý với các trợ lý thân cận mà ông đã bố trí vào các chức vụ chủ chốt. Theo thông tin bị rò rỉ, Tập đã thể hiện sự thất vọng của mình, chỉ trích ba người tiền nhiệm – Đặng Tiểu Bình, Giang và Hồ.

Ông được cho là đã nói rằng, “Tất cả những vấn đề mà ba nhà lãnh đạo tiền nhiệm để lại đều đè lên vai tôi. Tôi đã dành cả 10 năm qua để

giải quyết chúng, nhưng chúng vẫn chưa được giải quyết. Vậy tôi có phải là người đáng trách không?”

Ông cũng được cho là đã nói với các trợ lý của mình rằng nhiệm vụ của họ bây giờ là giải quyết những vấn đề còn sót lại này.

Hành động trút giận khiến các trợ lý của ông lo sợ, đặc biệt là Thủ tướng Lý Cường, người đứng thứ 2 trong hệ thống cấp bậc của đảng.

Thủ tướng Lý Cường sẽ thay mặt Chủ tịch Tập Cận Bình tại hội nghị thượng đỉnh G20 ở New Delhi vào ngày 9-10/9.

Lý đang phụ trách một nền kinh tế phải đối mặt với những cơn gió lớn.

Một trong những cơn gió đó là mối quan hệ ngày càng xấu đi của Trung Quốc với phần lớn thế giới bên ngoài. Thương mại tri trệ và đầu tư nước ngoài vào nước này đang giảm mạnh.

Quyết định từ bỏ thượng đỉnh G20 sắp tới ở Ấn Độ của Tập có thể là một nỗ lực nhằm tránh bị mất mặt.

Nhiều khả năng, nền kinh tế Trung Quốc và ảnh hưởng của nó đối với nền kinh tế toàn cầu sẽ được thảo luận tại thượng đỉnh. Do đó, nội bộ đảng có lẽ đã đi đến kết luận rằng Thủ tướng Lý, người phụ trách nền kinh tế Trung Quốc, nên tới Ấn Độ để giải đáp những lo ngại này.

Tuy nhiên, việc bỏ qua G20 kéo theo một sự vắng mặt khác. Cuối tháng 8, ngay sau khi mật nghị Bắc Đới Hà kết thúc, Tập đã không xuất hiện tại một diễn đàn kinh doanh được tổ chức bên lề hội nghị

thượng đỉnh BRICS với sự tham gia của Brazil, Nga, Ấn Độ, Trung Quốc, và Nam Phi, được tổ chức tại Nam Phi. Bài phát biểu của ông đã được Bộ trưởng Thương mại Trung Quốc Vương Văn Đào đọc.

Một giả thuyết cho rằng Tập đã không tham dự diễn đàn vì người ta lo ngại ông có thể bị hỏi những câu hỏi trực tiếp về tình hình hoạt động kém cỏi của nền kinh tế Trung Quốc.

Việc hai bên không chấp nhận những nhượng bộ lớn đang khiến Chủ tịch Tập Cận Bình gặp khó khăn với chuyến thăm người đồng cấp Mỹ Joe Biden tại San Francisco vào tháng 11. © Reuters

Một yếu tố chính khác đằng sau sự vắng mặt của Tập tại G20 là không có đột phá nào trong quan hệ đang bị đình trệ với Mỹ. Dù Washington hy vọng rằng chuyến thăm Trung Quốc của Bộ trưởng Thương mại Mỹ, Gina Raimondo, vào cuối tháng trước, sẽ là một bước đi hướng tới quan hệ ổn định hơn, nhưng phía Trung Quốc lại không nhìn nhận theo hướng đó.

Theo quan điểm của Bắc Kinh, Raimondo không mang theo “quà tặng” nào có lợi cho họ.

Với việc cả Mỹ và Trung Quốc đều không chấp nhận những nhượng bộ lớn trong các vấn đề kinh tế quan trọng, Tập khó có thể biện minh cho một cuộc gặp thân thiện với Tổng thống Mỹ Joe Biden. Trong hoàn cảnh hiện tại, không rõ liệu Tập có thể tới Mỹ vào tháng 11 để tham dự diễn đàn Hợp tác Kinh tế châu Á-Thái Bình Dương ở San

Francisco hay không. Sự vắng mặt của ông trong hội nghị đó có thể sẽ là “báo động đỏ.”

Hiệu ứng cánh bướm của nền chính trị Trung Quốc chưa bao giờ khiến người ta hết ngạc nhiên. Hôm thứ Năm (31/08/2023), vài ngày sau khi mật nghị Bắc Đới Hà kết thúc, cựu Thủ tướng Lý Khắc Cường đã xuất hiện trước công chúng lần đầu tiên kể từ khi bị buộc phải nghỉ hưu hồi tháng Ba.

Người từng là nhân vật số 2 của Trung Quốc đã nở nụ cười rạng rỡ khi xuất hiện tại Di sản Thế giới Hang Mạc Cao, còn được gọi là Hang Nghìn Phật, dọc theo Con đường Tơ lụa cổ ở tỉnh Cam Túc.

Thủ tướng Lý Khắc Cường đặt vòng hoa trước tượng Đặng Tiểu Bình ở Thâm Quyến, Trung Quốc, vào tháng 8/2022. (Ảnh chụp màn hình từ CCTV)

Ông được chào đón bởi một nhóm người hâm mộ hô vang “Ni hao [xin chào], thủ tướng!”

Dù Lý Cường đã lên đảm nhận vị trí thủ tướng và sẽ tham dự hội nghị thượng đỉnh G20 ở Ấn Độ thay cho Tập, nhưng đối với những người ở Hang Mạc Cao, Lý Khắc Cường vẫn là thủ tướng của họ.

Đoạn video về sự xuất hiện của Lý Khắc Cường đã được phát tán rộng rãi trên mạng xã hội Trung Quốc trước khi bị chính quyền xóa bỏ.

Đó là một sự kiện mang tính biểu tượng. Lý Khắc Cường vẫn là một chính trị gia được lòng dân, những lời cổ vũ dành cho ông ở Di sản Thế giới là không hề giả tạo.

Hiện đã nghỉ hưu, Lý Khắc Cường chắc chắn đã có mặt tại buổi họp mặt các đảng viên lão thành trước thềm mặt nghị Bắc Đới Hà.

Tập, người đã buộc Lý phải nghỉ hưu, đã vắng mặt trước công chúng nhiều ngày trong mùa hè này, bận đối phó với những lời khiển trách gay gắt từ các đảng viên lão thành.

Katsuji Nakazawa là nhà báo và biên tập viên cấp cao của Nikkei, hiện sinh sống tại Tokyo. Ông đã dành bảy năm làm phóng viên thường trú ở Trung Quốc và sau đó trở thành trưởng văn phòng Trung Quốc. Ông đã nhận Giải Nhà báo Quốc tế Vaughn-Ueda năm 2014.

Trương Đức Giang: 'Người thứ ba' ở Bắc Đới Hà và tương lai chính trị Trung Quốc

02/10/2023

Capture à partir de : [nghiencuuquocite](https://nghiencuuquocite.com)

Nguồn: Katsuji Nakazawa, "['Third man' of Beidaihe offers clue behind China's turmoil](https://www.nikkei.com)," *Nikkei Asia*, 28/09/2023

Biên dịch: Nguyễn Thị Kim Phụng

Chế độ Tập Cận Bình đã đáp trả bằng việc chấm dứt sự nghiệp của con trai Đặng Tiểu Bình.

Biến động chính trị ở Trung Quốc ngày nay không đơn thuần chỉ xoay quanh việc các bộ trưởng mất tích.

Trương Đức Giang, một đảng viên Đảng Cộng sản Trung Quốc 76 tuổi, người đã tham dự mật nghị thường niên Bắc Đới Hà hồi tháng 8, là chìa khóa giúp chúng ta hiểu những gì đang thực sự xảy ra bên trong Trung Quốc của Tập Cận Bình.

Theo các nguồn tin quen thuộc với các vấn đề nội bộ của Trung Quốc, chỉ ba nhân vật lão thành có mặt tại cuộc họp căng thẳng bất thường năm nay, giữa các đảng viên quyền lực đã nghỉ hưu và các nhà lãnh đạo đương nhiệm tại khu nghỉ mát ven biển ở tỉnh Hà Bắc.

Sự hiện diện của Trương, người có quan hệ mật thiết với phe của cựu lãnh đạo tối cao Đặng Tiểu Bình, có nghĩa là các đại diện lão thành của cả ba lực lượng chính trị lớn đều có mặt để gây áp lực lên chính quyền Tập Cận Bình. Một phe khác gồm những người thân cận với cựu Chủ tịch Giang Trạch Dân, và thành viên của quân đội cũng có mặt.

Như đã đưa tin trước đó trong chuyên mục này, những đại diện lão thành còn lại là [cựu Phó Chủ tịch nước Tăng Khánh Hồng](#), 84 tuổi, và [Trì Hao Điền](#), 94 tuổi, một vị tướng đã nghỉ hưu của Quân đội Giải phóng Nhân dân.

Nhiều bãi biển ở Bắc Đới Hà, tỉnh Hà Bắc, chỉ dành cho khách VIP và có biển cấm dân thường. (Ảnh của Katsuji Nakazawa)

Các nguồn tin nhận định, nếu chỉ chú ý đến việc sa thải [Ngoại trưởng Tần Cương](#) và các sự kiện bất thường trong quân đội, bao gồm vụ Bộ

trường Quốc phòng Lý Thượng Phúc biến mất, chúng ta có thể sẽ không nhận ra bức tranh toàn cảnh về chính trị Trung Quốc.

Các nguồn tin nói rằng tốt hơn hết hãy chú ý đến những gì ẩn giấu sau hàng loạt sự cố xảy ra vào mùa hè này.

Không giống như hai đảng viên lão thành khác ở Bắc Đới Hà, Trương Đức Giang đã trực tiếp ủng hộ chế độ của Tập trong những ngày đầu với tư cách là một trong bảy thành viên của Thường vụ Bộ Chính trị, cơ quan ra quyết định hàng đầu của đảng. Trương là nhân vật đứng thứ 3 trong hệ thống cấp bậc của đảng, sau Tập và Thủ tướng lúc bấy giờ là Lý Khắc Cường.

Đảng viên lão thành đầu tiên, Tăng Khánh Hồng, được cho là cánh tay phải của cố Chủ tịch Giang Trạch Dân. Người thứ hai, Trì Hạo Điền, có một sự nghiệp quân sự xuất sắc. Ông đã chiến đấu chống lại lực lượng Mỹ trong Chiến tranh Triều Tiên (1950-1953) và có tin đồn rằng ông vẫn còn giữ một viên đạn trong cơ thể để chứng minh điều đó.

Trương Đức Giang (trái), cựu Phó Chủ tịch nước Tăng Khánh Hồng, và cựu Tham mưu trưởng Trì Hạo Điền: Ba đại diện cho các đảng viên lão thành tại mật nghị Bắc Đới Hà mùa hè năm nay.

Trương có thể không nổi tiếng với người ngoài, nhưng ông vẫn có ảnh hưởng lớn, từng giữ chức Chủ tịch Ủy ban Thường vụ Đại hội Đại biểu Nhân dân Toàn quốc (tức Chủ tịch Quốc hội Trung Quốc), một

chức vụ chủ chốt đóng vai trò là trung tâm trong việc thông qua các dự luật.

Ông cũng rất khác thường. Dù là người Hán nhưng Trương đã học tiếng Hàn ở Châu tự trị dân tộc Triều Tiên Diên Biên, thuộc tỉnh Cát Lâm, miền đông bắc Trung Quốc, và học tại Đại học Kim Nhật Thành của Triều Tiên.

Trương đã thể hiện sự khéo léo của mình vào năm 2012, khi ông được cử đến Trùng Khánh để giải quyết ổn thỏa sau khi quan chức hàng đầu thành phố Bạc Hy Lai bị thất sủng. Dù vẫn giữ chức phó thủ tướng, Trương đã kiêm nhiệm chức Bí thư Thành ủy Trùng Khánh, thay thế Bạc.

Bức ảnh dưới đây đã ghi lại cảnh Trương và Tập nói chuyện một cách thân thiện. Trương được cho là có quan hệ tốt với chủ tịch nước trước khi nghỉ hưu.

Cả hai thực ra là những người quen cũ: Tập đã kế nhiệm Trương làm Bí thư Tỉnh ủy Chiết Giang vào đầu những năm 2000.

Trương Đức Giang nói chuyện với Chủ tịch Tập Cận Bình tại Đại lễ đường Nhân dân ở Bắc Kinh vào ngày 08/08/2017. (Ảnh của Akira Kodaka)

Tuy nhiên, sự thật khó chịu với Tập là việc Trương cực kỳ thân thiết với hai đảng viên lão thành quyền lực có mối quan hệ mật thiết với Đặng Tiểu Bình.

Một trong hai người là Đặng Phác Phương, 79 tuổi, con trai cả của Đặng Tiểu Bình.

Đặng Tiểu Bình đã bị thanh trừng trong Cách mạng Văn hóa (1966-1976) và con trai của ông cũng bị bức hại. Đặng Phác Phương đã bị Hồng Vệ Binh ném ra ngoài cửa sổ một toà nhà và bị liệt từ thất lực trở xuống. Ông đã phải ngồi xe lăn kể từ đó.

Đặng Phác Phương là một anh hùng vượt lên từ nghịch cảnh, người đã đứng đầu Liên đoàn Người khuyết tật Trung Quốc suốt nhiều năm.

Đặng Phác Phương, con trai Đặng Tiểu Bình. 5 năm trước, Đặng đã có những nhận xét gây tranh cãi, ngầm chỉ trích Tập. (Ảnh chụp màn hình từ CCTV).

Đồng minh còn lại của Trương là Du Chính Thanh, 78 tuổi, cũng là Ủy viên Thường vụ Bộ Chính trị trong nhiệm kỳ 5 năm đầu tiên của Tập, bắt đầu từ năm 2012.

Du đứng thứ 4 trong hệ thống phân cấp của đảng, kém Trương một bậc. Vào thời điểm đó, Du giữ chức Chủ tịch Ủy ban Toàn quốc Hội nghị Hiệp thương Chính trị Nhân dân, cơ quan cố vấn chính trị hàng đầu của đất nước.

Là một người có tính cách điềm đạm, Du có tình bạn đặc biệt sâu sắc với gia đình Đặng Tiểu Bình. Ông cũng là “thế hệ đỡ thứ hai,” tên gọi dành cho con cái của các lãnh đạo đảng thời cách mạng.

Trương Đức Giang thường được cho là thân thiết với Giang Trạch Dân, nhưng thực ra ông thân thiết hơn với gia đình họ Đặng, nhờ quan hệ với Đặng Phúc Phương và Du Chính Thanh. Ba người này hiện đang đứng đầu nhóm đảng viên lão thành thân cận với nhà họ Đặng.

Một giai thoại từ 10 năm về trước có thể giúp chúng ta hiểu thêm về Du.

Trước thềm đại hội đảng toàn quốc năm 2012, Du nói với người bạn thân hơn 30 năm rằng: “Rồi anh sẽ thấy. Tôi quyết tâm sẽ là người thứ bảy tham gia” Thường vụ Bộ Chính trị mới.

Người bạn thân hỏi lại, “Ý anh là thứ chín?” Du tự tin đáp, “Không, ý tôi là thứ bảy.”

Du Chính Thanh vào tháng 03/2016. Ông có mối quan hệ mật thiết với gia đình Đặng Tiểu Bình. (Ảnh của Akira Kodaka)

Lúc đó, Du đã ám chỉ rằng số lượng ủy viên Thường vụ Bộ Chính trị sẽ từ chín người có khả năng giảm xuống còn bảy, và gợi ý rằng chiếc ghế thứ bảy sẽ là của ông.

Tại đại hội toàn quốc năm 2012, Tập được bầu làm Tổng Bí thư, còn Du trở thành người số 4 trong Ban Thường vụ Bộ Chính trị gồm bảy thành viên. Ông đã được thăng chức cao hơn nhiều so với mong đợi.

Cụu chủ tịch Giang Trạch Dân, người từng khen ngợi Du trước công chúng, chính là nhân vật chủ chốt quản lý việc thay đổi nhân sự. Giang

có lý do để đánh giá cao Du: Bằng cách thăng chức cho Du, Giang cũng đang dành sự quan tâm đặc biệt cho gia đình Đặng Tiểu Bình.

Đặng Tiểu Bình đã đưa Giang lên làm Tổng Bí thư sau vụ đàn áp tại Quảng trường Thiên An Môn năm 1989 đối với những sinh viên biểu tình ủng hộ dân chủ.

Du, người đã giúp duy trì cân bằng quyền lực giữa các phe phái trong đảng trong nhiệm kỳ đầu tiên của Tập, đã không tới Bắc Đới Hà vào mùa hè này, một phần vì ông quá thân thiết với gia đình Đặng Tiểu Bình, nên Tập rất cảnh giác với ông.

Tại sự kiện lớn kỷ niệm 100 năm thành lập đảng vào năm 2021, và sau đó là tại đại hội đảng toàn quốc năm 2022, Tập đã tự cho rằng mình đã vượt qua Đặng Tiểu Bình về địa vị trong lịch sử đảng.

Trương và Du trở thành các nhà chính trị hàng đầu một phần nhờ sự giúp đỡ của nhà họ Đặng, và do đó, họ tỏ ra hoài nghi về lập trường của Tập.

Phát biểu tại một cuộc họp công khai cách đây 5 năm, Đặng Phác Phương đã đưa ra những nhận xét gây tranh cãi, ngầm chỉ trích Tập Cận Bình.

Ông nói, “Chúng ta cần phải biết lượng sức mình và đừng hống hách. Nhưng cũng không nên coi thường bản thân mà không có lý do. Xét đến tình hình hiện tại của chúng ta, Trung Quốc vẫn đang ở giai đoạn đầu của chủ nghĩa xã hội, nên chúng ta cần tiến về phía trước bằng cách lập kế hoạch chi tiết cho mọi thứ.”

Những nhận xét của Đặng Phác Phương nhanh chóng lan truyền và được diễn giải rộng rãi như một lời cảnh báo chống lại sự kiêu ngạo của Tập, người đã tạo ra một bầu không khí mang hơi hướng sùng bái cá nhân.

Các cơ quan truyền thông chính của Trung Quốc đã không đưa tin về những nhận xét này, theo đó cho thấy Đặng đã đi vào vùng nguy hiểm.

Ngày 19/09, vài tuần sau cuộc họp ở Bắc Đới Hà, một điều bất thường đã xảy ra với Đặng Phác Phương. Tại đại hội toàn quốc được tổ chức 5 năm một lần của Liên đoàn Người khuyết tật Trung Quốc, người ta đã quyết định rằng ông sẽ từ chức chủ tịch danh dự của tổ chức. Ông được kế nhiệm bởi một nhân vật thân cận với Tập.

Khi Đặng Phác Phương xuất hiện tại đại hội toàn quốc của liên đoàn, được tổ chức ở Đại Lễ đường Nhân dân Bắc Kinh, khán giả đã vỗ tay vang dội, có lẽ để bày tỏ sự tiếc nuối trước sự ra đi của ông. Một số nhà quan sát cho rằng hành vi của các khán giả cũng có hàm ý chỉ trích cách làm việc của Tập. Điều này đã xảy ra trước sự chứng kiến của Tập và các cấp dưới của ông.

Chủ tịch Tập Cận Bình vẫy tay chào đám đông trong lễ khai mạc Đại hội Thể thao châu Á lần thứ 19 ở Hàng Châu vào ngày 23/9. Trước đó không lâu, Đặng Phác Phương đã nghỉ hưu hoàn toàn. © Getty Images

Tại Bắc Kinh, người ta đồn rằng sự ra đi của Đặng Phác Phương là do ông bị ép nghỉ hưu sau áp lực liên tục từ chính quyền Tập Cận Bình. Ngay cả khi việc nghỉ hưu là một kết quả được định trước, nó cũng có thể được coi là một đòn phản công của Tập sau những lời khuyên gay gắt mà ông nhận được từ các đảng viên lão thành Bắc Đới Hà.

Không rõ liệu thông qua động thái này, và các cuộc thanh trừng đang diễn ra trong Quân đội Giải phóng Nhân dân, Tập có thể kiểm chế được thể hệ đồ thứ hai và quân đội hay không.

Kết quả sơ bộ của cuộc giằng co chính trị trong mùa hè này sẽ trở nên rõ ràng tại phiên họp toàn thể lần thứ ba của Ban Chấp hành Trung ương Đảng lần thứ 20, một sự kiện quan trọng dự kiến sẽ diễn ra vào tháng tới. Thông thường, đây là nơi để thảo luận về diễn biến của nền kinh tế Trung Quốc và những vấn đề lớn mà nước này đang phải đối mặt.

Điều quan trọng nhất khi xem xét tình hình chính trị hiện tại của Trung Quốc là hiểu được điều gì đã diễn ra tại mật nghị Bắc Đới Hà vào mùa hè. Tác động của nó có thể ảnh hưởng đến chính trị và kinh tế Trung Quốc trong tương lai, cũng như các chính sách đối ngoại và an ninh của đất nước.

Trong “Người Thứ Ba” (The Third Man), bộ phim noir năm 1949, lấy bối cảnh ở Vienna đổ nát thời hậu chiến, “người thứ ba” được cho là đang nắm giữ chiếc chìa khóa mà nhân vật chính cần để giải quyết một bí ẩn. Tương tự, Trương Đức Giang, người thứ ba trong số các đảng viên lão thành ở Bắc Đới Hà, có thể nắm giữ chìa khóa để lý giải động lực quyền lực phức tạp ngày nay và cách chúng tác động đến nền chính trị Trung Quốc. Đó có thể là chiếc chìa khóa mở ra cho Trung Quốc một tương lai mới.

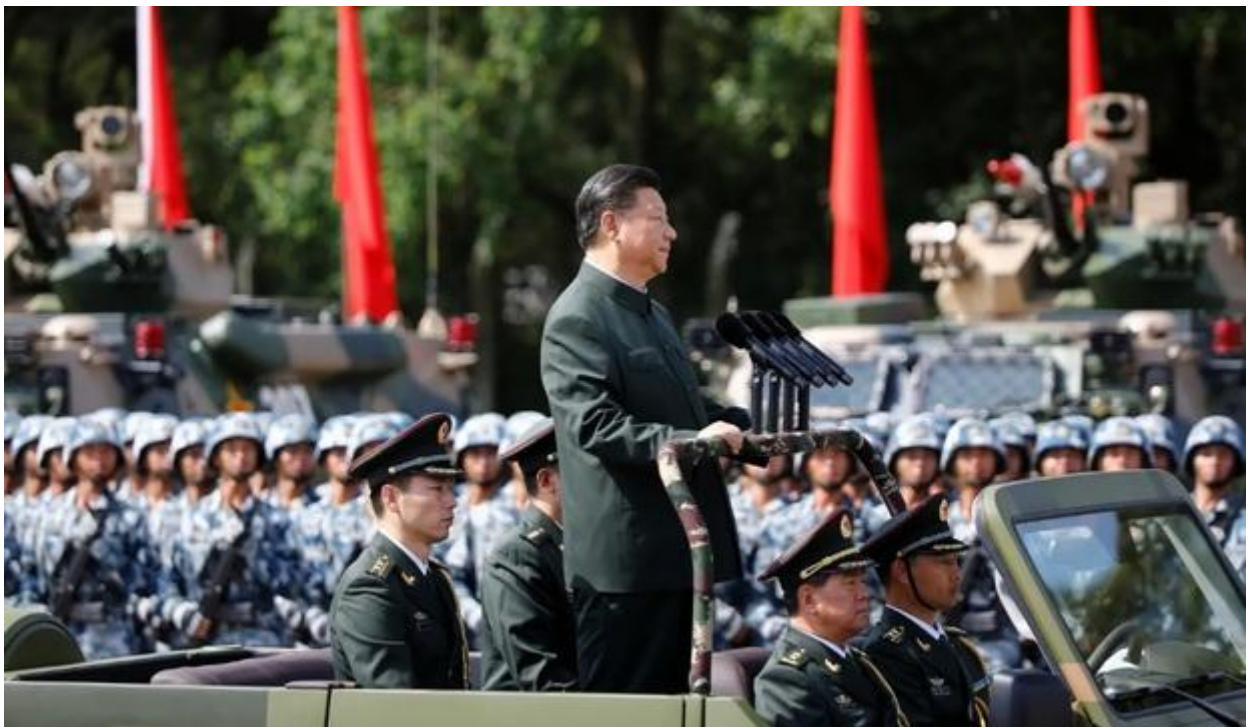
Katsuji Nakazawa là nhà báo và biên tập viên cấp cao của Nikkei, hiện sinh sống tại Tokyo. Ông đã dành bảy năm làm phóng viên thường trú ở Trung Quốc và sau đó trở thành trưởng văn phòng Trung Quốc. Ông đã nhận Giải Nhà báo Quốc tế Vaughn-Ueda năm 2014.

[Tại sao Tập Cận Bình không tin tưởng quân đội?](#)

04/10/2023

Capture à partir de : [:nghiencuuquocte](#)

Nguồn: Joel Wuthnow, “[Why Xi Jinping Doesn’t Trust His Own Military](#),” *Foreign Affairs*, 26/09/2023.

Biên dịch: Nguyễn Thị Kim Phụng

Ý nghĩa thực sự của việc các tướng lĩnh Trung Quốc biến mất là gì?

Trong hai tháng qua, hàng loạt tướng lĩnh cấp cao của Trung Quốc đã biến mất khỏi tầm mắt công chúng, trong đó có Bộ trưởng Quốc phòng và ban lãnh đạo lực lượng phụ trách tên lửa đạn đạo liên lục địa (ICBMs) của Trung Quốc. Những vụ việc này gây ngạc nhiên nếu xét đến quan điểm cho rằng Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình nắm quyền kiểm soát Quân đội Giải phóng Nhân dân (PLA) và việc ông cam kết loại bỏ tận gốc những hành vi sai trái trong nhiệm kỳ của mình. Trên thực tế, những hành vi sai trái không chỉ tiếp diễn mà còn ảnh hưởng đến một số bộ phận nhạy cảm nhất của PLA, cho thấy giới hạn quyền lực của Tập Cận Bình.

Tập, và nói rộng hơn là Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ), từ lâu đã trao cho PLA quyền tự chủ đáng kể để điều hành công việc riêng của tổ chức. Cho phép PLA có mức độ độc lập cao giúp đảm bảo sự tuân thủ chính trị của họ với Tập và đảng. Tuy nhiên, vì không có kiểm chế đối trọng về phía dân sự, nên quyết định này cũng tạo điều kiện cho các hành vi sai trái và trách nhiệm giải trình kém. Dù chưa có thông tin chi tiết về các cuộc thanh trừng gần đây, nhưng chúng phản ánh sự thiếu tin tưởng của Tập đối với một số quan chức cấp cao nhất của mình.

Những nghi ngờ về năng lực của cấp dưới và về những đơn vị mà họ đã không quản lý tốt có thể gây áp lực lên tính toán của Tập về những rủi ro khi khơi mào một cuộc xung đột – khiến ông không thể đảm bảo rằng quyết định sử dụng vũ lực sẽ đạt kết quả như mong đợi. Chừng nào Tập còn nghi ngờ những câu chuyện mà các tướng lĩnh kể cho ông nghe về khả năng của họ, thì sự ngờ vực của ông đối với quân đội có thể sẽ đóng vai trò ngăn chặn chiến tranh.

BIẾN MẤT

Các vụ biến mất đã bắt đầu kể từ tháng 8, khi tư lệnh và chính ủy của Quân chủng Tên lửa được thay thế bằng những cái tên đến từ lực lượng hải quân và không quân, một động thái hết sức bất thường và đã bỏ qua việc đề bạt các sĩ quan cấp thấp hơn của Quân chủng Tên lửa. Điều này trùng hợp với những tin đồn đang lan truyền về nạn tham nhũng và việc bán các bí mật quân sự ở các cấp cao hơn của đơn vị này, dù không có cáo buộc nào được công khai. Vụ việc tiếp theo xảy ra khi người đứng đầu tòa án quân đội bị Quốc hội Trung Quốc cách chức. Sau đó, sang tháng 9, các nhà quan sát nhận thấy

Bộ trưởng Quốc phòng Lý Thượng Phúc đã nhiều lần không xuất hiện theo lịch trình, xác thực tin đồn rằng ông cũng đang bị điều tra về tội nhận hối lộ về vấn đề mua sắm thiết bị. Lý từng là Cục trưởng Cục Phát triển Thiết bị từ năm 2017 đến năm 2022.

Những vụ biến mất này gây bất ngờ cho nhiều nhà quan sát. Tập thường được miêu tả là người đứng đầu quân đội Trung Quốc quyền lực nhất kể từ khi Đặng Tiểu Bình làm Chủ tịch Quân ủy Trung ương (CMC) vào những năm 1980. Tập đã hoạt động tích cực trong các vấn đề quân sự ngay từ trước khi được bổ nhiệm làm chủ tịch CMC vào năm 2012. Ông là con trai của một chỉ huy Hồng Quân và đồng minh của Mao Trạch Đông, từng là Thư ký Bộ trưởng Quốc phòng vào đầu những năm 1980, thường xuyên phối hợp với quân đội trong vấn đề huy động nghĩa vụ khi còn là quan chức cấp tỉnh vào những năm 1990 và 2000, đồng thời giữ chức Phó Chủ tịch CMC dưới thời Chủ tịch Hồ Cẩm Đào từ năm 2010 đến năm 2012. Tập đã đánh bóng uy tín của mình thông qua cái gọi là hệ thống trách nhiệm của Chủ tịch CMC, vốn cho rằng chủ tịch là người chịu trách nhiệm cuối cùng trong các quyết định quân sự quan trọng. Tập cũng đã dành nhiều thời gian hơn những người tiền nhiệm trong việc thanh tra các đơn vị quân đội và đã xuất bản một số chuyên luận quân sự mà các quân nhân bắt buộc phải đọc.

Loại bỏ các quan chức cấp cao tham nhũng hoặc có lòng trung thành chính trị đáng ngờ (hoặc cả hai) là nhiệm vụ chính của Tập kể từ khi ông bắt đầu nhiệm kỳ Chủ tịch CMC vào năm 2012. Chiến dịch chống tham nhũng của ông đã nhắm vào ít nhất 45 quan chức quân sự cấp cao từ năm 2013 đến năm 2016, cũng như các quan chức quân đội đã nghỉ hưu như các cựu phó chủ tịch CMC Từ Tài Hậu và Quách Bá Hùng. Kể từ đó, các cuộc điều tra chống tham nhũng đã trở nên thưa dần, thúc đẩy quan điểm rằng những nỗ lực thanh lọc nội bộ ban đầu của Tập phần lớn đã thành công. Tập vẫn can dự vào các cuộc bổ nhiệm trong quân đội, được cho là người nắm quyền thăng cấp tính từ cấp cao xuống đến cấp thiếu tướng. Tại Đại hội Đảng lần thứ 20 năm ngoái, Tập đã chọn một nhóm quan chức mới cho CMC, trong đó có Bộ trưởng Quốc phòng Lý. Những người được chọn được cho là đáng tin cậy, có năng lực, và trung thành.

Những vụ biến mất này càng gây bất ngờ vì chức vụ mà các sĩ quan này đảm nhiệm. Quân chủng Tên lửa chịu trách nhiệm về lực lượng ICBM của Trung Quốc và do đó là lực lượng nhạy cảm nhất của PLA.

Tòa án quân đội là một bộ phận của bộ máy kiểm soát nội bộ trong quân đội, và giống như bất kỳ hệ thống tư pháp quân sự nào, nó đòi hỏi ban lãnh đạo phải là người trong sạch để thực hiện nhiệm vụ của mình. Bộ trưởng Quốc phòng là một trong sáu sĩ quan quân đội là thành viên của CMC và là nhà ngoại giao quốc phòng hàng đầu của Trung Quốc, quản lý các mối quan hệ với quân đội Nga và các lực lượng khác. Vì lẽ đó, các ứng viên cho từng vị trí này đều phải trải qua quá trình kiểm tra nghiêm ngặt nhất có thể và phải được đích thân Tập chấp thuận. Việc ông không đảm bảo tuân thủ quy trình tuyển dụng cho các vị trí quan trọng này đã đặt ra câu hỏi về sự thành công của ông trong việc quản lý quân đội.

THỎA THUẬN NGẦM

Những vụ biến mất này cũng cho thấy Tập Cận Bình không thực sự nắm toàn quyền kiểm soát PLA như chúng ta nghĩ. Chúng cũng phản ánh cấu trúc cơ bản của quan hệ dân sự-quân sự ở Trung Quốc, giúp giải thích tại sao các trường hợp tham nhũng và quản lý kém vẫn có thể tiếp diễn ngay cả ở những bộ phận rất nhạy cảm của PLA. Dù Tập tự khẳng định mình là một Chủ tịch CMC đầy quyền lực, nhưng về cơ bản, PLA vẫn là một tổ chức tự quản. Khác với quân đội phương Tây, quân đội Trung Quốc không chịu cơ chế kiểm chế đối trọng nào từ bên ngoài, chẳng hạn như sự giám sát của Quốc hội, cơ quan tư pháp độc lập, hoặc phóng viên điều tra. Hơn nữa, chỉ trừ vài ngoại lệ, Tập đã không đưa các trợ lý thân cận từng làm việc cùng ông trong suốt sự nghiệp vào hàng ngũ quân đội – điểm này khác với hệ thống của Mỹ, nơi các tổng thống đã xây dựng bộ máy quân đội từ những người trung thành về chính trị.

PLA vốn đã luôn tách biệt, nhưng họ đã đạt được mức độ tự chủ đặc biệt cao trong giai đoạn 1980. Một thập niên trước đó, dưới thời Mao, PLA đã tham gia sâu vào việc điều hành đất nước và các sĩ quan cấp cao trong quân đội đã nắm giữ các vị trí hàng đầu trong đảng. Trong khi đó, Đặng Tiểu Bình ưa thích các nhà kỹ trị dân sự hơn và đã ra lệnh cho PLA quay trở lại doanh trại, nơi họ chỉ tập trung vào việc hiện đại hóa quân đội. Ông cũng yêu cầu họ thực hiện điều này với nguồn ngân sách eo hẹp (quân đội là bước cuối cùng trong “[bốn hiện đại hóa](#)” của ông). Thỏa thuận ngầm ở đây là PLA sẽ được tự do hoạt động theo ý mình nếu họ chấp nhận sự cai trị của đảng và không trở thành một mối đe dọa; các nhà lãnh đạo dân sự đã đồng ý trao cho quân đội quyền tự quyết rộng rãi trong hệ thống. Đặng cũng cho phép

PLA vận hành nhiều đế chế kinh doanh, dẫn đến những vụ án khét tiếng hồi thập niên 1990, khi các nhân viên thu mua của quân đội đã nhập khẩu và bán xe hơi hạng sang. Những người kế nhiệm Đặng, Giang Trạch Dân và Hồ Cẩm Đào, đã gặp khó khăn lớn trong việc thuyết phục PLA rút khỏi những hoạt động kinh doanh như vậy.

Tập đã khuyến khích PLA trở nên trong sạch và chuyên nghiệp hơn, tiếp tục đường lối của những người tiền nhiệm. Trong bài phát biểu mang tính bước ngoặt năm 2014 tại Cổ Điền, địa điểm diễn ra hội nghị nổi tiếng năm 1929, trong đó thiết lập nguyên tắc “đảng chỉ huy quân đội,” Tập đã khuyến khích tính kỷ luật trong các sĩ quan PLA, những người mà ông cáo buộc đã “quá lơ là” trong nhiệm vụ của họ và quá tập trung vào việc đề cao cá nhân hơn là trách nhiệm nghề nghiệp “chiến đấu và giành chiến thắng trong các cuộc chiến.” Cùng với chiến dịch chống tham nhũng, Tập đã tổ chức lại bộ máy quân đội để thúc đẩy quản lý tốt hơn, bao gồm việc trao thêm quyền cho các kiểm toán viên tài chính và thanh tra chống hối lộ. Tuy nhiên, Tập đã không thay đổi thỏa thuận giữa Đặng và quân đội. Ông vẫn cho phép PLA tiếp tục tự quản mà không có sự can thiệp từ các cơ quan chức năng bên ngoài. Vương Kỳ Sơn, người giám sát các cuộc thanh trừng chống tham nhũng trong bộ máy dân sự, không có thẩm quyền làm điều tương tự trong quân đội (trở trừ thay, các thành viên quân đội lại góp mặt trong cơ quan giám sát các cuộc điều tra dân sự).

Lý do chính cho quyền tự chủ này là Tập Cận Bình cần giành được và duy trì sự ủng hộ từ PLA. Dù quyết tâm loại bỏ tận gốc mạng lưới các sĩ quan tham nhũng và có khả năng không trung thành, ông vẫn cần sự hỗ trợ từ giới lãnh đạo quân đội để củng cố quyền lực của mình và để thực hiện kế hoạch tái cơ cấu quân đội ở quy mô lớn nhất kể từ những năm 1950. Sự thay đổi đó bao gồm việc cắt giảm 300.000 nhân sự và giảm tỷ lệ lực lượng mặt đất có ảnh hưởng chính trị từ hơn 2/3 xuống còn chưa đến 1/2 lực lượng. Sự phản kháng từ bộ máy đã ngăn cản Giang và Hồ thực hiện các kế hoạch cải cách quân sự đầy tham vọng tương tự, nhưng Tập có thể làm được những cải cách như vậy vì ông đã nhận được sự ủng hộ từ các lãnh đạo quân đội và cho phép PLA gần như không chịu sự giám sát từ bên ngoài. Ngoài ra, còn một “củ cà rốt” khác. Tập đã tuân theo các quy định về thăng chức và nghỉ hưu đã tồn tại từ lâu, tìm kiếm vị trí mới cho các quan chức cấp cao bị thay thế trong quá trình tái tổ chức quân đội, và cho phép họ thực hiện nhiệm kỳ của mình với đầy đủ phúc lợi.

Việc giám sát lỏng lẻo PLA đi đôi với việc tiếp tục gia tăng ngân sách quốc phòng. Từ năm 2012 đến năm 2022, chi tiêu quốc phòng chính thức của Trung Quốc đã tăng hơn gấp đôi, từ 670 tỷ lên 1,45 nghìn tỷ nhân dân tệ (tương đương 106 tỷ lên 230 tỷ USD). Khoảng 40% trong số này được phân bổ cho ngân sách mua sắm, theo đó được dùng vào các hạng mục tốn kém như tàu sân bay, hiện đại hóa máy bay chiến đấu, và mở rộng đáng kể kho vũ khí hạt nhân của Trung Quốc. Những cá nhân như lãnh đạo Quân chủng Tên lửa, Cục trưởng Cục Phát triển Thiết bị, và những người chịu trách nhiệm giám sát đều có khả năng thu lợi. Họ có phương tiện, động cơ và cơ hội để thu lợi cá nhân, bất chấp những lời lẽ của Tập về chống tham nhũng và chuyên nghiệp hóa.

KHỦNG HOẢNG NIỀM TIN

Việc hiểu những cuộc thanh trừng gần đây qua lăng kính quan hệ quân sự-dân sự độc đáo của Trung Quốc sẽ cho thấy khả năng quản lý bộ máy quân đội đang suy yếu của Tập Cận Bình. Nó cũng giúp giải thích tại sao những trường hợp tham nhũng vẫn tồn tại suốt một thập niên kể từ khi Tập lên nắm quyền và ở những vị trí nhạy cảm. Lợi ích chính trị của Tập khi trao cho PLA quyền tự chủ cũng có thể giúp giải thích các trường hợp đáng ngạc nhiên khác, trong đó quân đội dường như hoạt động ngoài giới hạn kiểm soát dân sự. Ví dụ là các kế hoạch xây dựng cơ sở hạ tầng gây tranh cãi ở khu vực [Doklam](#) của Bhutan, vốn gây ra khủng hoảng ngoại giao với Ấn Độ năm 2017 và có lẽ cũng gây bất ngờ cho giới lãnh đạo Trung Quốc; hoặc sự cố [khinh khí cầu](#) do thám hồi tháng 2 cũng có thể cho thấy PLA đã tiến hành các chương trình bí mật mà không có sự giám sát hoặc phối hợp. Ở một số khía cạnh, PLA vẫn duy trì cái mà nhà khoa học chính trị Andrew Scobell gọi là bề ngoài “nổi loạn” (roguish outfit) – ít có khả năng tiến hành đảo chính nhưng cũng không được giám sát đầy đủ.

Sự mất niềm tin rõ ràng vào một số lãnh đạo hàng đầu của PLA đã đặt ra những câu hỏi mới – đối với các nhà quan sát bên ngoài, về bản thân Tập và cả những quan chức dân sự khác trong Ban Thường vụ Bộ Chính trị của ĐCS TQ – về mức độ tham nhũng của hệ thống mua sắm thiết bị, và liệu quân đội còn đang che giấu điều gì về chi tiêu và hoạt động của mình. Bên cạnh nền kinh tế đang suy thoái, các vấn đề về quản lý yếu kém trong PLA có thể sẽ đòi hỏi Tập phải dành nhiều thời gian và sự chú ý hơn.

Sự thiếu tin tưởng vào quân đội nhiều khả năng cũng tác động đến những cân nhắc của đảng về việc sử dụng vũ lực trong thời gian tới. Xét đến kinh nghiệm của ông, Tập Cận Bình có lẽ nhận thức được rằng PLA là một tổ chức dễ xảy ra bê bối và khó kiểm soát, bất chấp những nỗ lực tuyên truyền và các chiến dịch chống tham nhũng định kỳ. Những vụ việc gần đây chỉ làm tăng thêm nghi ngờ rằng PLA có thể đang che giấu những khiếm khuyết khác, bao gồm cả thông tin về những thiết bị quan trọng được mua trong 10 năm qua. Điều này cuối cùng có thể tác động đến sự sẵn sàng của quân đội, hoặc chí ít là nhận thức của giới tinh hoa dân sự về khả năng và độ tin cậy của các lực lượng này trong một cuộc xung đột. Họ sẽ phải đặt câu hỏi điều gì có thể xảy ra nếu PLA được yêu cầu hành động vượt khỏi những màn phô trương sức mạnh mang tính biểu tượng, chẳng hạn như gửi máy bay chiến đấu đến gần Đài Loan và tham gia vào một cuộc xung đột thực sự chống lại một kẻ thù có năng lực. Những lo ngại như vậy sẽ ảnh hưởng đến các quyết định mà Tập và Thường vụ Bộ Chính trị đưa ra về việc có nên tham gia xung đột với Mỹ và Đài Loan ngay từ đầu hay không.

Tập có thể nhận công lao vì đã xây dựng một quân đội hùng mạnh trong thời bình, đặt ra những thách thức không thể phủ nhận đối với Đài Loan và các đối thủ khác trong khu vực. Nhưng chính vì ông cần sự ủng hộ về thể chế từ PLA, nên ông đã do dự trong việc làm đảo lộn guồng máy của quân đội. Hiểu biết của Tập về tính bí mật và sự quản lý yếu kém đã ăn sâu trong bộ máy của PLA có thể khiến ông nghi ngờ khả năng hoạt động của lực lượng này trong một cuộc khủng hoảng hoặc xung đột. Trong khi người Mỹ lo lắng tìm kiếm cách tốt nhất để ngăn chặn một cuộc xâm lược của Trung Quốc, thì biện pháp kiềm chế tối quan trọng có thể nằm ở ngay bên trong nước này.

Joel Wuthnow là nghiên cứu viên cấp cao tại Viện Nghiên cứu Chiến lược Quốc gia thuộc Đại học Quốc phòng Mỹ. Các quan điểm trong bài viết là quan điểm cá nhân của ông.

[Bên trong cuộc thanh trừng quân đội của Tập Cận Bình](#)

09/10/2023

Capture à partir de : [nghiencuuquocte](https://www.nghiencuuquocte.org)

Nguồn: Katsuji Nakazawa, "[Inside Xi Jinping's great military purge](#)," *Nikkei Asia*, 05/10/2023

Biên dịch: Nguyễn Thị Kim Phụng

Sự vắng mặt của nhiều sĩ quan trong tiệc mừng Quốc Khánh thể hiện quyết tâm của Tập Cận Bình trong việc củng cố lòng trung thành của quân đội.

Một cuộc đại thanh trừng quân đội đang được tiến hành ở Trung Quốc.

Sự vắng mặt của các nhân vật chủ chốt của quân đội trong bữa tiệc chiêu đãi kỷ niệm ngày thành lập nước Trung Hoa thời hiện đại vào tuần trước đã làm rõ thực tế đó và khiến chính giới Bắc Kinh phải suy nghĩ về ý định của Chủ tịch Tập Cận Bình.

Một trong những cái tên đáng chú ý nhất là Lý Thượng Phúc, 65 tuổi, Ủy viên Quốc vụ kiêm Bộ trưởng Quốc phòng, người đã không được nhìn thấy suốt nhiều tuần qua. Việc ông bị thất sủng đã được công khai cho công chúng Trung Quốc vào đêm 28/09 khi họ xem truyền hình trực tiếp từ phòng tiệc của Đại lễ đường Nhân dân ở Bắc Kinh.

Buổi tiệc này là nhằm kỷ niệm 74 năm ngày thành lập nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa. Nó cũng là thời điểm bắt đầu kỳ nghỉ lễ Quốc Khánh và Tết Trung Thu, khi các gia đình quây quần bên nhau để ăn mừng dưới ánh trăng rằm.

Nhưng bầu không khí bao trùm các tầng lớp chính trị ở Bắc Kinh không hề bình yên chút nào.

Lý Thượng Phúc là một sĩ quan quân đội nổi tiếng, người giám sát việc khởi động dự án thám hiểm Mặt Trăng Hằng Nga (Chang'e) của Trung Quốc.

Một chiếc máy bay phản lực bay ngang qua Mặt Trăng ngày trung thu khi nhìn từ Osaka, Nhật Bản, vào ngày 29/09. (Ảnh của Yo Inoue)

Sự vắng mặt của vị tướng, người mà tên tuổi có liên hệ mật thiết với Mặt Trăng nhờ một trong những nhiệm vụ lớn nhất của ông, vào đêm trước Tết Trung Thu cho thấy nền chính trị Trung Quốc đã trở nên khắc nghiệt như thế nào.

Lý cũng là một trong bảy thành viên của Quân ủy Trung ương do Tập làm chủ tịch.

“Vấn đề là Lý Thượng Phúc là nhân vật được một đồng minh của Tập tiến cử và người đó thuộc thế hệ đồ thứ hai vốn được Tập đặc biệt giữ lại để nắm quyền kiểm soát quân đội,” một nguồn tin cho biết. “Đồng minh” mà nguồn tin nhắc đến là Trương Hựu Hiệp, 73 tuổi, một trong hai Phó Chủ tịch Quân ủy Trung ương.

Từ trái sang phải: Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình nâng ly chúc mừng sau bài phát biểu kỷ niệm 74 năm thành lập nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa. Lý Thượng Phúc tuyên thệ nhậm chức Bộ trưởng Quốc phòng. (Nikkei ghép ảnh/Nguồn ảnh từ AP)

“Thế hệ đồ thứ hai” là từ dùng để chỉ con cái của các lãnh đạo Đảng Cộng sản Trung Quốc thời kỳ cách mạng.

Lý thực sự đã quá già để được bổ nhiệm làm Bộ trưởng Quốc phòng, nhưng Tập đã đồng ý vì tôn trọng Trương. Và vào tháng 3, Lý được bổ nhiệm làm Ủy viên Quốc vụ và Bộ trưởng Quốc phòng.

Trước khi đảm nhận vai trò tại Bộ Quốc phòng, Lý từng là Cục trưởng Cục Phát triển Thiết bị của Quân ủy Trung ương, cơ quan chịu trách nhiệm mua sắm vũ khí và do đó có quyền lực lớn.

Một điểm quan trọng cần lưu ý là Lý đã tiếp quản vị trí này từ Trương.

Một điểm quan trọng khác là Lý phụ trách mua máy bay chiến đấu và hệ thống tên lửa hiệu suất cao từ Nga. Vì điều này, ông đã bị Mỹ trừng phạt vì cáo buộc vi phạm các lệnh trừng phạt của Mỹ đối với Nga. Kết quả là cuộc gặp giữa các bộ trưởng quốc phòng Mỹ và Trung Quốc đã không được tổ chức trong một thời gian.

Phó Chủ tịch Quân ủy Trung ương Trương Hựu Hiệp là người thân cận với Chủ tịch Tập. © AP

Trong chính giới Trung Quốc, có tin đồn rằng Tập đang gửi đi một thông điệp bằng cách trừng phạt nghiêm khắc Lý: Trương, người được coi là đồng minh của Tập và thuộc thế hệ đồ thứ hai, chí ít phải chịu một phần trách nhiệm.

Hiện tại Trương dường như đã an toàn; sự hiện diện của ông tại bữa tiệc đã xác nhận điều đó.

Tập đã quyết định giữ lại Trương, người năm nay ngoài 70 tuổi, làm Phó Chủ tịch Quân ủy Trung ương thêm một nhiệm kỳ vào tháng 10 năm ngoái vì Trương có ảnh hưởng đối với quân đội.

Các tướng lĩnh đương nhiệm chủ yếu được bổ nhiệm từ thời Tập, nhưng Tập vẫn cần Trương – một “siêu cạu chiến binh” và là anh hùng trong chiến tranh Trung-Việt năm 1979 – để duy trì sự ổn định.

Cuộc thanh trừng lớn đang diễn ra phản ánh một sự thay đổi lớn về động lực. Không phải ngẫu nhiên mà bộ phận mua sắm trang thiết bị quân sự lại là mục tiêu đầu tiên.

Cuối tháng 7, Bộ đã gửi một tín hiệu quan trọng, thông báo sẽ điều tra các vấn đề liên quan đến mua sắm từ tháng 10/2017.

Các vấn đề đang bị điều tra cho thấy có dấu hiệu tham nhũng, và quãng thời gian bị điều tra trùng khớp với nhiệm kỳ Cục trưởng Cục Phát triển Thiết bị của Lý.

Nhưng điều tra không quay ngược lại thời của người tiền nhiệm của Lý là Trương; nó chỉ nhắm vào một mình Lý.

Vẫn chưa rõ lý do tại sao Tập chỉ để một mình Lý làm “con dê tế thần,” nhưng đây là một bí ẩn sẽ được chuyên mục này giải đáp trong tương lai.

Tuần này, trọng tâm của chuyên mục sẽ tập trung nhiều hơn vào cơ cấu quyền lực phức tạp của Tập Cận Bình.

Người ta có thể nghĩ rằng vị tướng lão thành Trì Hạo Điền, 94 tuổi, cũng sẽ vắng mặt trong bữa tiệc vào ngày 28/09, nếu xét đến vai trò của ông trong mật nghị Bắc Đới Hà mùa hè năm nay.

Vị tướng lão thành Trì Hạo Điền, cựu Bộ trưởng Quốc phòng, vào ngày 26/03/1998.

Trì là cựu Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc cao tuổi nhất còn sống. Tại mật nghị Bắc Đới Hà – sự kiện thường niên tại một khu nghỉ mát ven biển ở tỉnh Hà Bắc dành cho các đảng viên quyền lực, cả đương nhiệm và đã nghỉ hưu – cựu Phó Chủ tịch nước Tăng Khánh Hồng, 84 tuổi, đã đưa ra một số lời khuyên gay gắt cho các lãnh đạo đảng đương nhiệm trong khi Trì ngồi cạnh ông.

Thế nhưng, Trì vẫn nhận được lời mời dự tiệc mừng như những năm trước; địa vị của ông trong quân đội dường như vẫn không lay chuyển.

Mặt khác, Tăng Khánh Hồng và Trương Đức Giang, 76 tuổi, cựu Chủ tịch Ủy ban Thường vụ Đại hội Đại biểu Nhân dân Toàn quốc (tức Chủ tịch Quốc hội Trung Quốc), đều vắng mặt trong bữa tiệc. Trương là đảng viên lão thành thứ ba tại mặt nghị Bắc Đới Hà.

Tuy nhiên, sự vắng mặt của hai người là điều bình thường trong thời kỳ Tập Cận Bình.

Ngoại trừ những bữa tiệc cực kỳ quan trọng, chẳng hạn như tiệc mừng nhân kỷ niệm 70 năm thành lập nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, các cựu thành viên Ban Thường vụ Bộ Chính trị, cơ quan ra quyết định hàng đầu của đảng, thường không được mời dự tiệc trong những năm gần đây.

Điều tương tự cũng đúng với các trợ lý thân cận của Tập. Lật Chiến Thư, 73 tuổi, cũng là cựu Chủ tịch Ủy ban Thường vụ Quốc hội, và nhiều người khác cũng không có mặt trong bữa tiệc.

Tuy nhiên, Trì Hạo Điền lại được mời. Dù đã 94 tuổi nhưng vị tướng vẫn còn rất sung sức và có thể đi lại mà không cần người trợ giúp.

Ông được mời bởi vì quân đội là nguồn gốc của quyền lực chính trị to lớn của Tập. Nếu không có quân đội, Tập sẽ không có được vị trí như hiện nay.

Một phần nhờ vào quân đội, Tập đã có thể giành được nhiệm kỳ Tổng Bí thư thứ ba chưa từng có tiền lệ vào tháng 10 năm ngoái.

Nguy Phuong Hoa, một cựu Bộ trưởng Quốc phòng khác, cũng vắng mặt trong bữa tiệc mừng Quốc Khánh. © Reuters

Một thông lệ khác của bữa tiệc là mời các cựu Bộ trưởng Quốc phòng, nhưng năm nay có một sự vắng mặt bất thường. Ngoài bộ trưởng đương nhiệm Lý Thượng Phúc, cựu bộ trưởng Nguy Phuong Hoa cũng không có mặt.

Nguy, 69 tuổi, là người tiền nhiệm của Lý, đồng thời giữ chức Bộ trưởng Quốc phòng và Ủy viên Quốc vụ. Ông cũng là cựu Tư lệnh Quân đoàn Pháo binh số 2, tiền thân của Quân chủng Tên lửa, lực lượng giám sát kho vũ khí hạt nhân và tên lửa của Trung Quốc.

Gần đây, đã có nhiều bí ẩn xoay quanh Quân chủng Tên lửa. Cuối tháng 7, hai quan chức hàng đầu của đơn vị này bất ngờ bị cách chức. Có thông tin cho rằng nhiều sĩ quan cấp cao của Quân chủng Tên lửa đã bị giam giữ.

Tuy nhiên, Nguy Phuong Hoa (hiện đã nghỉ hưu) thậm chí còn không phải là thành viên Quân ủy Trung ương. Điều này khiến các nhà quan sát phải tự hỏi sự vắng mặt của ông có ý nghĩa gì.

Nhưng câu hỏi lớn hơn là: Tập Cận Bình hy vọng đạt được gì từ cuộc đại thanh trừng của mình?

Một chuyên gia quen thuộc với cơ cấu quyền lực của chính quyền Trung Quốc cho biết Tập đang tìm cách củng cố quyền lực của mình

thông qua các quân nhân trung thành. Chuyên gia cũng nói thêm rằng một nhóm gồm các phe phái lớn trong quân đội mà Tập có thể kiểm soát đang lớn dần. Chuyên gia kết luận: “Bằng cách cố tình chia rẽ từ bên trong và khiến các phe phái cạnh tranh với nhau để thể hiện lòng trung thành với ông ấy, Tập đang cố gắng hình thành một nhóm mạnh hơn, với cam kết trung thành tuyệt đối”.

Về vấn đề này, Tập chỉ đơn giản là áp dụng một chiến lược cổ xưa đã được các hoàng đế Trung Quốc sử dụng.

Nhiều thế kỷ trước, thừa tướng là quan chức cấp cao nhất làm cố vấn cho các hoàng đế. Và hoàng đế thường bổ nhiệm hai người – Tả thừa tướng và Hữu thừa tướng – để họ cạnh tranh với nhau.

Trong một diễn biến lớn tại bữa tiệc tuần trước, Tập đã đích thân đọc bài phát biểu chúc mừng. Tại buổi chiêu đãi năm ngoái, Thủ tướng Lý Khắc Cường, 68 tuổi, là người phát biểu.

Trước sự kiện này, các báo cáo về việc người sáng lập tập đoàn bất động sản China Evergrande Group bị bắt giữ đã gây ra làn sóng chấn động trong giới kinh doanh Trung Quốc. Tuy nhiên, trong bài phát biểu của mình, Tập không đưa ra bất kỳ thông báo mới nào về kinh tế.

Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình chuẩn bị phát biểu tại tiệc kỷ niệm 74 năm thành lập nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa tại Đại lễ đường Nhân dân ở Bắc Kinh vào ngày 28/09. © AP

Thay vào đó, những chi tiết bất thường của sự kiện đã giúp dự luận Trung Quốc và phần còn lại của thế giới xác nhận tình hình bất thường xung quanh quân đội.

Danh sách tham dự từ phía Bộ Ngoại giao cũng bất thường. Tàn Cương, người bị cách chức Ngoại Trưởng hồi cuối tháng 7, cũng nằm trong số những người vắng mặt. Trên thực tế, Tàn vẫn chưa chính thức bị loại khỏi chức vụ còn lại của mình, Ủy viên Quốc vụ. Hiện chưa rõ nguyên nhân khiến ông không thể xuất hiện trong bữa tiệc.

Nhiều phụ tá của Tập vẫn chưa nhận được lời giải thích chính thức nào về những lần vắng mặt, sa thải, và sự im lặng xoay quanh những vấn đề lớn gần đây. Tại bữa tiệc, họ phải cố gắng đoán biết ý định của nhà lãnh đạo cao nhất bằng cách ghi lại danh sách người tham dự, cố gắng đọc nét mặt của họ, và xác định những người vắng mặt.

Kỳ nghỉ lễ quốc gia bắt đầu vào ngày hôm sau. Nhưng tin đồn đã xôn xao khắp chính giới Bắc Kinh từ đêm hôm trước.

Katsuji Nakazawa là nhà báo và biên tập viên cấp cao của Nikkei, hiện sinh sống tại Tokyo. Ông đã dành bảy năm làm phóng viên thường trú ở Trung Quốc và sau đó trở thành trưởng văn phòng Trung Quốc. Ông đã nhận Giải Nhà báo Quốc tế Vaughn-Ueda năm 2014.

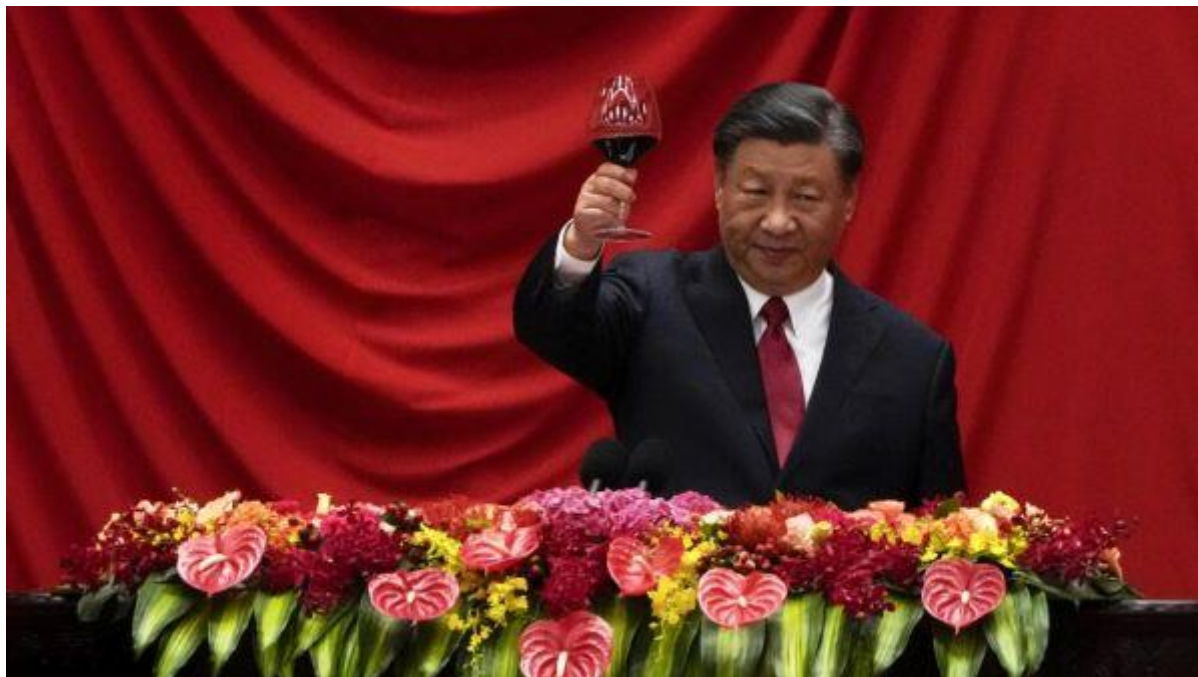

[Trung Quốc : Dấu hiệu của « một cơn sốt » thanh trừng ở thượng tầng Nhà nước ?](#)

Đăng ngày: 29/09/2023 - 17:04

Capture à partir de : [RFI](#)

Tình hình di dân ở châu Âu, tình trạng nhân khẩu học đáng báo động cả ở Nga lẫn Pháp là những chủ đề chính được các tờ báo Pháp quan tâm vào hôm nay 29/09/2023.

Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình tại Đại lễ đường Nhân Dân, Bắc Kinh, ngày 28/09/2023.AP - Andy Wong

Tờ Libération dành trang nhất và bài xã luận nói về vô số vấn đề Trung Quốc phải đối mặt. Trong thể chế của Tập Cận Bình, khi một bộ trưởng « *biến mất* », thì đó không phải là điều lành. Nhưng khi lãnh đạo của cả hai bộ then chốt – Ngoại Giao và Quốc Phòng – lần lượt biến mất trong 2 tháng qua, thì đó là dấu hiệu của « *một cơn sốt* » và của việc thanh trừng lẫn nhau ở mọi cấp độ, thậm chí là thượng tầng Nhà nước.

Hồi đầu tháng 9, một nhân vật đình đám khác bị quản thúc tại gia, đó là tỷ phú Hứa Gia Ân (Hui Ka Yan), người sáng lập và ông chủ tập đoàn Evergrande – cổ phiếu của tập đoàn này đã bị tạm dừng giao dịch trên sàn chứng khoán Hồng Kông sau khi tập đoàn rơi vào khủng hoảng. Và Evergrande không phải là tập đoàn duy nhất rơi vào hoàn cảnh này.

Sau khi đầu tư mạnh vào ngành xây dựng để hỗ trợ tăng trưởng, Trung Quốc đã ngưng mọi hoạt động sau khi đại dịch Covid-19 bùng nổ và bong bóng bất động sản bị vỡ. Kết quả là Evergrande đang chìm trong khoản nợ 307 tỷ euro và dường như không có dấu hiệu cải thiện nào. Bị « *tổn thương nặng nề* » sau một thời gian dài do bị phong tỏa trong thời kỳ Covid-19 và lo lắng về một tương lai khá u ám, người dân giờ đây đang hạn chế tiêu dùng và quay sang tiết kiệm nhiều hơn. Điều này không khuyến khích các đối tác nước ngoài đầu tư vào Hoa lục.

Nói tóm lại, nền kinh tế thứ hai thế giới đang rơi vào tình trạng hỗn loạn và đây không phải là điều lành cho phần còn lại của thế giới, vốn đang phải vật lộn với cuộc khủng hoảng rất lớn về khí hậu và năng lượng. Vì vậy, chủ nghĩa độc tài không mang lại lợi ích gì. Trong trường hợp của Trung Quốc, các mệnh lệnh do chế độ ban hành đã dẫn đến sự sụp đổ về nhân khẩu học và khiến nhà chức trách đưa ra những biện pháp phòng chống dịch gây ra nhiều tai hại cho người dân và doanh nghiệp. Nhật báo thiên tả kết luận rằng giờ đây, Trung Quốc đã đánh mất niềm tin, vốn là điều tối quan trọng để thúc đẩy nền kinh tế. Từ lâu được xem là động cơ tăng trưởng toàn cầu, Trung Quốc giờ đây đã trở thành quả bom hẹn giờ.

[Tập Cận Bình có thực sự kiểm soát được quân đội Trung Quốc ?](#)

Đăng ngày: 27/09/2023 - 21:54

Capture à partir de : [RFI](#)

Le Monde ngày 27/09/2023 nhận định « *Tập Cận Bình đối mặt với sai lầm của chính mình trong việc bố trí nhân sự cho quân đội Trung Quốc* ». Mười năm sau khi lên cầm quyền, liệu ông Tập có thực sự kiểm soát được quân đội ? Việc thay hai tướng lĩnh của quân chủng hỏa tiễn và sự mất tích của bộ trưởng Quốc Phòng Lý Thượng Phúc khiến người ta phải đặt ra câu hỏi này.

Chủ tịch Quân ủy Trung ương Tập Cận Bình và tân tư lệnh Quân chủng hỏa tiễn Vương Hậu Bản (T), chính ủy Từ Tây Thịnh (P), sau khi cả hai được phong tướng. Ảnh của Tân Hoa Xã ngày 31/07/2023. AP - Li Gang

Chống tham nhũng trong quân đội : Chưa có hồi kết

Suốt cả thập niên qua, Tập Cận Bình nắm trong tay cả ba vị trí tổng bí thư, chủ tịch nước và chủ tịch Quân ủy Trung ương - cơ quan lãnh đạo quân đội. Theo tác giả Bates Gill của Asia Society Policy Institute, trước thời ông Tập, trong những năm 1990 và 2000, quân đội Trung Quốc trở nên độc lập hơn và phi chính trị. Tham nhũng lan tràn trong việc quản lý các quán bar, nhà thổ, công ty vận tải... ; tham ô, mua quan bán tước phổ biến ở mọi cấp.

Từ 2014, Tập Cận Bình cho bắt giam hai tướng Từ Tài Hậu (Xu Caihou) và Quách Bá Hùng (Guo Boxiong), đều là phó chủ tịch Quân ủy. Tổng cộng trong mười năm qua đã có 13.000 quân nhân bị kỷ luật, trong đó có hơn một chục tướng. Tập cũng sắp xếp lại đội ngũ để phá vỡ quyền lực của những ông trùm, cho tăng ngân sách nhưng giảm bớt 300.000 quân để duy trì lực lượng hành động ở con số 2 triệu. Những động thái này khiến Tập Cận Bình gây không ít bất mãn trong quân đội.

Những diễn biến mới đây cho thấy việc tổ chức lại quân đội vẫn chưa kết thúc. Theo Washington, bộ trưởng Lý Thượng Phúc bị điều tra vì tham nhũng. Vốn là kỹ sư, ông Lý là một trong những người chủ trì chương trình không gian Trung Quốc. Năm 2017, ông được bổ nhiệm làm chủ nhiệm bộ Phát triển Trang bị của Quân ủy, có nghĩa là giám sát mọi việc mua bán vũ khí. Cũng vì mua vũ khí Nga nên Lý Thượng Phúc bị Hoa Kỳ trừng phạt.

Sau thanh trừng đối thủ, đến lượt tay chân thân tín

Thế nhưng cuối tháng Bảy, Ủy ban Kiểm tra Trung ương mở điều tra về bộ phận này. Liệu Ủy ban sẽ lần đến những năm trước cái mốc 2017 hay không ? Người tiền nhiệm của Lý Thượng Phúc là thượng tướng Trương Hựu Hiệp (Zhang Youxia), dù đã 73 tuổi vẫn được ông Tập cho lưu giữ chức vụ phó chủ tịch Quân ủy. Trên thực tế, Trương Hựu Hiệp là tướng lãnh quyền lực nhất, là gạch nối giữa Tập Cận Bình và quân đội. Nếu đến lượt ông Trương bị điều tra tham nhũng, sẽ là một trận động đất trong giới quân nhân.

Trương Hựu Hiệp không xuất hiện trước công chúng từ ngày 08/09 đến nay, gây ra nhiều đồn đãi. Nhất là cùng lúc đó ông Tập lại trầm cả đầu não lực lượng rất chiến lược là hỏa tiễn, bổ nhiệm hai tướng từ hải quân và không quân lên thay. Nếu trong những năm đầu, việc thanh trừng nhắm vào các đối thủ chính trị của Tập Cận Bình, thì những nhân vật bị kỷ luật hiện nay do chính ông Tập đưa lên. Bates

Gill kết luận, chừng như tham nhũng vẫn dai dẳng, như vậy cần đặt dấu hỏi về khả năng áp đặt của ông Tập lên để chế Giải phóng quân.

Bất đồng về việc đánh chiếm Đài Loan ?

Nhưng phải chăng chỉ có vấn đề duy nhất là tham nhũng ? Marc Julienne, Viện Quan hệ Quốc tế cho rằng, với vị trí và chuyên môn của Lý Thượng Phúc trong lĩnh vực không gian, khó thể đơn giản như vậy. Tương tự, việc thay người, đưa hai sĩ quan chưa hề có kinh nghiệm trong lĩnh vực hỏa tiễn lên lãnh đạo quân chủng chiến lược này cho thấy có thể do bất đồng chính trị nên những « con chiên lạc » mới bị loại ra ngoài.

Nhà Trung Quốc học Alex Payette chỉ ra nhiều cái tên trong danh sách « mất tích », ngoài Trương Hựu Hiệp, Lưu Á Châu (Liu Yazhou) cựu chỉ huy lực lượng hỏa tiễn và Lý Ngọc Siêu (Li Yuchao) cựu chính ủy đại học Quốc phòng, « *không mấy hào hứng về một chiến dịch quân sự chống Đài Loan* ». Dù ý kiến các chuyên gia có khác nhau, nhưng chứng tỏ Tập Cận Bình đã sai lầm trong việc bố trí nhân sự, và không ai kể cả những người thân cận ông ta có thể tránh được việc bất ngờ bị thất sủng.

Kinh tế Trung Quốc lao đao, dân Hoa lục vẫn tiêu xài

Về kinh tế, *Le Monde* cảnh báo đừng vội « chôn vùi » Trung Quốc quá sớm. Đã đành là nhiều công ty địa ốc mất khả năng chi trả, chính quyền các địa phương nợ nần rất nhiều, hơn 1/5 thanh niên thành phố thất nghiệp...nhưng không thể nói là Trung Quốc đang sụp đổ. Tại Bắc Kinh và các thành phố lớn, các nhà hàng, trung tâm thương mại vẫn đông khách, khó tìm mua vé xe lửa trong kỳ nghỉ Trung Thu.

Mặc cho xu hướng dân tộc chủ nghĩa và mẫu Huawei mới nhất Mate 60 Pro vừa ra, người tiêu dùng vẫn chen chúc trước các cửa hàng Apple để mua iPhone 15. Tóm lại, dù Trung Quốc đang lao đao, người dân Hoa lục vẫn bình thường. Sau ba năm bị phong tỏa do chính sách zero Covid, số tiền tiết kiệm của các hộ gia đình đã tăng thêm 2.500 tỉ đô la trong năm 2022. Và do dân số sút giảm nên GDP tính theo đầu người tăng lên, thế nên việc mua iPhone không quá khó, kể cả Tesla.

Cuộc thanh trừng gần đây của TQ có gây tổn hại cho ông Tập Cận Bình?

Capture à partir de :[BBC](#)

Nguồn hình ảnh, Getty Images

Sự biến mất của các quan chức có thể được coi là dấu hiệu cho thấy sự bất ổn trong khả năng lãnh đạo của ông Tập, hoặc cho thấy quyền lực của ông

Họ từng được ông Tập Cận Bình tin tưởng và ưu ái. Nay, họ dường như đang biến mất.

Trong những tháng qua, sự biến mất của một số quan chức cấp cao Trung Quốc đã làm dấy lên đồn đoán dữ dội về việc liệu có phải ông Tập đang thực hiện một cuộc thanh trừng, đặc biệt là đối với những người có liên quan đến quân đội.

Người mới đây nhất bị thất sủng là Bộ trưởng Quốc phòng Lý Thợng Phúc, người đã không xuất hiện công khai vài tuần nay.

[Cáo buộc tham nhũng tiếp tục xuất hiện về nhóm trợ lý của TT Zelensky](#)
[Bốn nhà hoạt động VN bị nạn tại Mỹ, Đức sau thỏa thuận với chính quyền Biden](#)

[EU có thể phụ thuộc vào pin TQ như đối với năng lượng của Nga](#)
[Việt Nam với mặt hay và mặt dở của 'ngoại giao cây tre'](#)

Dù sự vắng mặt của ông ban đầu không được nhìn nhận là có gì bất thường, chú ý của dư luận ngày càng tăng khi một nhà ngoại giao hàng đầu của Mỹ chỉ ra điều này. Một bài báo của Reuters nói rằng ông Lý, người từng giám sát việc mua vũ khí cho Quân đội Giải phóng Nhân dân Trung Quốc (PLA), đang bị điều tra về việc mua bán các trang thiết bị quân sự.

Nguồn hình ảnh, Getty Images

General Li Shangfu has not been seen in public for weeks

Ông Lý 'biến mất' vài tuần sau khi hai quan chức hàng đầu trong Lực lượng tên lửa - một lực lượng quân sự phụ trách tên lửa hạt nhân - và một thẩm phán tòa án quân sự bị mất chức. Các tin đồn lan đi rằng một số quan chức trong Quân ủy Trung ương ĐCS Trung Quốc (CCP), cơ quan kiểm soát các lực lượng vũ trang, cũng đang bị điều tra.

Rất ít hoặc không có lời giải thích chính thức nào được đưa ra về việc vì sao họ bị mất chức, bên cạnh "lý do sức khỏe". Với những sự mập mờ này, các tin đồn đã nở rộ.

Giả thuyết chính là giới chức đang trấn áp nạn tham nhũng trong PLA. Quân đội đã được cảnh báo cao độ - vào tháng Bảy họ đã đưa ra một lời kêu gọi bất thường yêu cầu công chúng cung cấp thông tin về tình trạng tham nhũng trong vòng năm năm qua. Ông Tập cũng tiến hành một đợt thanh tra mới, đi khắp đất nước và thực hiện năm chuyến thăm tới các căn cứ quân sự vào tháng Tư, theo kiểm tra của BBC Monitoring.

Tham nhũng từ lâu đã là một vấn đề trong quân đội, đặc biệt kể từ khi Trung Quốc bắt đầu tự do hóa nền kinh tế trong những năm 1970, theo James Char, một nhà nghiên cứu tại Đại học Kỹ thuật Nanyang của Singapore.

Mỗi năm, Trung Quốc chi hơn một ngàn tỷ nhân dân tệ cho quân đội, một phần trong số này dành cho các giao dịch mua sắm, mà vì lý do an ninh quốc gia không thể được tiết lộ đầy đủ. Sự thiếu minh bạch này càng trở nên phức tạp hơn bởi hệ thống độc đảng của Trung Quốc.

Không giống với kiểu giám sát công khai mà quân đội các nước khác phải chịu, quân đội vũ trang Trung Quốc được ĐCS Trung Quốc độc

quyền giám sát, TS Char nói.

Mặc dù ông Tập giành một số thắng lợi trong việc kiềm chế tham nhũng trong lực lượng vũ trang và khôi phục danh tiếng của lực lượng này ở một mức độ nhất định, "nhỏ tận gốc tham nhũng là một công việc khó khăn nếu không nói là không thể" bởi nó đòi hỏi "việc thiết kế lại một cách hệ thống mà tôi e rằng chính phủ độc tài này phản đối," TS Char nói thêm.

"Cho tới khi chính quyền ĐCS Trung Quốc sẵn sàng áp dụng một hệ thống pháp lý phù hợp không còn bị trừng phạt bởi chính nó, những cuộc thanh trừng này sẽ tiếp tục xuất hiện."

Nguồn hình ảnh, Pool

Ông Tân Cương từng được ông Tập sủng ái

Nhưng những sự biến mất này cũng có thể được coi là nguyên nhân khiến chính phủ Trung Quốc ngày càng hoang tưởng khi họ lèo lái mối quan hệ căng thẳng với Mỹ.

Vào tháng Bảy, một luật chống phản gián mở rộng có hiệu lực ở Trung Quốc, trao cho giới chức quyền lực lớn hơn và được thực hiện các cuộc điều tra. Ngay sau đó, Bộ Quốc phòng Trung Quốc công khai khuyến khích công dân giúp họ chống lại các hoạt động gián điệp.

Sự biến mất của tướng Lý lập lại điều đã xảy ra trước đó với Bộ trưởng Ngoại giao Tân Cương. Việc ông Tân mất chức hồi tháng Bảy cũng khiến các đồn đoán lên đến đỉnh điểm. Tuần này, Wall Street Journal đưa tin ông Tân đang bị điều tra về cáo buộc ngoại tình và có con riêng sinh ở Mỹ.

"Ngoại tình không phải là vấn đề lớn trong giới thượng lưu [Đảng Cộng sản], nhưng ngoại tình với người bị nghi ngờ có quan hệ với tình báo nước ngoài và có con mang hộ chiếu của nước đối thủ địa chính trị chính, nếu không phải là kẻ thù, giờ có thể là vấn đề," nhà phân tích

Trung Quốc, ông Bill Bishop nói.

Ngoài ra còn có đồn đoán rằng ông Tập thực hiện cuộc thanh trừng này dưới áp lực trong nội bộ đảng để 'dọn dẹp' bộ máy, khi Trung Quốc vật lộn với nền kinh tế tăng trưởng chậm hậu Covid và tỷ lệ thanh niên thất nghiệp tăng. Dưới hệ thống chính trị Trung Quốc, ông Tập không chỉ là chủ tịch nước mà còn là nhà lãnh đạo cao nhất của quân đội.

Nhìn ở một góc độ, sự biến mất của các quan chức Trung Quốc là một dấu hiệu của sự bất ổn trong vai trò lãnh đạo của ông Tập. Các nhà quan sát nhận ra thực tế là Trương Lý và ông Tần, những người không chỉ là bộ trưởng mà còn giữ các vị trí cao cấp khác như Ủy viên Quốc vụ viện, từng được ông Tập sủng ái. Việc họ bất ngờ thất sủng, vì vậy, được xem là một sự thiếu phán đoán của chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình.

Nếu nhìn những sự biến mất này là một cuộc thanh trừng chính trị, thì thực tế của việc ông Tập đã phải thực hiện nó quá sớm sau khi củng cố quyền lực tại Đại hội Đảng toàn quốc vào năm ngoái, khi ông đã vô hiệu hóa thành công các phe phái đối lập tiềm năng và tập hợp các ủy ban chủ chốt với các đồng minh của mình, trông rất tẻ.

Nhưng nhìn dưới các góc độ khác, thì nó là một sơ diễn phô trương sức mạnh của ông Tập. Là con trai một quan chức ĐCS Trung Quốc bị thanh trừng, ông Tập nổi tiếng với các cuộc trấn áp tham nhũng công khai - vốn cũng đóng vai trò như các cuộc thanh trừng chính trị nhằm diệt tận gốc các kẻ thù của ông, các nhà quan sát nói.

Kể từ thời Mao Trạch Đông, không lãnh đạo Trung Quốc nào thực hiện các cuộc trấn áp ở quy mô như ông Tập. Ước tính hàng ngàn cán bộ đã bị mất chức trong những năm qua, và chúng gây ảnh hưởng, áp lực lên cả các quan chức cấp cao và cấp thấp với chiến dịch 'săn hổ' được phát động ngay sau khi ông nhậm chức năm 2012.

Năm 2017, ông Tập nhắm vào lực lượng vũ trang và đã cách chức hơn 100 nhân viên cấp cao. Khi đó, Tân Hoa Xã nói trong bài báo rằng con số này "còn lớn hơn nhiều con số tướng bị chết trong các cuộc chiến vốn đã tạo ra một Trung Quốc mới".

Nhưng câu hỏi lớn là các vụ biến mất này đưa ra tín hiệu gì, và chúng có ảnh hưởng gì.

Các nhà quan sát nói rằng chúng có thể tạo ra bầu không khí sợ hãi trong quân đội và chính phủ. Dù điều này có thể là kết quả dự kiến nhằm đảm bảo sự tuân thủ, nó cũng có tác dụng làm mất tinh thần. Nhiều năm nhổ tận gốc một cách có hệ thống những người bị thất sủng và bổ sung các chức vụ hàng đầu bởi những người ủng hộ mình có thể có nghĩa rằng ông Tập đã tập hợp quanh mình những người luôn ủng hộ ông. Nguy cơ của tư duy tập thể là 'sự bất ổn thực sự' trong khả năng lãnh đạo của ông Tập, khi nó có thể ảnh hưởng tiêu cực tới an ninh quốc gia và chính sách đối ngoại của Trung Quốc, TS Char lưu ý.

Các sự biến mất này xảy ra trong giai đoạn gia tăng căng thẳng trên eo biển Đài Loan. Trung Quốc đưa thêm tàu chiến và phản lực tới vùng biển này trong các tuần gần đây. Bất cứ sự gián đoạn nào trong đối thoại về chính sách quân sự và ngoại giao quốc phòng có thể "đặc biệt đáng lo ngại" khi 'các tai nạn có thể xảy ra và quản lý sự leo thang có thể trở nên thách thức hơn,' Ian Chong, một nhà nghiên cứu từ viện Carnegie China, nói.

Tuy nhiên, một số ý kiến khác cho rằng giới lãnh đạo quân sự Trung Quốc đủ mạnh mẽ để chống lại sự thay thế một số quan chức hàng đầu, và chỉ ra rằng việc này đã được thực hiện thận trọng để không xảy ra xung đột.

Vẫn có một số ý kiến cho rằng những sự biến mất này không thể có ảnh hưởng lâu dài lên khả năng lãnh đạo ổn định của ông Tập.

Không cán bộ nào bị nhắm tới cho tới nay là thành viên thuộc nhóm thân cận của ông Tập, theo Neil Thomas, một chuyên gia về chính trị của giới thượng lưu Trung Quốc tại Viện Chính sách Xa hội châu Á.

Điều mà hầu hết các nhà quan sát có thể đồng ý là những sự cố này làm nổi bật sự mờ ám của hệ thống Trung Quốc. Tiến sĩ Chong lưu ý: "Nó đặt ra các câu hỏi sắc bén hơn về tính liên tục của việc thực hiện chính sách và độ tin cậy của bất kỳ lời hứa hoặc đảm bảo nào ở cấp độ công việc".

Cuối cùng thì, sự biến mất của các quan chức này đã gây ra một 'sự bất an'.

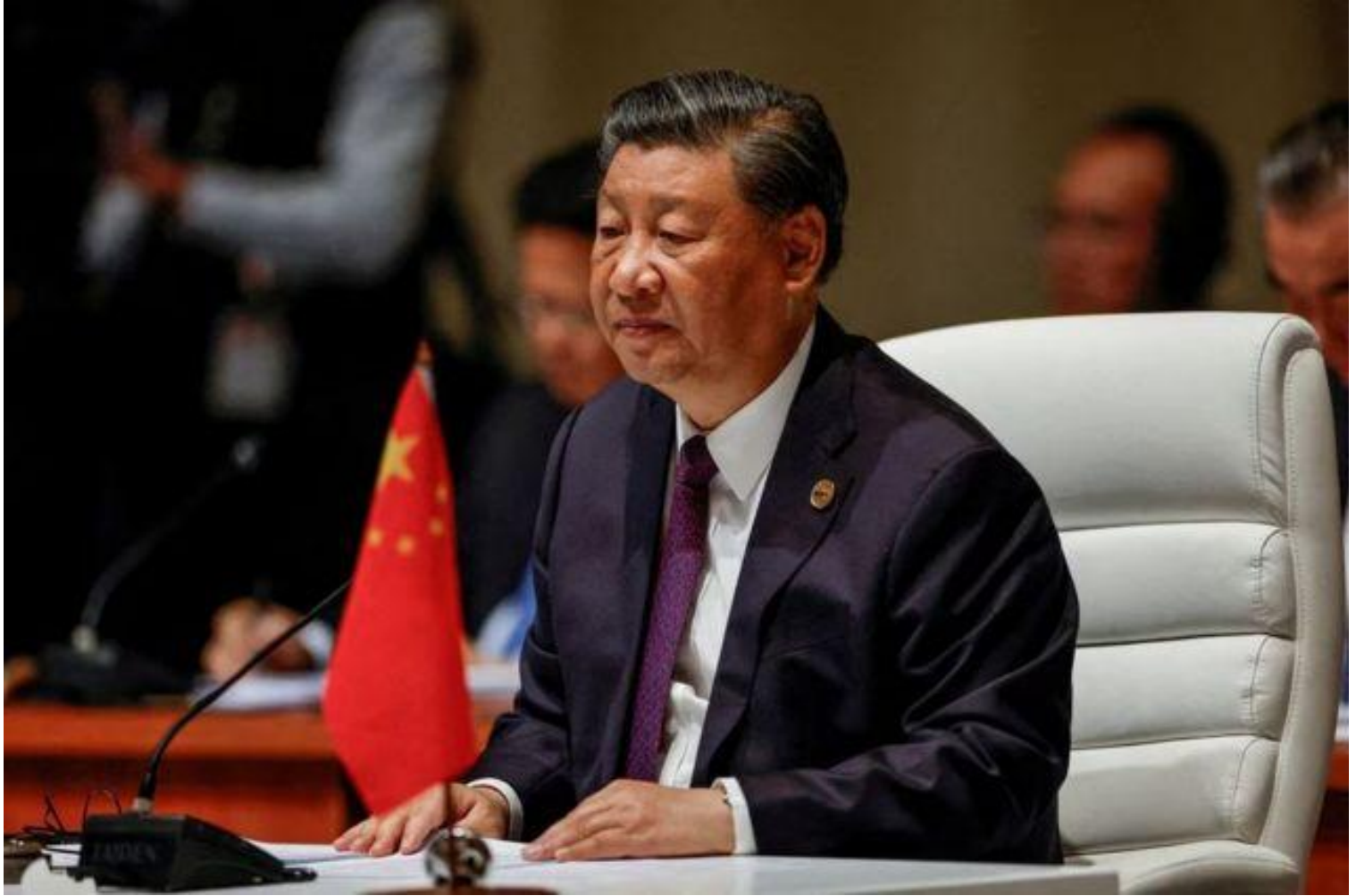
Tường thuật bổ sung bởi BBC Monitoring

Bất ổn trong giới lãnh đạo cấp cao 'gây quan ngại' về nền ngoại giao của Trung Quốc

17 tháng 9 2023

Capture à partir de :[BBC](#)

Nguồn hình ảnh, Reuters

Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình trong cuộc họp tại Thượng đỉnh Brics 2023 tại Nam Phi vào ngày 23/08/2023

Bộ trưởng Quốc phòng mất tích là diễn biến mới nhất trong một loạt các xáo trộn liên quan đến bộ máy nhân sự cấp cao của Trung Quốc. Điều này đã gây nên bất ổn đối với nền lãnh đạo của Chủ tịch Tập Cận Bình khi công cuộc truy quét nội bộ đã được ưu tiên hơn tiến trình tham gia chung cùng quốc tế, theo [phân tích](#) của Reuters.

Tính chất khó dự đoán ngày càng gia tăng có thể ảnh hưởng đến niềm tin mà các quốc gia khác dành cho giới lãnh đạo của nền kinh tế lớn thứ hai thế giới, theo các nhà ngoại giao và phân tích nhận định với Reuters.

Bộ trưởng Quốc phòng Lý Thượng Phúc, người đã không tham dự các cuộc họp bao gồm với ít nhất một người đồng cấp nước ngoài kể từ hồi cuối tháng Tám, hiện đang bị điều tra liên quan đến vụ tham nhũng liên quan đến mua bán vũ khí, theo Reuters tường thuật hôm thứ Sáu 15/09.

Hồi tháng Bảy, Ngoại trưởng Tần Cương, nhân vật mới được bổ nhiệm cũng biến mất mà có rất ít lời giải thích được công bố, cùng tháng đó, đã xảy ra xáo trộn bất ngờ về nhân sự cấp cao tại Bộ Tư lệnh Tên lửa, cơ quan phụ trách giám sát vũ khí hạt nhân của Trung Quốc.

Trong bối cảnh Chủ tịch Tập tập trung về những vấn đề nội bộ, trong tháng này, ông ấy đã khiến các nhà ngoại giao nước ngoài quan ngại khi không tham dự Thượng đỉnh G20 tại Ấn Độ. Đây là lần đầu tiên, ông Tập không tham dự cuộc họp của các lãnh đạo toàn cầu trong một thập niên cầm quyền của mình.

Trước những bất ổn ngày càng gia tăng, một số nhà ngoại giao và phân tích cho rằng cần phải xem xét về bản chất thật sự về chế độ của Tập Cận Bình.

"Cần có các đánh giá rõ ràng - đây không chỉ là câu hỏi về liệu Trung Quốc là đối tác hay là đối thủ, đây là một nguồn rủi ro quân sự, chính trị và kinh tế," Drew Thompson, một cựu quan chức trong Lầu Năm Góc, người hiện đang là nhà nghiên cứu tại Đại học Quốc gia Singapore nhận định.

Vì thiếu sự rõ ràng liên quan đến những thay đổi, có thể hiểu được khi có những giải thích khác nhau "và vì chuyện này đã làm gia tăng cuộc khủng hoảng niềm tin đang âm ỉ liên quan đến Trung Quốc," ông Thompson nói.

Bộ Ngoại giao Trung Quốc không phản hồi ngay lập tức trước yêu cầu bình luận của Reuters vào ngày thứ Bảy 16/09.

[Reuters: Bộ trưởng Quốc phòng TQ Lý Thường Phúc đang bị điều tra tham nhũng](#)

[Bộ trưởng Quốc phòng TQ 'mất tích' nhiều tuần nay, bỏ cuộc họp với VN](#)

Thân cận không đồng nghĩa với được bao che

Liên quan đến sự mất tích của Bộ trưởng Quốc phòng Lý Thường Phúc và cuộc điều tra, người phát ngôn Bộ Ngoại giao Trung Quốc nói với các phóng viên hôm thứ Sáu 15/09 rằng bà không biết về tình hình. Quốc vụ viện và Bộ Quốc phòng Trung Quốc không phản hồi trước các yêu cầu bình luận.

Kể từ khi được bổ nhiệm hồi tháng Ba, ông Lý đã trở thành một hình ảnh trước công chúng về nền ngoại giao quân sự đang ngày càng

được tăng cường của Trung Quốc, thể hiện sự quan ngại liên quan đến các hoạt động quân sự của Mỹ trong Hội nghị An ninh đối thoại Shangri-La hồi tháng Sáu và có chuyến thăm đến Nga và Belarus hồi tháng Tám.

Ông ấy trước đó được cho sẽ chủ trì một cuộc họp an ninh quốc tế tại Bắc Kinh vào tháng Mười và đại diện Quân đội Giải phóng Nhân dân Trung Hoa (PLA) trong một cuộc họp các bộ trưởng quốc phòng tại Jakarta vào tháng 11.

Với nạn tham nhũng từ lâu đã ăn sâu vào quân đội Trung Quốc cùng các định chế nhà nước, một số nhà phân tích và ngoại giao cho rằng công cuộc truy quét tham nhũng của ông Tập đã đánh dấu những cuộc thanh trừng chính trị trong toàn Đảng Cộng sản Trung Quốc.

"Dù là lý do gì... chuyện này cứ diễn ra có thể gây tác động lên niềm tin của các đối tác nước ngoài khi cùng tham gia với phía Trung Quốc," Helena Legarda, nhà nghiên cứu hàng đầu từ Viện Mercator Institute for China Studies ở Berlin nhận định với Reuters.

Con đường thăng tiến của ông Lý cũng khác thường xét về tốc độ và khả năng vươn đến bộ máy gồm những nhân vật hàng đầu do ông Tập chính tay lựa chọn.

"Chuyện này rất bất ngờ và không rõ ràng. Một điều chúng ta có thể thấy lúc này đó là sự thân cận không đồng nghĩa với sự bao che trong thế giới của Tập," Alexander Neill, nhà phân tích an ninh từ Singapore, kiêm nhà nghiên cứu từ cơ quan Pacific Forum ở Hawaii nói.

[Trung Quốc: Thông tin cựu Ngoại trưởng Tàn Cương 'biến mất' trên website bộ ngoại giao](#)

[Quân đội Trung Quốc đang cố gắng hiện đại hóa và chống tham nhũng ở tuổi 96](#)

Nguồn hình ảnh, Reuters

Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc, người đã không thấy xuất hiện trước công chúng hơn hai tuần này, đang bị chính quyền Trung Quốc điều tra, 10 người nắm rõ tình hình nói với hãng tin Reuters

Âm ỉ nguy cơ

Mặc dù không giữ vai trò chỉ huy trực tiếp, ông Lý là một trong bảy thành viên của Quân ủy Trung ương, và là một trong năm ủy viên quốc vụ, một vị trí trong nội các vượt hơn cấp bậc của các bộ trưởng thông thường. Một số học giả cho rằng ông Lý thân cận với Tướng Trương Hựu Hiệp, người giữ vị trí trên ông Lý trong Quân ủy và là đồng minh thân cận nhất của ông Tập trong Quân đội Giải phóng Nhân dân Trung Hoa (PLA).

Ông Lý đã nằm trong danh sách các cá nhân bị Washington trừng phạt hồi năm 2018 liên quan đến một thương vụ mua vũ khí với Nga, đã quyết định không họp với Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ Lloyd Austin tại Hội nghị An ninh đối thoại Shangri-La hồi tháng Sáu, và khi đó tương tác gần nhất giữa hai nhà lãnh đạo chỉ là màn bắt tay.

Ông Austin và các quan chức Mỹ khác đã muốn bắt đầu lại các cuộc đối thoại cấp cao giữa hai nền quân sự trong bối cảnh căng thẳng

trong khu vực gia tăng. Những Bắc Kinh phản pháo, muốn Washington giảm thái độ xác lập trong khu vực Châu Á - Thái Bình Dương.

Các phái đoàn trong khu vực nhận định một nền ngoại giao quân sự Trung Quốc sâu rộng hơn - đặc biệt với Mỹ cũng như các cường quốc khác - đóng vai trò quan trọng, đặc biệt khi Trung Quốc ngày càng gia tăng phô trương sức mạnh quân sự quanh Đài Loan - một hòn đảo theo thể chế dân chủ mà Bắc Kinh tuyên bố chủ quyền - và trên khắp các khu vực tranh chấp khác ở Biển Đông.

Nếu số phận của ông Lý "cho thấy trọng tâm đang ngày càng hướng về vấn đề nội bộ của ông Tập, thì điều này không tốt đối với chúng ta khi đều muốn thấy ngày càng có nhiều sự cởi mở và đường dây liên lạc với phía quân đội Trung Quốc," một nhà ngoại giao châu Á nói.

Trong bối cảnh Quân đội Nhân dân Trung Hoa (PLA) có mức độ tham gia quân sự chưa từng có với các lực lượng ở Đông Nam Á trong năm nay, những thay đổi nhanh chóng gần đây từ phía Bắc Kinh "đã làm gia tăng đồn đoán và quan ngại về tính tiếp nối của chính sách", nhà khoa học chính trị Ja lan Chong từ Đại học Quốc gia Singapore nói với Reuters.

"Một sự cải tổ quân sự vào thời điểm này có thể thu hút sự quan tâm, xét trong bối cảnh PLA ngày càng gia tăng hoạt động quân sự gần Đài Loan và East Sea (Đông Hải), cũng như các hoạt động bán quân sự trên South China Sea (Biển Đông), kể từ khi các hành động như vậy tạo nên rủi ro tiềm tàng về tai nạn, leo thang và khủng hoảng," ông Chong nhận định.

[Trung Quốc: Tân Bộ trưởng Quốc phòng Lý Thượng Phúc là ai?](#)

[Reuters: Bộ trưởng Quốc phòng TQ Lý Thượng Phúc đang bị điều tra tham nhũng](#)

[Bộ trưởng Quốc phòng TQ 'mất tích' nhiều tuần nay, bỏ cuộc họp với VN](#)

[**Bộ trưởng Quốc Phòng Trung Quốc « mất tích »: Tập Cận Bình nghi ngờ lòng trung thành của quân đội?**](#)

Đăng ngày: 14/09/2023 - 14:09

Capture à partir de : [RFI](#)

Báo chí Nhật và Ấn Độ từ hai ngày qua đặt nhiều nghi vấn về việc bộ trưởng Quốc Phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc không xuất hiện trước công chúng từ cuối tháng 8/2023. Sau ngoại trưởng Tần Cương

(Qin Gang), rồi tư lệnh Lực Lượng Tên Lửa Lý Ngọc Siêu (Li Yuchao) và cấp phó Lưu Quang Bản (Liu Guangbin), đến lượt viên tướng họ Lý bật vô âm tín. Ông là một nhân vật hàng đầu trong guồng máy lãnh đạo tại Bắc Kinh và từng được cho là thân tín với ông Tập Cận Bình.

Bộ trưởng Quốc Phòng Trung Quốc, Lý Thượng Phúc tuyên thệ nhậm chức. Ảnh chụp ngày 12/03/2023. AP - Andy Wong

Báo tài chính Nhật Nikkei Asia hôm 12/09/2023 trích lời cựu đại sứ Mỹ tại Nhật Bản ví von những vụ mất tích trong hàng ngũ lãnh đạo ở Bắc Kinh tương tự như truyện trinh thám của nhà văn nữ người Anh Agatha Christie « And Then There Were None /Ten Little Nigger – Và Rồi Chẳng Còn Ai ». Từ tháng 3/2023, sau khi ông Tập Cận Bình chính thức bước vào một nhiệm kỳ thứ ba trong cương vị chủ tịch nước, chủ tịch Quân Ủy Trung Ương và tổng bí thư Đảng Cộng Sản Trung Quốc, ghế ngoại trưởng đang từ tay Tần Cương đã được trao lại cho cựu ngoại trưởng Vương Nghị. Lần chót ông Tần Cương xuất hiện là hôm 25/06/2023 sau khi tiếp các quan chức ngoại giao cao cấp của Nga, Việt Nam và Sri Lanka. Giờ đây đến lượt thượng tướng Lý Thượng Phúc, bộ trưởng Quốc Phòng Trung Quốc, « vắng mặt » không một lời giải thích.

Bắc Kinh chưa chính thức lên tiếng về thông tin mà báo Nhật và Ấn Độ loan tải. Lần cuối cùng ông Lý Thượng Phúc xuất hiện trước công chúng là hôm 29/08/2023 nhân diễn đàn Trung Quốc-Châu Phi lần thứ ba tại Bắc Kinh. Ngày 31/07/2023 chủ tịch Tập Cận Bình bổ nhiệm tướng Vương Hậu Bản (Wang Houbin) nguyên phó tư lệnh Hải Quân đứng đầu Lực Lượng Tên Lửa, thay thế ông Lý Ngọc Siêu. Cấp phó của ông Siêu là Lưu Quang Bản cũng bị cách chức. Tân Hoa Xã khi đó đã không giải thích hay bình luận việc thay đổi nhân sự trong Lực Lượng Tên Lửa trực thuộc Quân Giải Phóng Nhân Dân Trung Quốc.

Nhật báo Hồng Kông South China Morning Post tiết lộ hai quan chức này bị điều tra vì tham nhũng. Còn hãng tin Mỹ Bloomberg hồi tháng

7/2023 gắn liền việc thay đổi nhân sự trong hàng ngũ quân đội Trung Quốc với một vụ « điều tra tham nhũng liên quan đến việc mua trang thiết bị điện tử ». Theo một số nhà quan sát, việc ông Tập Cận Bình can thiệp vào vấn đề nhân sự kiểu này là điều « bất thường ». Do vậy đặt ra câu hỏi: Phải chăng ông Tập Cận Bình bắt đầu hoài nghi về sự trung thành của quân đội ? Ông nghi ngờ luôn cả những nhân vật mà chính ông đã cất nhắc vào sau Đại Hội Đảng hồi tháng 10/2022 ?

Trong thông cáo hôm 09/09/2023, ông Tập Cận Bình đã khẳng định mục tiêu « duy trì ở mức độ cao tính trong sạch và sự đoàn kết trong hàng ngũ quân đội để bảo đảm ổn định và an ninh » cho lực lượng này.

Báo Ấn Độ India Express nhắc lại, ngay từ khi chính thức ngồi vào ghế lãnh đạo năm 2013, ông Tập Cận Bình đã viện cớ bài trừ tham nhũng để triệt hạ các đối thủ chính trị và liên tục củng cố quyền lực « nhưng đó là một tiến trình dài hơi ». Từ sau Mao Trạch Đông đến nay, kể cả dưới thời ông Đặng Tiểu Bình, cũng chưa bao giờ nhân vật số một tại Bắc Kinh lại nắm trong tay nhiều quyền lực như ông Tập Cận Bình, nhưng đương kim lãnh đạo Trung Quốc cũng gây nhiều thù oán.

Chủ tịch Tập Cận Bình đã bước vào nhiệm kỳ ba vào lúc nhiều thách thức đang đặt ra cho Đảng Cộng Sản Trung Quốc : Về đối nội thì phép lạ kinh tế đã « hết thiêng », sự phục hồi sau giai đoạn đóng cửa kinh tế để chống dịch Covid mang lại nhiều thất vọng, đến nỗi mà từ tháng trước Bắc Kinh chính thức ngừng công bố chỉ số thất nghiệp và đề xuất những công cụ mới để thu thập thông tin về tăng trưởng và phát triển kinh tế.

Về đối ngoại, chưa bao giờ Trung Quốc lại chịu nhiều áp lực của phương Tây như hiện nay. Mỹ và châu Âu đã xem cường quốc châu Á này là một mối « đe dọa có hệ thống ». Quan hệ giữa Trung Quốc với hai nước Đông Bắc Á là Hàn Quốc và Nhật Bản bị đặt trước nhiều thử thách cả về chiến lược lẫn kinh tế. Riêng với nước láng giềng phương nam là Ấn Độ, bang giao với New Delhi « đã xấu đi trong những năm gần đây ». Chủ trương quá hung hăng của Bắc Kinh về chủ quyền lãnh thổ và lãnh hải gây hoang mang trong khu vực.

Vậy câu hỏi còn lại trong lúc khó khăn này: Ai là những người thực sự trung thành với ông Tập ? Hay là như cựu đại sứ Mỹ tại Nhật Rahm Emanuel đã mượn tựa đề cuốn sách « Và Rồi Chẳng Còn Ai » (And Then There Were None) chung quanh chủ tịch Trung Quốc ?

Song có một chi tiết quan trọng khác không thể bỏ qua : Dương kim bộ trưởng Quốc Phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc có tên trong danh sách những cá nhân bị Hoa Kỳ trừng phạt do liên quan đến những vụ mua bán vũ khí tăng cường khả năng quốc phòng cho Bắc Kinh. Nửa năm từ khi tướng Lý Thượng Phúc được bổ nhiệm vào chức vụ bộ trưởng Quốc Phòng, đối thoại quân sự Mỹ-Trung vẫn tê liệt, ông và tướng Lloyd Austin chưa từng trực tiếp đối thoại, dù là qua video hay qua điện đàm. Vậy phải chăng đây là một tín hiệu mới Bắc Kinh muốn gửi tới Lầu Năm Góc?

[Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc biến mất trong hơn 2 tuần](#)

14/09/2023

Reuters

Capture à partir de : [voatiengviet](#)

Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc

Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc đã đột ngột rút khỏi cuộc họp với các lãnh đạo quốc phòng Việt Nam vào tuần trước, ba quan chức nắm trực tiếp về vấn đề này cho biết, trong bối cảnh có những câu hỏi về sự biến mất của ông Lý trước công chúng suốt hơn hai tuần.

Ông Lý, 65 tuổi, theo lịch trình sẽ dự cuộc họp thường niên về hợp tác quốc phòng do Việt Nam tổ chức tại biên giới với Trung Quốc vào ngày 7-8/9 nhưng cuộc họp đã bị hoãn lại sau khi Bắc Kinh nói với Hà Nội vài ngày trước cuộc gặp rằng bộ trưởng Lý có 'vấn đề sức khỏe', hai quan chức Việt Nam cho biết.

Việc hủy bỏ họp đột ngột của ông Lý diễn ra sau khi Trung Quốc thay thế Bộ trưởng Ngoại giao Tần Cương hồi tháng Bảy sau một thời gian dài vắng mặt trước công chúng và việc cải tổ ban lãnh đạo Lực lượng Tên lửa tinh nhuệ của Giải phóng Quân Nhân dân Trung Quốc trong những tháng gần đây, những động thái đã đặt ra câu hỏi về việc ra quyết định của giới lãnh đạo Trung Quốc.

Ông Lý được bổ nhiệm hồi tháng Ba. Ông được các nhà ngoại giao và các nhà quan sát theo dõi chặt chẽ bởi vì, cũng như ông Tần, ông là một trong năm Ủy viên Quốc vụ viện của Trung Quốc, vốn có cấp bậc cao hơn bộ trưởng thông thường trong nội các.

Một quan chức Mỹ nói với điều kiện giấu tên rằng Washington đã biết về các cuộc họp bị hủy bỏ của ông Lý ở Việt Nam.

Sự vắng mặt kéo dài của ông Lý trước công chúng đã thu hút một số lời bình luận. Đại sứ Mỹ tại Nhật Bản Rahm Emanuel viết trên X hôm 8/9: “Đầu tiên, Ngoại trưởng Tần Cương mất tích, sau đó đến lượt các tư lệnh Lực lượng Tên lửa mất tích, và bây giờ Bộ trưởng Quốc phòng Lý Thượng Phúc đã không xuất hiện trước công chúng trong hai tuần. Ai sẽ thắng trong cuộc đua mất việc này? Thanh niên Trung Quốc hay nội các của ông Tập Cận Bình?”

Khi được hỏi về bình luận này của ông Emanuel, phát ngôn nhân Bộ Ngoại giao Trung Quốc nói với các phóng viên rằng bà ‘không biết có chuyện gì’.

Ông Lý được nhìn thấy lần cuối ở Bắc Kinh hôm 29/8 khi có bài phát biểu chủ đề tại một diễn đàn an ninh với các nước châu Phi. Trước đó, ông đã có các cuộc gặp cấp cao trong chuyến công du tới Nga và Belarus.

Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc chịu trách nhiệm chính về ngoại giao quốc phòng và không chỉ huy các lực lượng chiến đấu. Ông ít nổi bật trước công chúng hơn so với bộ trưởng ngoại giao, người thường xuyên xuất hiện trên truyền thông nhà nước.

“Sự biến mất của ông Lý, ngay sau ông Tần, cho thấy nền chính trị tinh hoa của Trung Quốc bí ẩn như thế nào với thế giới bên ngoài,” Alfred Wu, phó giáo sư tại Trường Chính sách công Lý Quang Diệu ở Singapore, nói.

“Trung Quốc dưới thời Tập Cận Bình đơn giản là không cảm thấy cần phải giải thích với thế giới.”

Ông Lý đã bị Mỹ trừng phạt hồi năm 2018 vì đã mua vũ khí từ nhà xuất khẩu vũ khí lớn nhất của Nga, Rosoboronexport.

Vào năm 2016, ông Lý được bổ nhiệm làm phó tư lệnh Lực lượng Hỗ trợ Chiến lược mới của quân đội – lực lượng tinh hoa có nhiệm vụ đẩy nhanh việc xây dựng năng lực chiến tranh không gian và không gian

mạng. Sau đó, ông đứng đầu bộ phận mua sắm của quân đội từ năm 2017 cho đến khi trở thành Bộ trưởng Quốc phòng.

Truyền thông phương Tây: Lý Thượng Phúc đang bị điều tra tham nhũng

15/09/2023

Reuters

Capture à partir de :[voatiengviet](https://voatiengviet.com)

Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc

Nghi ngờ về sự vắng mặt nhiều tuần mà không hề được giải thích của Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc càng tăng hôm 5/9, khi các tờ báo lớn của phương Tây đưa tin ông đang bị điều tra và một nhà ngoại giao Mỹ đặt vấn đề liệu ông Phúc có đang bị quản chế tại gia hay không.

Ông Lý, 65 tuổi, đã không dự các cuộc gặp với các lãnh đạo quốc phòng Việt Nam và Singapore trong những tuần gần đây, theo các nguồn tin nắm trực tiếp. Lần cuối cùng ông được nhìn thấy ở Bắc Kinh là hôm 29/8 khi ông có bài phát biểu chủ đề tại một diễn đàn an ninh với các nước châu Phi.

Dẫn lời các quan chức Mỹ, tờ Washington Post cho biết ông Lý đang bị điều tra tham nhũng và có khả năng sẽ bị cách chức. Tờ Wall Street Journal cũng đưa tin ông Lý đã bị cách chức, trong khi tờ Financial Times trước đó cho biết chính phủ Mỹ tin rằng ông Lý đang bị điều tra.

Rahm Emanuel, đại sứ Mỹ ở Nhật Bản vốn mạnh miệng, đã viết trên X: “Trước hết: Bộ trưởng Quốc phòng Lý Thượng Phúc đã không được nhìn thấy hay nghe thấy trong 3 tuần. Thứ 2: Ông ấy không đến trong cuộc họp ở Việt Nam. Giờ đây: ông ấy vắng mặt trong cuộc họp đã lên lịch với Tư lệnh Hải quân Singapore bởi vì ông ấy bị quản chế tại gia???”

Khi được hỏi liệu ông Lý có đang bị điều tra hay không, phát ngôn nhân Bộ Ngoại giao Trung Quốc Mao Ninh nói với các phóng viên tại cuộc họp báo thường kỳ rằng bà ‘không biết về thông tin liên quan’.

Các động thái này đã đặt ra nghi vấn từ các nhà phân tích và nhà ngoại giao về sự thiếu minh bạch trong giới lãnh đạo Trung Quốc vào thời điểm nền kinh tế nước này đang tăng trưởng chậm lại và mối quan hệ của họ với Mỹ căng thẳng về một loạt vấn đề.

Ja Ian Chong, học giả tại Đại học Quốc gia Singapore, cho biết sự thiếu rõ ràng về ông Lý càng làm nổi bật sự bất định về cơ chế quyết định của Trung Quốc.

“Phạm vi phỏng đoán cho thấy tính bất trắc cao của chế độ Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa hiện tại,” ông nói.

Trong chuyến công du từ ngày 4 đến ngày 9/9, Chuẩn Đô đốc Hải quân Singapore, ông Sean Wat, đã gặp Tư lệnh Hải quân Trung Quốc Đồng Quân và các nhà lãnh đạo hải quân khác, Bộ Quốc phòng Singapore cho biết trên trang web của họ. Hai nguồn tin nắm rõ vấn đề này cho biết ông Wat dự kiến cũng sẽ gặp ông Lý.

Một trong những nguồn tin, một quan chức nắm trực tiếp về kế hoạch, cho biết ông Wat có lịch gặp ông Lý vào ngày 5/9 tại Bắc Kinh nhưng ‘cuộc gặp đó đã không xảy ra’, nhưng không nêu chi tiết.

Ông Lý cũng đột ngột rút khỏi cuộc họp với các lãnh đạo quốc phòng Việt Nam dự kiến diễn ra vào ngày 7 và 8/9, Reuters đưa tin hôm 14/9.

Các nhà quan sát quân sự và ngoại giao đang theo dõi chặt chẽ liệu Trung Quốc vẫn sẽ tổ chức Diễn đàn Tượng Sơn Bắc Kinh - hội nghị thượng đỉnh an ninh quốc tế thường niên thường do Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc tổ chức - vào cuối tháng 10 hay không.

Trước khi ông Lý được bổ nhiệm hồi tháng Ba, ông là người đứng đầu bộ phận mua sắm của quân đội.

Trong một thông báo hiếm hoi vào tháng Bảy, cơ quan này cho biết họ đang tìm cách ‘làm sạch’ quy trình đấu thầu và kêu gọi công chúng báo cáo những bất thường từ năm 2017. Chưa có tin tức cập nhật về việc họ có phát hiện được gì không.

Sự vắng mặt của ông Lý đang được Mỹ theo dõi đặc biệt chặt chẽ. Washington đã không dỡ bỏ các lệnh trừng phạt áp đặt lên ông Lý hồi năm 2018 do mua vũ khí từ hãng xuất khẩu vũ khí lớn nhất của Nga, Rosoboronexport.

Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc đang bị điều tra tham nhũng?

16 tháng 9 2023

Capture à partir de :[BBC](#)

Nguồn hình ảnh, Getty Images

Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc

Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Lý Thượng Phúc, người đã không thấy xuất hiện trước công chúng hơn hai tuần này, đang bị chính quyền Trung Quốc điều tra, 10 người nắm rõ tình hình nói với hãng tin Reuters.

Vụ điều tra liên quan tới việc mua sắm thiết bị quốc phòng, theo một quan chức an ninh khu vực và ba người có quan hệ trực tiếp với quân đội Trung Quốc.

Tám quan chức cao cấp trong bộ phận mua sắm của quân đội Trung Quốc dưới sự dẫn dắt của ông Lý Thượng Phúc từ 2017 tới 2022 cũng bị điều tra, theo những nguồn tin này.

Vụ điều tra ông Lý, người được bổ nhiệm làm bộ trưởng quốc phòng hồi tháng Ba, và tám quan chức này là do ban thanh tra kỷ luật thực hiện, hai nguồn tin cho Reuters hay.

[Tần Cương: Cú ngã ngựa của ngôi sao đang lên ở Trung Quốc
Bộ trưởng Quốc phòng TQ 'mất tích' nhiều tuần nay, bỏ cuộc họp với VN](#)

Hôm thứ Sáu, một nhà ngoại giao cao cấp Mỹ đặt câu hỏi về sự vắng mặt của ông Lý, làm tăng đồn đoán về khả năng có một cuộc thanh trừng nội bộ vì tham nhũng.

Ông Rahm Emanuel, đại sứ Mỹ tại Nhật Bản, viết trên X rằng “tỷ lệ thất nghiệp” trong chính phủ Trung Quốc hiện là rất cao.

Chính phủ Trung Quốc chưa đưa ra thông tin gì về vụ việc.

Khi được hỏi trong một cuộc họp báo hồi đầu tuần, một người phát ngôn bộ ngoại giao Trung Quốc nói bà “không rõ tình hình” của ông Lý.

Hội đồng Nhà nước và Bộ Quốc phòng TQ chưa hồi đáp yêu cầu bình luận của Reuters. Và ông Lý hiện không liên hệ được.

Nguồn hình ảnh, Getty Images

Ông Tần Cương (trái) và ông Lý Thượng Phúc (phải) đều được coi là thân cận với Chủ tịch Tập Cận Bình

Dẫn các nguồn từ Mỹ và Trung Quốc, tờ the Wall Street Journal hôm thứ Sáu đưa tin ông Lý sẽ bị cách chức.

Ông Lý “hiện đang bị điều tra nghiêm trọng và gần như chắc chắn sẽ bị cách chức,” tờ [the Washington Post](#) dẫn lời một quan chức Mỹ.

Nếu ông Lý bị cách chức, ông sẽ là thành viên thứ hai trong Quốc vụ viện TQ bị hạ bệ từ một vị trí bộ trưởng chỉ trong vòng ba tháng.

Ông Lý xuất hiện trước công chúng lần cuối ở Bắc Kinh hôm 29/8 sau khi có bài phát biểu tại một diễn đàn an ninh với các nước châu Phi. Trước đó, trong tháng Tám, ông đã đi thăm Nga và Belarus.

Cuộc điều tra bắt đầu ngay sau khi ông trở về từ chuyến đi đó, một người có quan hệ trực tiếp với quân đội và hai quan chức an ninh nước ngoài nói với Reuters.

Theo lịch, ông Lý, 65 tuổi, lẽ ra đã dự cuộc gặp hàng năm về hợp tác quốc phòng do Việt Nam tổ chức ở biên giới với Trung Quốc vào 7-8/9, nhưng cuộc họp bị hoãn sau khi Bắc Kinh nói với Hà Nội nhiều ngày trước sự kiện rằng ông Lý có 'vấn đề về sức khỏe', hai quan chức Việt Nam cho hay.

Việc ông Lý không đi Việt Nam và không dự một cuộc họp với một quan chức quân đội cao cấp của Singapore ở Trung Quốc cũng trong tuần đó làm dấy lên nhiều câu hỏi về tung tích của ông trên mạng xã hội cũng như trong giới ngoại giao khu vực.

Là một kỹ sư hàng không, ông Lý bắt đầu sự nghiệp của mình tại một trung tâm phóng vệ tinh và tên lửa. Ông đã lên chức một cách khá thuận lợi trong quân đội và trong giới tinh tú chính trị Trung Quốc.

Năm 2016, ông Lý được bổ nhiệm làm chỉ huy phó Lực lượng Hỗ trợ Chiến lược của quân đội Trung Quốc - một cơ quan tinh nhuệ mới được thành lập có nhiệm vụ tăng cường phát triển khả năng chiến tranh trên mạng và không gian. Sau đó ông đứng đầu đơn vị mua sắm của quân đội Trung Quốc từ năm 2017 cho tới khi ông trở thành Bộ trưởng Quốc phòng.

Cũng như ông Tần Cương, ông Lý được coi là một người thân cận với Chủ tịch Tập Cận Bình.

Đồn đoán về một vụ thanh trừng chống tham nhũng trong quân đội bắt đầu dấy lên trên mạng từ đầu tháng Tám khi hai tướng trong lực lượng tên lửa TQ, nơi kiểm soát các tên lửa mặt đất, bị thay thế. Chủ tịch của tòa án quân sự cũng bị thay thế chỉ sau khi nhậm chức vài tháng.

[Tần Cương biến mất nhưng Trung Quốc nhất quyết không nói rõ lý do](#)

20/07/2023

Reuters

Capture à partir de : [voatiengviet](https://www.voatiengviet.com)

Ngoại trưởng Trung Quốc Tần Cương trong lần tiếp người tương nhiệm Mỹ Anthony Blinken hồi tháng 6

Vài ngày trước hội nghị ngoại trưởng của khối ASEAN trong tháng này, Trung Quốc nói với nước chủ nhà Indonesia rằng họ đòi đại diện đến dự do ‘tình huống đột xuất’ – điều này khiến Jakarta phải lật đật chỉnh lại kích cỡ chiếc áo sơ mi may theo kiểu trang phục truyền thống dành cho các quan khách dự hội nghị.

Người lẽ ra sẽ mặc chiếc áo sơ mi bằng vải batik sặc sỡ là Ngoại trưởng Trung Quốc Tần Cương, vốn đã không thấy đâu trong gần một tháng và sẽ bỏ lỡ ít nhất một cuộc họp quan trọng khác vào tuần tới ở Nam Phi.

Kể từ đó, chính phủ Trung Quốc cho biết ông Tần đang nghỉ vì lý do sức khỏe nhưng không nói rõ, nhưng với những phát biểu này và các bình luận khác bị gỡ ra khỏi các bản ghi chính thức và không hề được đề cập trên truyền thông nhà nước, suy đoán đã lan truyền ở một quốc gia nổi tiếng là mơ hồ về đời sống riêng của các lãnh đạo.

“Sự biến mất của ông Tần đã gây ra nhiều bất định và bối rối về tính nhất quán, sự ổn định và độ tin cậy trong việc ra quyết định của Bắc Kinh,” ông Tôn Vân, giám đốc Chương trình Trung Quốc tại Trung tâm Stimson ở Washington, nhận định.

“Nếu một lãnh đạo ở cấp độ cận quốc gia có thể biến mất mà không có lời giải thích, mọi người sẽ cảm thấy khó tin tưởng và khó có thể dựa vào bất kỳ nhà lãnh đạo hay quan chức Trung Quốc nào và chức trách của họ.”

Khi được hỏi tại cuộc họp báo hàng ngày của Bộ Ngoại giao hôm 20/7 về tình hình của ông Tần và khi nào ông sẽ trở lại làm việc, phát ngôn nhân Mao Ninh nói: “Tôi không có bất kỳ thông tin nào để trả lời câu hỏi này.”

Hôm 19/7, Trung Quốc cho biết rằng Ủy viên Quốc vụ Viện Vương Nghị - người tiền nhiệm của ông Tần, nhỏ con, thấp hơn ông Tần và đã mặc chiếc áo sơ mi dành cho ông Tần được sửa lại nhanh chóng ở Jakarta – cũng sẽ thay ông Tần đại diện cho Trung Quốc tại một cuộc họp của khối BRICS ở Johannesburg, Nam Phi vào ngày 24-25/7.

Cũng như sự vắng mặt ở Jakarta, việc ông Tần biến mất khỏi khung cảnh ngoại giao đang đặt ra những vấn đề về sắp xếp lịch trình cho các cam kết khác của Trung Quốc.

Anh đã không thể định ngày công du cho ngoại trưởng của họ đến Trung Quốc, vốn dự kiến sẽ diễn ra ngay trong tháng này và được coi là rất quan trọng để hàn gắn mối quan hệ song phương đang rối bời, các nguồn tin nắm rõ vấn đề nói với Reuters.

Trong khi đó, chuyến thăm Trung Quốc của nhà ngoại giao hàng đầu Liên minh châu Âu, ông Josep Borrell, đã bị gác lại vào phút cuối trong tháng này, và sẽ không diễn ra cho đến mùa thu, một quan chức cấp cao giấu tên của EU cho biết.

Không rõ ngay cả khi đó liệu ông Borrell có gặp ông Tần như kế hoạch ban đầu hay không, vị quan chức này cho biết.

Sự vắng mặt kéo dài này sẽ ‘gây bối rối cho các nước vốn đang tìm cách xây dựng các kênh liên lạc với Trung Quốc’, ông Tống Văn Địch, nhà khoa học chính trị tại Đại học Quốc gia Úc cho biết.

“Việc có thể đoán trước và tính minh bạch là cần thiết để tiến hành thường xuyên các cuộc đối thoại và xây dựng lòng tin, cả hai đều là yếu tố chính cho sự hợp tác bền vững.”

Ông Tần được coi là một ngôi sao đang lên trong nền chính trị Trung Quốc. Vốn từng là trợ lý của Chủ tịch Tập Cận Bình, ông được được bổ nhiệm làm Ngoại trưởng hồi tháng 12 sau khi làm đại sứ ở Mỹ chưa đầy hai năm.

Kể từ khi lên làm Ngoại trưởng, ông Tần đã đóng vai trò nổi bật trong việc lèo lái mối quan hệ Mỹ-Trung đầy sóng gió. Ông đã gặp Ngoại trưởng Mỹ Antony Blinken tại Bắc Kinh hồi tháng 6 trong chuyến công du Trung Quốc đầu tiên của một ngoại trưởng Mỹ sau 5 năm.

Nhưng lần tiếp xúc công khai cuối cùng của ông Tần là cuộc gặp với các quan chức Nga, Sri Lanka và Việt Nam hôm 25/6.

Sau đó, ông biến mất.

Ngoài bình luận ngắn gọn về sức khỏe của ông Tần Cương hôm 11/7, Bộ Ngoại giao Trung Quốc đã từ chối cung cấp thêm bất kỳ thông tin nào, bác bỏ các câu hỏi của phóng viên tại các cuộc họp báo hàng ngày và bỏ các đề cập, gồm cả bình luận ban đầu về sức khỏe ông Tần, ra khỏi các bản ghi chính thức của cuộc họp báo.

Bình luận về các bài viết có nhắc đến ông Tần được chia sẻ trên WeChat đã bị tê liệt và Reuters đã tìm kiếm nhưng không hề thấy ông Tần được nhắc đến gần đây trên truyền thông nhà nước của Trung Quốc.

Sự vắng mặt của ông Tần cũng đã được thảo luận rộng rãi trong cộng đồng ngoại giao, với một số người nói rằng đó là minh chứng nữa về sự thiếu minh bạch của Trung Quốc.

Một số nhà ngoại giao thậm chí đã bắt đầu suy đoán về việc ai có thể thay thế ông Tần, với ba người nói với Reuters rằng Thứ trưởng Ngoại giao cấp cao, ông Mã Triều Húc, có thể là một ứng cử viên.

Ông Mã, 59 tuổi, có bằng thạc sĩ tại Trường Kinh tế London và từng là đại sứ tại Liên Hợp Quốc, không được biết đến như là nhà ngoại giao ‘chiến binh sỏi’ như hai ông Tần Cương và Vương Nghị.

[TQ sa thải ông Tần Cương và đề ông Vương Nghị quay lại làm Bộ trưởng Ngoại giao](#)

Capture à partir de :[BBC](#)

25 tháng 7 2023

Nguồn hình ảnh, China News Service

Ông Tần Cương từng làm người phát ngôn Bộ Ngoại giao TQ và có nhiệm kỳ ngắn ở chức đại sứ tại Hoa Kỳ trước khi về nước làm Bộ trưởng Ngoại giao

Một thông cáo của chính phủ Trung Quốc hôm 25/07 cho hay Bộ trưởng Ngoại giao Tần Cương bị Quốc hội bãi nhiệm.

Sự vắng mặt trước công chúng trong thời gian dài của Ngoại trưởng Trung Quốc Tần Cương đã làm gia tăng dữ dội những đồn đoán trên mạng, và nay, người ta cũng không rõ vì sao ông phải nghỉ.

Chính quyền TQ chỉ đưa tin ngắn là ông Vương Nghị, 69 tuổi, được bổ nhiệm (lại) làm Ngoại trưởng.

[Tập Cận Bình dùng 'viễn kiến quan hệ Trung – Việt' cho cả thế giới?](#)

[Soros: Trump và Tập đều 'độc đoán, đe dọa XH mở'](#)

[TQ đưa Chiến Lang 2 đi tranh giải Oscar](#)

[Châu Âu và TQ: Lời Lư Đại sứ 'không phải vậy'?](#)

[Ô tô Trung Quốc thúc đẩy sự hồi sinh của các nhà máy xe hơi ở Nga](#)

Theo trang Politico hôm thứ Ba, ông Tần Cương từng được Chủ tịch Tập Cận Bình tin cậy nhưng nay không rõ công danh của ông ra sao.

BBC News Tiếng Trung đăng lại tin của chính phủ Trung Quốc dùng từ 'miễn chức' (sa thải) trong thông cáo về ông Tần Cương nhưng không nêu thêm lý do.

Mặc dù được biết đến là một nhà ngoại giao có phong cách nói chuyện cứng rắn trong quá khứ, ông Tần được đánh giá đã tự tạo

khoảng cách với nền ngoại giao "chiến lang" mà Trung Quốc đã theo đuổi trong những năm gần đây.

Con đường thăng tiến vào vị trí ngoại trưởng của ông được xem là rất nhanh.

Ông Tần là một trong những người được bổ nhiệm giữ chức ngoại trưởng trẻ tuổi nhất trong lịch sử Trung Quốc.

Sau chưa đến hai năm giữ chức vụ Đại sứ Trung Quốc tại Mỹ, ông đã được bổ nhiệm chức vụ Ngoại trưởng Trung Quốc hồi tháng 12/2022.

Ông Tần Cương 57 tuổi này đã không xuất hiện trước công chúng từ ngày 25/06.

Được bổ nhiệm chức vụ ngoại trưởng hồi tháng 12/2022, ông Tần là người thân tín của Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình, theo BBC News trong bài mấy tuần trước về chuyện ông Tần "mất tích".

Khi được hỏi về ông Tần đang ở đâu vào hôm thứ Hai 17/06, người phát ngôn Bộ Ngoại giao Trung Quốc Mao Ninh nói bà không có thông tin gì.

Xét về tính chất của hệ thống chính trị Trung Quốc, phần lớn mang tính bí ẩn, sự biến mất đột ngột của các quan chức cấp cao có thể là một dấu hiệu bất thường.

Câu trả lời trống rỗng của bà Mao Ninh đã dẫn đến những đồn đoán tăng vọt về sự vắng mặt của ông Tần và dẫn đến những sự ngờ vực sâu sắc hơn.

"Bà ta không biết cách trả lời à?" một người dùng trên mạng xã hội bình luận dưới video về phần trả lời của bà Mao Ninh trên Weibo, một nền tảng mạng xã hội như Twitter của Trung Quốc.

"Câu trả lời này khá gây quan ngại," nội dung từ một bình luận khác.

Khi không thấy ông Cương làm nhiệm vụ cách đây chừng một tháng, sau đó lại không có mặt tại một cuộc gặp thượng đỉnh ở Indonesia, giới chức đưa ra một lời giải thích ngắn gọn là ông có vấn đề về sức khỏe.

Nhưng việc chính bộ của ông không đưa ra chi tiết nào khiến các đồn đoán càng mạnh thêm, dẫn đến có cả suy đoán là ông đang bị trừng phạt vì lý do chính trị hoặc vì ngoại tình.

Vương Nghị trở lại

Cùng ngày 25/07, tin ông Vương Nghị trở lại nắm chức Bộ trưởng Ngoại giao cũng không được nhà chức trách Trung Quốc giải thích gì, theo Bloomberg.

"Cơ quan lập pháp cao nhất của Trung Quốc đã bỏ phiếu bầu ông Vương Nghị làm bộ trưởng ngoại giao," Tân Hoa Xã đưa tin.

"Ông Tần Cương bị sa thải từ cương vị bộ trưởng ngoại giao."

Không có lý do nào được đưa ra cho việc sa thải ông Cương, nhưng tin cho hay Chủ tịch Tập Cận Bình đã ký phê duyệt động thái này.

Ông Vương là người tiền nhiệm của ông Tần ở chức Bộ trưởng Ngoại giao CHND Trung Hoa và giữ ghế lâu hơn.

Trong khi làm Ngoại trưởng từ 2013 đến 2022, ông thăng tiến, vào Bộ Chính trị và làm Ủy viên Quốc vụ năm 2018, chức vụ to hơn bộ trưởng.

Sau đó, ông nắm Ban Đối ngoại Trung ương của Đảng CS Trung Quốc.

Việc ông trở lại trực tiếp nắm ngành ngoại giao Trung Quốc không được nêu ra cùng các thông báo liệu có ai thay ông trong vị trí ở trung ương Đảng CS hay là chưa.

[Ngoại trưởng Trung Quốc mất chức sau một thời gian dài mất tích](#)

Capture à partir de : [baotienngdan](#)

[Economist](#)

[Cù Tuấn](#), biên dịch

26-7-2023

Tóm tắt: Niềm kiêu hãnh và sự sa ngã của nhà ngoại giao kiểu mẫu thời Tập Cận Bình.

Sự gần gũi với Tập Cận Bình – được hỗ trợ bằng sự pha trộn vừa vắn của sự quyến rũ trần tục và sự khinh bỉ bài phương Tây – đã đẩy Tần Cương (trong ảnh) lên vị trí đứng đầu Bộ Ngoại giao Trung Quốc với tốc độ đáng kinh ngạc. Vào ngày 25 tháng 7, ông Tần đã mất chức Bộ trưởng Ngoại giao sau khi biến mất khỏi tầm mắt công chúng trong 30 ngày.

Ảnh: Cựu ngoại trưởng Tần Cương tại Berlin hồi tháng 5/2023. Nguồn: Getty Images

Cuối cùng, khi thông báo chính thức được đưa ra, mọi suy đoán khác về số phận của ông Tần vẫn còn là bí ẩn. Không có đề cập nào về các vấn đề sức khỏe không xác định đã được đưa ra dù là nửa vờ, như một lời giải thích cho sự vắng mặt của Tần Cương. Sự không rõ ràng một cách ngoan cố này của Đảng Cộng sản Trung Quốc, thậm chí phải trả giá bằng sự xấu hổ về ngoại giao trên toàn thế giới, hiện tại là điểm chốt duy nhất trong câu chuyện u ám này.

Tần Cương, 57 tuổi, đã thăng tiến với tốc độ phi thường sau một thời gian làm phụ tá thân cận của ông Tập, nhà lãnh đạo tối cao của Trung Quốc. Sự biến mất của ông là một cuộc khủng hoảng đối với bộ máy nhà nước vì ông Tần được nhiều người coi là người được Chủ tịch đảng bảo trợ.

Với tư cách là Bộ trưởng Ngoại giao trong bảy tháng qua, và trước đó là đại sứ Trung Quốc tại Washington, ông Tần đã hoàn thành xuất sắc chỉ thị của ông Tập đối với các nhà ngoại giao Trung Quốc. Ông Tần đã thể hiện sự ngạo nghễ, tự tin và tinh thần chiến đấu nhiều hơn—đặc biệt là khi thuyết phục khán giả phương Tây, hoặc giải thích với nước ngoài rằng tại sao nước Mỹ và các đồng minh của Mỹ đang suy tàn. Sự gia tăng nhanh chóng đó cũng khiến ông Tần trở thành mục tiêu của sự ghen tị, điều này có thể giải thích tại sao rất nhiều thành viên của giới quyền lực ở Bắc Kinh đã dành những tuần gần đây để chia sẻ những tin đồn ngày càng khó tin hơn về sự biến mất của ông, nhiều tin đồn trong số này liên quan đến đời tư của ông.

Cơ quan lập pháp của Trung Quốc đã đưa ra một thông báo ngắn gọn, rằng ông Tần đã được thay thế bởi Vương Nghị, người tiền nhiệm của ông và là người giữ chức Bộ trưởng ngoại giao từ năm 2013 đến năm

2022. Ông Vương dường như vẫn giữ chức vụ khác cấp cao hơn trong đảng, giờ phải đóng thêm vai trò nhà ngoại giao hàng đầu của Đảng Cộng sản. Ở tuổi 69, ông Vương, một ủy viên Bộ Chính trị cầm quyền, có thể sẽ không giữ được cả hai nhiệm vụ nặng nhọc đó trong thời gian dài. Tuy nhiên, sau sự nhầm lẫn lộn xộn trong tháng trước, kinh nghiệm lâu năm và cách cư xử khéo léo nhưng không kém phần nghiêm khắc của ông Vương khiến ông trở thành một lựa chọn an toàn.

Tháng vừa qua là một tháng khó hiểu đối với các nhà ngoại giao nước ngoài có trụ sở tại Bắc Kinh. Các đại sứ ban đầu thông cảm với các báo cáo rằng ông Tần có thể bị ốm nặng, sau khi Bộ Ngoại giao đột ngột xóa lịch trình gặp gỡ dày đặc của ông sau các cuộc họp công khai vào ngày 25 tháng 6, bao gồm cả với một phái viên Nga đến thăm.

Ai cũng hiểu xu hướng giữ bí mật của đảng về sức khỏe của các quan chức cấp cao, đặc biệt là trong một hệ thống mà các nhà lãnh đạo được kỳ vọng phải thể hiện sức mạnh thể chất. Các đại sứ sẽ nhớ ông Tần rất nhiều. Mặc dù ông có khả năng gây hấn thực sự, đưa ra những lời đe dọa ngấm ngầm đối với các chính phủ đã khiến Trung Quốc tức giận theo một cách nào đó, nhưng ông cũng có thể thẳng thắn và thực dụng một cách khác thường.

Là người nói tiếng Anh lưu loát, ông được đào tạo tại một trường đại học ưu tú, có mối liên hệ chặt chẽ với các cơ quan tình báo của Trung Quốc và bắt đầu sự nghiệp của mình với tư cách là nhà nghiên cứu do chính phủ Trung Quốc cấp cho United Press International, một hãng thông tấn của Mỹ. Là một người bảnh bao, thích áo khoác truyền thống của Trung Quốc, cũng như những bộ com-lê được cắt may tinh xảo của phương Tây, Tần Cương đã dựa trên những bài đăng trước đây của mình ở nước ngoài để thảo luận về thể thao với khách nước ngoài, cũng như đưa ra quan điểm về sự đạo đức giả của các chính trị gia lớn ở phương Tây và thậm chí cả các thể chế tôn giáo. Ông cũng đưa ra ý kiến về các phương tiện truyền thông nước ngoài khác nhau, cho mọi người biết rằng ông đã đăng ký mua chúng ngay cả ở Bắc Kinh.

Khi những ngày im lặng kéo dài thành hàng tuần, các đại sứ nước ngoài – và không chỉ từ các nền dân chủ tự do cảnh giác với Trung Quốc – ngày càng giật mình rằng, nước chủ nhà của họ thà để tin đồn

lan truyền hơn là đưa ra bất kỳ gợi ý nào về những gì đã xảy ra với Bộ trưởng Ngoại giao của đất nước mình. Thật vậy, nhiều câu hỏi vẫn chưa được trả lời, bao gồm cả về các vị trí cấp cao khác của ông Tần với tư cách là ủy viên Hội đồng nhà nước và ủy viên Trung ương đảng. Ngay sau khi cơ quan lập pháp của Trung Quốc bỏ phiếu thay thế Tần Cương, mọi dấu vết về sự nghiệp cấp bộ trưởng của ông bắt đầu biến mất khỏi trang web của Bộ Ngoại giao Trung Quốc.

Theo một cách nào đó, những bí ẩn trong tháng vừa qua cung cấp một cửa sổ rõ ràng khác thường về bản chất quyền lực ở Trung Quốc của ông Tập. Tuy nhiên, tập phim đã kết thúc, là một lời nhắc nhở rằng: Bắc Kinh, với tất cả những tòa nhà chọc trời lấp lánh và những đoàn xe điện kêu leng keng, là thủ đô của một chế độ theo chủ nghĩa Mác-Lênin và vận hành theo những quy tắc tàn nhẫn của riêng nó.

[Trung Quốc thay chỉ huy Lực lượng Tên lửa Chiến lược](#)

Đăng ngày: 01/08/2023 - 15:17

Capture à partir de : [RFI](#)

Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình, hôm qua 31/07/2023, đã bổ nhiệm ông Vương Hậu Bản (Wang Houbin), nguyên phó tư lệnh Hải Quân, vào vị trí lãnh đạo Lực lượng Tên lửa Chiến lược, bao gồm cả tên lửa mang đầu đạn hạt nhân, trong lúc các cơ quan truyền thông đưa tin về một cuộc điều tra chống tham nhũng liên quan đến những viên chỉ huy tiền nhiệm.

Ảnh minh họa: Tên lửa DF-41 của Trung Quốc trong kỳ lễ diễu binh mừng 70 năm ngày thành lập nước Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa, ngày 01/10/2019. AP - Mark Schiefelbein

Theo Tân Hoa Xã và được AFP trích dẫn, ông Vương Hậu Bản làm chỉ huy Lực lượng Tên lửa thay thế ông Lý Ngọc Siêu (Li Yuchao). Ông Lý đã không xuất hiện trước công chúng trong nhiều tuần qua và Tân Hoa Xã không đưa ra lời giải thích nào về sự thay đổi nhân sự này.

Trích dẫn các nguồn tin quân sự, nhật báo Hồng Kông South China Morning Post cách đây vài ngày đưa tin rằng ông Lý Ngọc Siêu cùng với các cấp phó hiện tại và trước đây của ông đang bị bộ phận chống tham nhũng, thuộc Quân ủy Trung ương, điều tra.

Vẫn trong lĩnh vực quân sự, theo hãng tin Anh Reuters, phát ngôn viên bộ Quốc Phòng Trung Quốc, Đàm Khắc Phi (Tan Kefei) yêu cầu Mỹ phải chấm dứt mọi hình thức « *thông đồng quân sự* » với Đài Loan sau khi Washington thông qua gói viện trợ quân sự lên tới 345 triệu đô la cho hòn đảo, đồng thời kêu gọi Hoa Kỳ kiềm chế và không lún sâu vào con đường « *sai lầm và nguy hiểm* ».

